വെണ്മണിക്കൃതികൾ

നാലാംഭാഗം.

പ്രസാധകന്മാർ:—

യോഗക്ഷേമം കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്,

തൃശ്ശിവപേരൂർ.

വെണ്മണികൃതികൾ

നാലാംഭാഗം.

പ്രസാധകന്മാർ

യോഗക്ഷേമം കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്

പകൎപ്പവകാശം വെണ്മണി പരമേശ്വരൻ
നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലേക്ക്.

മംഗളോദയം പ്രസ്സ്
തൃശ്ശിവപേരൂർ

1104

കോപ്പി 1000 | വില 1 0 0

വെണ്മണി പരമേശ്വരൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ മുദ്രയില്ലാത്ത പുസ്തകങ്ങൾ വ്യാജനിർമ്മിതങ്ങളാകുന്നു.

വെണ്മണി

നമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാർ.

അവരുടെ ജീവചരിത്രവും കവിതകളും.

കൊല്ലവർഷം പതിനൊന്നാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിനുശേഷം ഭാഷാസാഹിത്യത്തിനു പലപ്രകാരത്തിലുള്ള അഭിവൃദ്ധികളുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു നിസ്സംശയമായ ഒരു സംഗതിയാകുന്നു. ഈ കാലാവട്ടത്തിൽ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിന് ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിയിലും ആശ്ചര്യമായ ഒരു മാറ്റം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മലയാളഭാഷയിൽ സംസ്കൃതഭാഷ നടത്തിവന്നിരുന്ന നിരങ്കുശമായ അധികാരത്തിന് ഒരു നിയന്ത്രണമുണ്ടായതു പ്രസ്തുതകാലത്താകുന്നു. ഭാഷാസംസ്കൃതയോഗമായ മണിപ്രവാളത്തിൽ 'മണി' എന്നു പറയുന്നതു സംസ്കൃതത്തെയാണല്ലോ. മണിപ്രവാളകവിതകളിൽ സംസ്കൃതപദങ്ങളെ സംസ്കൃതത്തിലെ വിഭക്തിപ്രത്യയങ്ങളോടുകൂടിത്തന്നെ പ്രയോഗിക്കുന്നതാണു ശൈലി എന്നു മണിപ്രവാളത്തിന്റെ മർമ്മം കണ്ട പ്രാചീനർ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ സംസ്കൃതവിഭക്തിപ്രത്യയങ്ങളോടുകൂടിയ സംസ്കൃതപദങ്ങളും തനിമലയാളപദങ്ങളും കൂട്ടിച്ചേർത്തു പ്രയോഗിക്കുന്നതു ഭാഷയ്ക്കു സംസ്കൃതത്തോടുള്ള അടിമത്തത്തിന്റെ സൂചകമായിട്ടാണു നവീനർ ഗണിക്കുന്നതു്. ഈ അടിമത്തത്തിൽനിന്നു മലയാളഭാഷയ്ക്കു മോചനം സിദ്ധിച്ചതു കൊല്ലവർഷം പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലാകുന്നു. പണ്ടത്തെ മണിപ്ര-

വാളരീതിയിലുള്ള കാവ്യങ്ങൾക്കു പകരം പുതിയ രീതിയിലുള്ള മലയാളകാവ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിവന്നതു് ഈ നൂറ്റാണ്ടിലാകുന്നു. ഭാഷയുടെ ഈ മോചനപ്രാപ്തി വളരെ കൊല്ലങ്ങൾക്കൊണ്ടും വളരെ കവികളുടെ പരിശ്രമങ്ങൾകൊണ്ടുമാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. ഈ പ്രകാരമുള്ള സ്വഭാഷാവാദികളിൽ മുഖ്യരായ കവികളിൽ വെണ്മണി നമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാരുടെ പേരുകൾ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവയോഗ്യങ്ങളാകുന്നു. മണിപ്രവാളത്തെ പരിഷ്കരിച്ചവരായ കവികളിൽ പ്രാധാന്യം വെണ്മണി നമ്പൂതിരിമാർക്കാണു നൽകേണ്ടതു്. ഇവർ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തു 'മണിപ്രവാള'രീതിയുടെ പക്ഷക്കാരും 'മലയാള'രീതിയുടെ ആളുകളും കവികളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. കേരളവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാന്റെ 'മണിപ്രവാളശാകുന്തള'വും രാജരാജവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാന്റെ 'മലയാളശാകുന്തള'വും നോക്കിയാൽ ഈ രണ്ടു രീതികളുടെയും സാദൃശ്യവൈസാദൃശ്യങ്ങൾ എളുതായി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. വെണ്മണി നമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാരും അവരുടെ ആളുകളും 'മലയാളരീതി'ക്കനുകൂലമായി അവരുടെ കവിതകൾവഴിയായി ചെയ്ത പ്രചാരണവേലയുടെ ഫലമായിട്ടാണു് രാജരാജവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ മണിപ്രവാളരീതി വിട്ടു മലയാളരീതിയെ ഇഷ്ടപ്പെടത്തക്കവിധമുള്ള ഒരു പൊതുജനാഭിപ്രായം ഉണ്ടായതു്. മലയാളം സംസ്കൃതത്തിന്റെ അടിമയല്ലെന്നും, അതിനു സംസ്കൃതത്തിന്റെ കാലുകൾകൂടാതെ സ്വന്തം കാലുകളിന്മേൽതന്നെ നില്പാൻ കഴിയുമെന്നും, അങ്ങിനെ നിന്നാൽ മലയാളത്തിനു ഇതോളം ഓജസ്സു ഉണ്ടെന്നും വെണ്മണികവികളാണു് തെളിയിച്ചതു്.

വെണ്മണിനമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാരെപ്പറ്റി കേരളകൂ

യും അവർ വലിയ കവികളായിരുന്നുവെന്ന ധരിക്കയും ചെയ്യാത്തവരായിട്ട് അഹങ്കാരമുള്ള മലയാളികളിൽ അധികംപേരുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന തോന്നുന്നില്ല. കൊച്ചിരാജ്യത്ത് തൃശ്ശിവപേരൂരിന്നു സമീപമുള്ള വെള്ളാട്ടുകര എന്ന പ്രദേശത്താണ വെണ്മണിമന സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. പണ്ടൊരിക്കൽ ഈ മനയ്ക്കലെ ഒരു നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലേയ്ക്കു തൃശ്ശിവപേരൂർക്കാവ് ഒരു യക്ഷിയെ സാക്ഷിയായി ലഭിച്ചുവെന്നും, ആ യക്ഷിയുടെ അനുഗ്രഹത്താലാണ് വെണ്മണിമനയ്ക്കൽ കവികൾ ഉണ്ടായതെന്നും മറ്റുമായ ചില ഐതിഹ്യങ്ങൾ പ്രസിദ്ധമായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. കവിതിലകൻ ശങ്കുണ്ണി അവർകളുടെ "വെണ്മണിയും" എന്ന കവിതയിലും, ഐതിഹ്യസംഗ്രാഹകനായ കവിതിലകൻ കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി അവർകളുടെ "ഐതിഹ്യമാല"യിലും സവിസ്തരമായും പ്രാമാണ്യമായും ഈ ഐതിഹ്യം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. യക്ഷിയുടെ അനുഗ്രഹത്തിന്നു പാത്രമായ വെണ്മണിമനയ്ക്കൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള കവികളിൽവെച്ച് അധികം പ്രസിദ്ധിയുള്ളവർ മൂന്ന പേരാകുന്നു. അച്ഛൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്, മഹൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്, വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാട് എന്നിവരാണ് ആ മൂന്ന പേർ. ആ മൂന്ന പേരുടെയും കവിതകൾ ഈ 'വെണ്മണികൃതി'കളിൽ യഥാസന്ദർഭം ചേർത്തിട്ടുണ്ടെന്ന കാണാം.

വെള്ളാട്ടുമനയിൽവെച്ച് അച്ഛൻനമ്പൂതിരിപ്പാട് കൊല്ലവർഷം ൯൮൧ മകരം ൨൫-ാംനു- ജനിച്ച്, എഴുപതിൽചില്വാനം കൊല്ലം ജീവിച്ചിരുന്ന്, ൧൦൫൦ വൃശ്ചികം ൧൮-ാംനു- പരലോകപ്രാപ്തനായി. ഇദ്ദേഹം വെള്ളാങ്ങല്ലൂർ ഇളങ്കുന്നപ്പുഴയിലെ മരുമകനായിരുന്നു.

പെരുമ്പിള്ളിശ്ശേരി കിടങ്ങൂരാണ്ടാൾ സമ്പാദിച്ചതാ യിരുന്നതു സ്വാതന്ത്ര്യമായിരുന്നേടം വൈദികന്മാ ർക്കു മറ്റു മന്ത്രങ്ങളും സ്വകീയ കഴിച്ചുകൊടുത്തതിന്റെ ഫ ലമായിട്ട് ഒരു പെൺകിടാവും മിടുക്കന്മാരായ ഉണ്ണികളും ഉണ്ടായി. ആ പെൺകിടാവിന്ന കവിതയുമായിരുന്നു. സാമൂതിരിക്കോവിലകത്ത് ഉദാരശീലനായ ആ കന്യകയെ വെള്ളാങ്ങല്ലൂർ [illegible] തമ്പുരാനാണ് വിവാഹം ക ഴിച്ചുകൊടുത്തത്. അതിൽ രണ്ടുണ്ണികളും ഒരു ഭഗിനി ഉണ്ടായി. ഉണ്ണികൾ രണ്ടുപേരും വലിയ ഉത്സാഹ ശാലികളായിരുന്നു. അവരിൽ ജ്യേഷ്ഠനാ ണ കൊടുങ്ങല്ലൂർ വലിയ തമ്പുരാനെന്ന പ്രസിദ്ധ [illegible] നമ്പൂതിരിപ്പാട്. സ പ്രസിദ്ധനായ ആ [illegible] സോദരി യെയാണ് ഒരു [illegible] വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടു ത്തതു്. അതിലെ ഏകസന്താനമാണു് നമ്മുടെ മഹൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്.

൧൦൧൦-ൽ അച്ഛൻനമ്പൂതിരിപ്പാട് കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചെറിയകുഞ്ഞിക്കാവു തമ്പുരാട്ടിയെ വിവാഹം ചെയ്തു. അതിലുണ്ടാ യ പുത്രനാണ് വെണ്മണി മഹൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട് എന്ന പ്രസിദ്ധനായ കവി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ ക ദംബൻ എന്നായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനം [illegible] ൧൦൭൯ മകരം 2-ാംനു- രാത്രി ഒരു മണിക്ക് ഉദരരോഗം കൊണ്ടു [illegible] വസൂരിദോഷത്താൽ പരലോകം പ്രാപിച്ചു. ഇ ദ്ദേഹത്തിന്നു പുത്രസന്താനം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ൧൦൪൭-ൽ ഇദ്ദേഹം [illegible] വി വാഹം ചെയ്തതിലും അതിൽ ഒരു പുത്രിമാർ മാത്രമേ

ഉണ്ടായുള്ളു. പുത്രിമാരിൽ ഒരാൾ മരിച്ചുപോയി. മററെ പുത്രിയെ ആലത്തൂർമനയ്ക്കലേക്കു വിവാഹംചെയ്തുകൊടുത്തു. അതിൽ സന്തതിയുണ്ടായിട്ടുമുണ്ട്.

വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാട് അച്ഛൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ അപ്ഫനായിരുന്നു. "ഗൃഹഗൃഹണവംശ കമ്പമാകും" എന്ന വെണ്മണിയക്ഷിയുടെ ശാപപ്രകാരം അച്ഛൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ അപ്ഫനു കുറെച്ചൊരു ബുദ്ധിമാന്ദ്യമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജൻ വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാടു പരിഗ്രഹം കഴിച്ചു. "കീർത്തിപ്പെടും കവികളായൊടുവിൽ കലാശം" എന്നുള്ള യക്ഷിയുടെ ശാപമോക്ഷം അഥവാ അനുഗ്രഹമനുസരിച്ച് അദ്ദേഹംമുതൽക്കാണ് വെണ്മണികവികളുടെ ആരംഭം. ഈ വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ സന്താനപരമ്പരയിൽപ്പെട്ടവരാണ് ഇന്നത്തെ വെണ്മണിനമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാർ.

വെണ്മണി നമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാരുടെ ജീവചരിത്രം സംഭവബഹുലമായിട്ടുള്ളതല്ല. അച്ഛൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ ജീവിതം സ്വന്തം ഇല്ലത്തും കൊടുങ്ങല്ലൂർ കോവിലകത്തുമായിട്ടുതന്നെ കഴിഞ്ഞു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ കോവിലകത്ത് ഇദ്ദേഹത്തിനു സംബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അതിലാണ കുഞ്ഞുകുട്ടൻതമ്പുരാൻ, കുഞ്ഞുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ എന്ന രണ്ടു തമ്പുരാക്കന്മാരുടെ ജനനം. മഹാഭാരതം തർജ്ജമചെയ്തു "കേരളവ്യാസൻ" എന്ന പ്രസിദ്ധനാമത്തിന്ന് സദ്ഭുതകവിയായ കുഞ്ഞുകുട്ടൻതമ്പുരാനെപ്പററി അറിയാത്തവർ ആരുമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. കുഞ്ഞുണ്ണിത്തമ്പുരാനും നല്ലൊരു കവിയാണ്. അവിടേക്ക സംസ്കൃതത്തിലും മലയാളത്തിലും നല്ല വ്യുൽപത്തിയും കവിതാസാമർത്ഥ്യവുമുള്ളതിന്നുപുറമെ ഭരതശാസ്ത്രത്തിലും നാട്യകലയി

ലും സവിശേഷമായ അറിവുണ്ട്. വിദ്വാൻ ഇളയതമ്പുരാന്റെ ചങ്ങാതിയും പരമസ്നേഹിതനുമായിരുന്ന അച്ഛൻനമ്പൂതിരിപ്പാട് പ്രസിദ്ധഭാഷാകവിയായിരുന്ന പൂന്തോട്ടത്തു നമ്പൂതിരിയോടൊപ്പം കൊടുങ്ങല്ലൂർ കളരിയിലെ കവിതാഭ്യാസത്തിന്റെ ആചാര്യനായിട്ട് അവിടെ വളരെക്കാലം താമസിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിനു കവിതയിലെന്നപോലെ കാര്യവിചാരത്തിലും അറിവുണ്ടായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ഇല്ലത്തെ കാര്യം നോക്കുവാൻ തുടങ്ങിയ കാലത്തു ബ്രഹ്മസ്വത്തിൽ ധനസംബന്ധമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. പോരാത്തതു മന തീവെന്തുപോകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അനേകം മഹാന്മാരുടെ സാഹായ്യമുണ്ടായിരുന്ന അച്ഛൻനമ്പൂതിരിപ്പാട് ഇല്ലം പുതുതായി പണിയിക്കയും, കടങ്ങളെല്ലാം തീർത്തു മുതൽ ഒതുളിയിച്ചു ബ്രഹ്മസ്വകാര്യങ്ങൾ നല്ല നിലയിൽ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു.

മഹൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ ജീവിതം ഇല്ലത്തും കൊടുങ്ങല്ലൂരും, ചിലപ്പോൾ എറണാകുളത്തും തൃപ്പൂണിത്തുറയും തൃശ്ശൂരും, ചിലപ്പോൾ [illegible] രാജന്റെ വസതിയിലും, ചിലപ്പോൾ ചാലക്കുടി നടവരമ്പത്തുമനസ്സിലും, മറ്റും ചിലപ്പോൾ കോട്ടയത്തിനടുത്തു കൊടമാളൂരുള്ള അമ്മാത്തുമായിട്ടാണ കഴിഞ്ഞതു്. കൊടുങ്ങല്ലൂർകളരിയിലെ ആചാര്യനായിരുന്ന് ഇദ്ദേഹം വളരെ കവിതകൾ നിർമ്മിക്കയും വളരെപ്പേരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു കവിതയിൽ പ്രവർത്തിപ്പിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ കളരിയിൽപയറ്റിയവരാണ് കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ, കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ, കാത്തുള്ളിൽ അച്യുതമേനോൻ, ഒറവങ്കര നീലകണ്ഠൻനമ്പൂതിരി (രാജാ) മുതലായവർ. മഹൻ

നമ്പൂതിരിപ്പാട് ഇല്ലത്തും കൊടുങ്ങല്ലൂരുമല്ലാതെ മറ്റൊരൊ സ്ഥലത്തു ചെന്നു താമസിക്കുമ്പോഴും കവിതയിൽ തല്പരരായ പലരും അദ്ദേഹവുമായി സഹവസിക്കുകയും കവിതാവിനോദത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയും പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങിനെ സഹവസിച്ച് വെണ്മണിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മർമ്മം ഗ്രഹിച്ചവരാണ് കവിതിലകൻ കണ്ടൂർ നാരായണമേനോൻ, ഒടുവിൽ കുഞ്ഞികൃഷ്ണമേനോൻ, കൊടുങ്ങല്ലൂരി കുഞ്ഞൻതമ്പാൻ മുതലായവർ.

വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ സ്ഥിരതാമസം ഇല്ലത്തുതന്നെയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ലൗകികകാര്യങ്ങളെക്കാളധികം ആധ്യാത്മികകാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്ന ഒരു ഭക്തനായിരുന്നു.

വെണ്മണിനമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാരുടെ ബാല്യജീവിതത്തെയും വിദ്യാഭ്യാസത്തെയും കുറിച്ച് അധികമൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. [illegible] ലോകവ്യുൽപത്തിയും അത്യാവശ്യം വേണ്ടിടത്തോളം ശാസ്ത്രജ്ഞാനവും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഇതു ജന്മസിദ്ധമായ കവിതാവാസന വികസിച്ചു വളരുവാൻ ധാരാളം പര്യാപ്തമായിരുന്നു. പ്രസിദ്ധവൈയാകരണനായ വിദ്വാൻ ഏളയതമ്പുരാന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യനായ കുംഭകോണം കൃഷ്ണശാസ്ത്രികളുടെയും സഹവാസംകൊണ്ട് അച്ഛൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലേക്കു വ്യാകരണത്തിൽ നല്ല അറിവുണ്ടായിരുന്നു. മഹൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ വകയായി കാണുന്ന ചില സംസ്കൃതശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനും വ്യാകരണത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു തെളിയുന്നുണ്ട്.

ഇനി വെണ്മണിനമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാരുടെ കവിതാവാസനയും അവരാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട കവിതകളുടെ സ്വ

ഭാവത്വം നോക്കാം. ശക്തിപൂൎണ്ണോദാരമായ രചനയോടു കൂടി പണ്ഡിതപാമരന്മാരെ ഒരുപോലെ രസിപ്പിക്കത്തക്ക പദ്യങ്ങൾ നിൎമ്മിക്കുവാൻ വെണ്മണിനമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാൎക്കുള്ള സാമൎത്ഥ്യം ഒന്നു വേറെയായിരുന്നു. ബന്ധുരമായ ബന്ധവൈചിത്ര്യം, സഹൃദയസംവാദമായ ശ്രവണസുഖം, അനേകനൎമ്മമായ ആമോദപരിപാടി എന്നിവ വെണ്മണിനമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാരുടെ രചനയിലുള്ള വിശേഷങ്ങളാകുന്നു. പൂരപ്രബന്ധത്തിൽ

“കൊള്ളുന്നൊരാനക്കുമ്പ കുളുർചിലകളും-
യോഗ്യകാൎമ്മാഭിപരെ-
ക്കാളും നിരയായ്ക്കുളങ്ങരത്തലകിലചിന്ത-
ന്നിരുത്തു്പള്ളാലകേശം
കാളുന്നുഗൎമ്മൾ ചാരന്മയ്യുമുമ്പെട്ടുമെയിൽതന്ന്
കാലടിക്കൽകൂടിത്തുടം-
ക്കാളും മേളമൊന്നാകുമെന്നർത്ഥപിടിപ്പുകഴിപ്പുകളും
ഭൃതിമാൻ ഉരിഞ്ഞുവൻ”

എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള പദ്യങ്ങൾ ഇതിനുദാഹരണമാണു്.

മനോഹരമായ രൂപകാതിശയോക്തിക്കുദാഹരണമായ

“കാറിൻചോട്ടിൽകലേശപ്പൊളിതിങ്കളിമി-
ന്നെഴുംതാഴത്താമരേളിൽ-
ത്തൂമച്ചെന്തൊണ്ടിമൃഗതാവലിമുകളതം
വെണ്ണിലാവിന്ദുബിംബം
മേഷമൊന്നുണ്ടൊല്ലസിതഹംസാ-
പാന്ഥലാലാമെന്നതി-
ട്ടൊരോമൽക്കാഞ്ചനത്തണ്ടുകളിലിതളിൽ
മേളിച്ചൊന്നാകുന്നാം.”

ഇത്യാദി പദ്യങ്ങൾ അലങ്കാരപ്രയോഗപാടവത്തിനും ര
സസ്ഫൂർത്തിക്കും തികച്ചും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവയാണ്.

"കവി വാക്കുകളെക്കൊണ്ടു ചിത്രം വരയ്ക്കുന്നു; ചി
ത്രകാരൻ തൂലികകൊണ്ടു കവിതയെഴുതുന്നു" എന്ന് ഒരു
മഹാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വാക്കുകളെക്കൊണ്ടുള്ള ഈ ചിത്ര
നിർമ്മാണം വെണ്മണിക്കു ധാരാളം വശമായിരുന്നു എന്ന് അ
ദ്ദേഹത്തിന്റെ വക ചില ഒറ്റശ്ലോകങ്ങളും സ്വഭാവ
വർണ്ണനങ്ങളും വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ട്. "പൂരപ്രബന്ധ"
ത്തിൽ പൂരം കാണ്മാൻ വന്ന ആഢ്യന്മാർ, പട്ടന്മാർ, ന
മ്പൂരിമാർ, പുഷ്പകന്മാർ, നമ്പ്യാന്മാർ, ഗോസായിമാർ,
കാതിക്കപ്പിടിയന്മാർ, മേനോന്മാർ മുതലായവരെ വർണ്ണിച്ചി
ട്ടുള്ളതു വായിക്കുമ്പോൾ അവരെല്ലാം നമ്മുടെ മുമ്പിൽ
നില്ക്കുന്നതായി തോന്നും. ഇത്തരത്തിലുള്ള ചിത്രനി
ർമ്മാണപാടവം വാഗീശ്വരിയാൽ പ്രത്യേകം അനുഗ്രഹി
തരായ ദുർല്ലഭം ചില കവികൾക്കു മാത്രമേ സിദ്ധിക്കു
കയുള്ളൂ.

ശൃംഗാരവീരാദികളായ എല്ലാ രസങ്ങളേയും സന്ദ
ർഭോചിതമായി വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ വെണ്മ
ണി നമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാർ മികച്ചു നില്ക്കുന്നു. ഇതിനുദാ
ഹരണങ്ങൾ ഈ കൃതികളിൽ പലേടത്തും ധാരാളം കാ
ണാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ശൃംഗാരത്തെ യാതൊരാവര
ണവും കൂടാതെ പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ ഇവർക്കു തെല്ലും സ
ങ്കോചമില്ല. ഇതിൽ അച്ഛൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്ട മകന്റെ
അച്ഛനും മകൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്ട് അച്ഛന്റെ മകൻത
ന്നെയാണ്. ഇവരിരുവരുടേയും കൃതികളിൽ ഒരു പ്രധാ
നഭാഗം വഹിക്കുന്നതു ശൃംഗാരശ്ലോകങ്ങളാണ്. മകൻന
മ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ പൂരപ്രബന്ധം, അംബോപദേശം മുത

ലായ കൃതികളും ചിലശൃംഗാരശ്ലോകങ്ങളുംവായനക്കാൎക്ക് കൃത്യാകൃത്യോപദേശം ചെയ്യുക എന്നകവിതയുടെ ഉൽകൃഷ്ടഫലത്തിനുപകരിക്കയില്ലെന്നുപറയുന്നവർഉണ്ടാകും. എന്നാൽ ഒരുസംഗതിഓൎക്കേണ്ടതാണ്. വായനക്കാരെ കൃത്യങ്ങളിൽ പ്രവൎത്തിപ്പിക്കയും അകൃത്യങ്ങളിൽനിന്നു നിവൎത്തിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനു കവികൾ നാനാരീതികളെ അവലംബിക്കാറുണ്ട്. അനുകരണീയങ്ങളായ ഉത്തമാദൎശങ്ങളെ വൎണ്ണിച്ചുവായനക്കാരെകൃത്യങ്ങളിൽപ്രവൎത്തിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ പരിഹരണാൎഹങ്ങളായ അധമാദൎശങ്ങളെകാണിച്ച് അവരെ അകൃത്യങ്ങളിൽനിന്നു നിവൎത്തിപ്പിക്കുന്നതും കവികളുടെ ധൎമ്മമാണ്. ഇതിൽ രണ്ടാമതു പറഞ്ഞതിനെയാണു വെണ്മണി നമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാർ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. സ്ത്രീകൾ അംബോപദേശത്തിലെ 'മുത്തി'യുടെ ഉപദേശംപോലെ നടക്കണമെന്നോ, പൂരപ്രബന്ധത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള 'പച്ച' ശൃംഗാരങ്ങൾ ആരെങ്കിലും അനുസരിക്കണമെന്നോ അല്ല കവിയുടെ അഭിപ്രായം. നേരേ മറിച്ച്, വായനക്കാൎക്കു നീചസമ്പ്രദായങ്ങളിൽ വിരക്തി തോന്നി അവയിൽനിന്നു നിവൎത്തിക്കണമെന്നാണഭിപ്രായം. അംബോപദേശം, പൂരപ്രബന്ധം, അതിമോഹനാടകം എന്നിവ വാസ്തവത്തിൽ അക്കാലത്തെ സാമുദായികചിത്രങ്ങളാണ്. "കണ്ണൂറിലെന്നു പുകൾപൊങ്ങിയ വീട്ടിലെ" "തൊണ്ണൂറിനാലും വയസ്സുതികഞ്ഞ മുത്തി" തന്റെ മകളോടു പറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള സംഗതികൾ അക്കാലത്തെ സമുദായങ്ങളിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. സമുദായത്തിലെ ദുസ്സമ്പ്രദായങ്ങളെ കാൎയ്യക്ഷമമായ വിധം ഒന്നു പരിഹസിക്കയാണു കവിയുടെ ഉദ്ദേശം. സാമുദായികദോഷങ്ങളെ എടുത്തു കാട്ടുന്ന നോവലുകളുടേയും

പ്രഹസനങ്ങളുടേയും ഉദ്ദേശം യാതൊന്നോ അതുതന്നെ യാണ് "അംബോപദേശ"ത്തിന്റേയും ഉദ്ദേശം. ഈ സംഗതി അംബോപദേശത്തിലെ

"അമ്പോടമ്പാടിതന്നിൽ തിരുവിനതെരുവിൽ
കേവലം കേളിയാടി-
ട്ടമ്പോറ്റിമെല്ലെന്നൊളിച്ചിട്ടൊരവളുടെപുര
ചെന്നവാറിന്നിവണ്ണം
വമ്പോടംബോപദേശം വടിവൊടു മുഴുവൻ
കേട്ടുസന്തുഷ്ടനായോ-
രംഭോജാക്ഷൻ തദദ്വൈതമൊടു തരസാ
ഭക്തിയും മുക്തിയും മേ. 1
മുക്കാലും മൂഢരാണിജ്ജഗതി ബുധജനാം
ശില്പമന്നല്പമശ്രാ
തല്പ്പാലം കേട്ടുകൊണ്ടാട്ടുവതറികമഹാ-
മൂഢരാണ്ടൂഢമാഗം
ഇക്കാലത്തിഹ ഹാസകൃതികളിലിതുകൃതി
പ്പിച്ചുപിച്ചപ്പശൌരി
ത്തൃക്കാലിൽതന്നെ ചെന്നിന്നിവ മണകതക
ക്കാതെയേൽക്കാതലേന്തി!"

എന്ന ഉപക്രമോപസംഹാരപദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു കവി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുമുണ്ട്.

ഇതുപോലെതന്നെ പൂരപ്രബന്ധവും അന്നത്തെ സാമുദായികസ്ഥിതിയുടെ ഒരു തന്മയചിത്രമാണ്. പൂരപ്രബന്ധത്തിൽ വെണ്മണി വർണ്ണിച്ചതുപോലെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു സുലഭമായി നടന്നിരുന്നുവെന്ന് ഇന്നും—ഈ പരിഷ്കൃതകാലത്തും—നടന്നുവരുന്ന പൂരത്തിന്റെ രീതിയിൽനിന്നുതന്നെ തെളിയുന്നുണ്ട്.

പൂരപ്രബന്ധത്തിൽ കവി സാഹിത്യത്തിന്റെ ആലോകിതമനുസരിച്ചു ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥനായി തിരശ്ശീലക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞുനില്ക്കാതെ തന്റെ സ്വന്തരൂപത്തിൽ രംഗപ്രവേശംചെയ്തു കുറച്ചേറ നോട്ടക്കാരായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ “മഹൻനമ്പൂരിയെന്നുള്ളതഹംതന്നേയധരിച്ചൂനീ” എന്നും മറ്റും പൂരപ്പറമ്പിൽവെച്ചു വെണ്മണിനമ്പൂരിപ്പാട ചില സ്ത്രീകളോട പറഞ്ഞതായിക്കാണുന്നതു കേവലം കല്പിതമാണ്. വാസ്തവത്തിൽ അദ്ദേഹം ആക്കൊല്ലത്തിൽ പൂരത്തിന്ന പോകുകതന്നെയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും, വിദ്യാഭ്യാസവും സമുദായപരിഷ്കാരവും വളരെക്കുറവായിരുന്ന അക്കാലത്തു “മുക്കാലും മൂഢമാ”യിരുന്ന ജനങ്ങളെ രസിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി ആരോ ചിലരൊക്കെ പ്രയോഗിച്ചതാണെന്നാണ വെണ്മണി നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ സ്വഭാവവും സ്ഥിതിയും അറിയുന്ന അഭിജ്ഞന്മാർ പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ടു പൂരംസംബന്ധിച്ച് ഇങ്ങിനെ ഒരു പ്രബന്ധം നിൎമ്മിച്ചത അന്ന പൂരക്കാലത്തു നടന്നിരുന്ന സാമുദായികദോഷങ്ങളെ തീൎക്കാനാണെന്നുള്ള സദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയായിരിക്കണമെന്നേ വിചാരിപ്പാൻ വഴിയുള്ളൂ. ഇനി പൂരപ്രബന്ധത്തിലെ ശൃംഗാരം അധികം ‘പച്ച’യാകയാൽ അനൌചിത്യമുണ്ടെന്നു വാദിക്കുന്നവരുണ്ടെങ്കിൽ അവർ ശുദ്ധശൃംഗാരവൎണ്ണനത്തിലും ഈ കവി അദ്വിതീയനായിരുന്നുവെന്ന സമാധാനിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

‘അതിമോഹംനാടകവും’ അക്കാലത്തു നടന്നുവന്നിരുന്ന ചില സാമുദായികദോഷങ്ങളെ നീക്കുവാൻവേണ്ടി നിൎമ്മിച്ചതാകുന്നു. ആ നാടകത്തിൽ,

"പറകിതു ഭഗവൽകഥയോ
പരിചൊടു കാൎയ്യസ്ഥനാമിവൻകഥയോ"

എന്നുള്ള നടിയുടെ ചോദ്യത്തിനു സൂത്രധാരനെക്കൊണ്ടു കവി,

"ആൎയ്യേ! ഭഗവൽകഥയെ—
ന്നാൎയ്യേ! തോന്നില്ല കേൾക്കിലെന്നാലും
കാൎയ്യമതാണൊട്ടുവിലിതിൻ
വീൎയ്യമതാമതുമോൎക്കിലത്യത്ഭുതം"

എന്നും,

"അരവിന്ദമാവളെന്തു! കേളിവനവാസം സഹിതമാ
നരവിന്ദവും പാരം പിഴുതുന്ന ദുരന്തം ദുര പാരം
അരവിന്ദരേ ദ്രുപദാകൾ പോടുമതിരമാരവങ്ങളിവയെ—
നാഥനം കാണ്മാതെനല്ലരിവൃഷ്ണയെ ചോൎക്കമിതയെ"

എന്നും പറയിച്ചിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു കവിയുടെ സാന്മാൎഗ്ഗികബോധവും ഉദ്ദേശശുദ്ധിയും വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടു്.

പൂൎവ്വപ്രബന്ധത്തിൽനിന്നും ചില ശൃംഗാരശ്ലോകങ്ങളിൽനിന്നും ചിലർ ഊഹിക്കുന്നതുപോലെ—ഒരു കാലത്തു് ഇതെഴുതുന്നാളും അതിനെ വിചാരിച്ചിരുന്നു—വെണ്മണിനമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാർ അസാന്മാൎഗ്ഗികങ്ങളായ വികാരങ്ങൾക്കടിമപ്പെട്ടവരോ സത്സാപൂൎണ്ണം കുറഞ്ഞവരോ അല്ല എന്നു് അവരുടെ കൃതികളെ സൂക്ഷ്മമായിപ്പരിശോധിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണു്. വെണ്മണിക്കൃതികളിൽ ഒരു വലിയഭാഗം ഈശ്വരസ്തുതിപരങ്ങളാണു്.

"കോടക്കാർവൎണ്ണനോടക്കുഴലൊടുകളിവി—
ട്ടോടിവന്നമ്മതന്റെ
മാറോടേക്കം പോർമുലപ്പാലമിതമതചിള്ളി—
ച്ചൂറാസ്വദിക്കും ഭഗോയം

ഓടിക്രീഡിച്ചു വാടീടിനവതിനകലാ–
നാഥാഖ്യത്മാളുതതെ
കൂടക്കൂടെത്തുടങ്ങും സുകൃതനിധിയശോ–
ദാകരം കൈതൊഴുന്നേൻ"

എന്നും,

"പീലിക്കാർക്കുന്തൽകെട്ടിച്ചുഴകൊടുനിടിലേ
നല്ല ഗോരോചനംകൊ–
ണ്ടേലസ്സും പൊങ്ങിച്ചന്ദം വളകളുമണിയി–
ച്ചുമ്മതന്നാകമാകെ
ലീലാഗോപാലവേഷത്തൊടു മുരളിയുമായ്
കാലി മേയ്ക്കുന്ന കോലം
ചാലേ കണ്ടുണ്ട് മന്ദസ്മിതമൊടുമതവും
പൈതലേ കൈതൊഴുന്നേൻ"

എന്നും മറ്റുമുള്ള ഭക്തിരസം വഴിഞ്ഞൊഴുകുന്ന സ്തോത്രങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച വെണ്മണി അച്ഛന്റേയും മകന്റേയും ഉള്ളശുദ്ധിയും സദാചാരനിഷ്ഠയും അത്ര തർക്കവിഷയമാകതന്നെയില്ലെന്നാണ് തോന്നുന്നത്.

സ്വതന്ത്രകൃതികൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ മാത്രമല്ല തർജ്ജമയിലും വെണ്മണിനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലേക്ക് വിരുതുണ്ടായിരുന്നു. മേല്പുത്തൂർഭട്ടതിരിയുടെ "സ്വാഹാസുധാകരം" പ്രബന്ധത്തിലെ രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങളുടെ തർജ്ജമ താഴെ ചേർക്കുന്നത് ഇതിനു തെളിവാണ്.

"ആമോദാലംബരപ്പൊയ്കയിലിളകിമിളും
കാറുമേറ്റെരൂപിണീ–
ടാമോദത്തോടൊരുന്നാൾ സുമധുരമധുപാ–
നത്തിനായത്തൃപായാൽ

ശ്രീമത്സന്ധ്യാസ്തുതിൻനിഷ്ഫലവരോവികാ-
സംവിളങ്ങീടണമെന്നോ-
ർത്താമൽ തിരുപ്പ്രദേശത്തെഴുമൊരുചെറുകാർ-
വണ്ടിനൊക്കണ്ണിതാ നിട്?"

"ദിനകരനസ്തംഗതനായ്
പാതിമതിയും വന്നുദിച്ചു കളരിവിയും
നരപാമകളുകിറിയസ്തു-
ണിറിയെനതിനിത്ര പാറുപോർക്കുന്നു?"

ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും വെണ്മണി അച്ഛൻനമ്പൂതിരിപ്പാടും മഹൻനമ്പൂതിരിപ്പാടും തങ്ങളുടെ കവിതാശക്തിയെ വല്ല മഹാഗ്രന്ഥങ്ങളുടേയും നിർമ്മാണത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുകയോ ഇടതിങ്ങിവെച്ചു ചില ചില്ലറകൃതികളെത്തന്നെ എഴുതുകയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇതിനു കാരണം അവരുടെ സഹജമായ അമാന്തവും അവരെ ആവക സദുദ്യമങ്ങളിലേക്കു പ്രേരിപ്പിക്കുവാനുള്ള ആളുകളുടെ വൈരള്യവുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നല്ല.

വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ കവിത മറ്റു രണ്ടുപേരുടേതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമാകുന്നു. ഇതിലെ നാലാംഭാഗത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള ഗണപതിപ്രാതൽ, രഘുവംശം, സംസാരിയുടെ പാരവശ്യം, വരിക കണികാണുമാൻ എന്നിവ വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ കൃതികളാകുന്നു. ഇവയിൽ നിറഞ്ഞുവഴിയുന്ന ഭക്തിരസവും ആദ്ധ്യാത്മികതത്വങ്ങളും സഹൃദയഹൃദയത്തെ ആഹ്ലാദിപ്പിക്കാതിരിക്കയില്ല.

"ചൂഡാസ്ഥിൽത്തുളസീദളം യമികളു-
ള്ളിന്നു ചൂഡാസ്ഥവും
പാദാസ്ഥിൽത്തിരുനാമമന്ത്രകളെ-
നോരംഗ്യപാദാസ്ഥവും

കൂടാത്തിൽസ്സുകൃതങ്ങൾ ചെയ്തതിനാലോ
പാപങ്ങൾ കൂടാത്തതും
വീടാത്തിൽക്കടമേവനും നരകമാം
നാടങ്ങു വീടാത്തതും”

എന്ന പ്രസിദ്ധപദ്യം ഈ വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ വകയാണെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

വെണ്മണിനമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാരുടെ കവിതയെക്കുറിച്ചു വിസ്തൃതമായ ഒരു നിരൂപണവും അവരുടെ കവിതാരചനയേയും ഫലിതരസികതയേയും കുറിച്ചുള്ള ഐതിഹ്യങ്ങളും കൂടി ഇവിടെ ചേർക്കുന്നതു രസകരമായിരുന്നുവെങ്കിലും പരിമിതമായ ഈ ഉപന്യാസത്തിൽ അതിനു തുനിയുന്നില്ല. അനശ്വരമായ കവിയശസ്സു നേടിയ വെണ്മണിനമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാരുടെ കൃതികൾ വായിച്ചിട്ടാണ കവിതാമാർഗ്ഗത്തിൽ പരിശ്രമിക്കുന്നവർ ആദ്യം കവിതകളെഴുതാറുള്ളതു്. മലയാളഭാഷയുള്ളേടത്തോളംകാലം അവരുടെ കൃതികൾ നിലനില്ക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെയുള്ള വെണ്മണിക്കൃതികൾ ഇങ്ങിനെ പരിഷ്കരിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ കാരണമായവരെ അഭിനന്ദിച്ചുംകൊണ്ടു തൽക്കാലം വിരമിക്കുന്നു.

എന്നു്

തൃശ്ശിവപേരൂർ
13—10—1106.

സഹൃദയസമുദായവിധേയൻ
കെ. വി. എം.

വിഷയവിവരം.

കീർത്തനശ്ലോകങ്ങൾ.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 1

ഒററക്കൊമ്പും ഇരുമ്പും കളർകടവയറും

കൈകളിൽ കാന്തിമത്തും

മററെന്തൊന്നും കരിമ്പായനിവ പല കിഴിചി-

ന്നതാ ചിഹ്നങ്ങളോടും

തൊമ്പരാരം തെളിഞ്ഞുദിക്കുന്നിന്നരുളട്ടിവിട-

പ്പിള്ളിയുണ്ണിക്കണ്ണന്

തൊഴുതാന്നോ കണ്ണുകാണ്ണൻ വിരവിൽ വിലസുന്നോം

മുന്നൊരുമേന്മയാലോതൊരുവേ 2

കാരാരിയാര വിശ്വാസമെട കാത്തിടണം

ദേവാരാതിയാകെയതിരിട്ടു പകയുള്ളതും

അമ്മദൈവമേ കാരുണ്യമാനിനികൾ ഹിൽ

പൂമേനിയിൽ പൂത്തമന്ത്രം പുകഴ്ന്നതിരുന്നു 3

നെടിയൊരു പരിധിയെന്നകണ്ണിലന്തിക്കൃതാന്ത-

ത്തടിയന്നടെ മടമ്പാർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ചേരാം

പട്ടുപോലെ മഞ്ഞവീട്ടുംചേലയല്ലാതെ മററി-
ല്ലുടിയനൊരവലംബംപോത്സലേപാൎത്തുകണ്ടാൽ 4
അല്ലൽപ്പാഥോധിമദ്ധ്യേ മുങ്ങുമടിയനെ
പ്രാണനിൎയ്യാണകാലേ
തല്ലിപ്പാശേന ബന്ധിച്ചുമടടയടന
കൊണ്ടുപോകുംദേശായയാം
കല്ലിൽക്കല്യാണമോടേ മരുവുമഖിലലോ-
കൈകനാഥേശിതാ! നിൻ
ചില്ലിവല്ലഞ്ചലാന്തംകൊണ്ടൊന്നുഴിയണമതിനായ്
നിൻപദം കുമ്പിടുന്നേൻ 5

ആറും നൂറുശതത്തിലേറിയ ജടാ-
ഭാരും നിശാനായക-
ക്കീറും ക്രൂരവിഷത്തിളപ്പുഭുജഗന്നാവും
കേറും വൃഷാധീശനും
ചീറും ചാതുല്ലജംഗമാരമണനും
നേരോടിതാറും ദിനാ-
ന്തോറും കാരുണ്യമൊന്നേഴും പത്മപതേ!
തോഷിക്ക മന്മാനസേ 6

മണ്ടുകച്ചിലുമുതണ്ട വെണ്ണയുമി-
ണ്ടു നീണ്ടകചഭാരവും
കണ്ഠദേശമതിൽ വണ്ടണഞ്ഞ മലർ-
കൊണ്ടു തീൎത്ത വനമാലയും
പൂണ്ടു പായസവുമുണ്ടുകൊണ്ടഴകി-
ലുണ്ടർകോൻനളിയിലാണ്ടഴും

കൊണ്ടൽവർണ്ണ! ജയ! മണിവർണ്ണ കുടി-
കൊണ്ടുകൊൾക മനതാരിൽ മേ. 7

തിങ്കളിൽ താനണിച്ചുമലർശരനെ കൂട്ടി-
കണ്ഠനാമീശ്വരൻ നി
യതം മാനമെന്ന തോന്നാത്തൊരു മകനെ ജനി-
പ്പിച്ചു മല്ലാരിതന്നിൽ
മൽക്കണ്ഠതയാമയം തീർപ്പതിന്നു യമനേയും
കൊന്നോരൊ ചന്തടക്കം
തിങ്കളെന്നതിൽ കളിക്കും തവ മഹിമ മഹാ-
ചിത്രമർക്കാമലേ! 8

അംഗം നേരെ നടപ്പാളിച്ചപന്തായ്
കല്ലിക്കില്ലം കണ്ണുട-
പ്പുണ്ടോരെ ലിംഗം കടിച്ചു ചാടല-
ക്കാലപ്പക്കിതമിട്ടില്ലും
അന്നാകാലനെ നിഗ്രഹിച്ചുള്ള നിരി-
ത്തന്താലിനിപ്പാകയി-
ല്ലെന്നാൽപ്പുഴിൽ നിന്നുള്ളൊരു മറുകനെ-
ന്നാകയോ ദൈവമേ. 9

ഭൂതനാഥാഖണ്ഡരുദ്രാജ്ഞതാനാ-
കാന്തം കൃതാന്താന്തകം
മാതംഗാജിനവാസസം മതികലാ-
പൂർണ്ണം മഹേന്ദ്രാർച്ചിതം
ചേതോജാന്തകരം ചരാചരഗുരും
പൃത്ഥ്വീതട സംസ്ഥിതം

ഭൂതേശം തിരുവൈക്കിലസ്ഥാന-
മേപ്പീശമീശം ഭജ. 10

ശ്യാമം ശാന്തിധനാഢ്യം ശശികലാ-
ലങ്കാരമന്യം പരം
സീമാതീതഗുണാലയം സകലസ-
ന്താനാപ്തിദം പാവനം
ഹേമാംഭോജവിലോചനം സ്വവദനം
സാക്ഷാൽ പരം ദൈവതം
ശ്രീമദ്ഭൂതപുരാധിനാഥമനിശം
ശ്രീപത്മനാഭം ഭജ. 11

തിരുമിഴിപ്പൂങ്കിപ്പുണർന്നിടിന്ന പെരിയ ഭവാം-
ഭോനിധികളിലെന്നും
കൃതിപ്പൂന്തിരുഴഞ്ഞിടിന്നോരടിയനെ നീ-
യങ്ങൽ തീർത്താത്മമോദം
ഭംഗംകൂടാതപാരംഗതതരണിയിലെന്നെയ-
ച്ചേർത്തുടൻ കാത്തിടണം
ചൊന്നാൽ ഇംഗപ്രമോദോന്നതിതമടിയനുളം
ശൈലകന്യേ! വദാന്യേ! 12

സംഭാവനാശ്ലോകങ്ങൾ.

(ഇതു മഠ കണ്ടിട്ട് നമ്പൂതിരിപ്പാട് 1063-ൽ തിരുമ്പൂ
ട്ടു മഹാരാജാവിനു കൊടുത്ത ശ്ലോകമാകുന്നു.)

വന്നിക്കും പൂരവും മഹിമമനവും
കന്നിക്കരിന്നിട്ടഹോ

വൃത്തിക്ഷം വഴികണ്ടിടാത്തതധികമാ-
യുണ്ണിച്ചു കുണ്ണിച്ചു ഞാൻ
അർത്ഥിക്കിന്നു സ്വർഗ്ഗചായി വിലസ്സ-
ന്നൊരന്ത്യമാൻ തന്നൊടി-
നാത്ഥിക്കുന്നു കൃപാകടാക്ഷമൃദീയം-
ചൊല്ലേണമെന്നിങ്ങനെ. 1

പൊൽത്താർമാതിൻ മനോജ്ഞനടയത്തകണ്ണനാ-
പ്പൂരത്തെലാമിഷകാൽ
നിത്യം നാളടേക്കമിന്നം വിശദ്ഗുണമെഴും
ഭക്തിയാൽ സുപ്രസന്നം
ഉത്രനാലം വൈചിത്രികണ്ടഖിലജനമന-
സ്സാപതാമിസ്സ്രുതത്താൽ
പാത്തട്ടികൾ കെടാതേ വിലസുക സുചിരം
വഞ്ചിമാർത്താണ്ഡഭൂപം!! 2

ഹരജിശ്ലോകങ്ങൾ.

(ഇവ തോട്ടയ്ക്കാട്ടു ശങ്കുണ്ണിമേനോൻ അവർകൾക്കു കൊടുത്ത 12 ഹരജിശ്ലോകങ്ങളിൽ കിട്ടിയവയാകുന്നു.)

ഭൂരിശ്രീ കലരും ദിവാനവർകൾത-
ന്നാന്താരിലത്യന്തമായ്
പൂരിച്ചോരു കൃപാകടാക്ഷമതിനാ-
ലെന്നുള്ളിലെസ്സങ്കടം

നേരേ കേട്ടു തുണച്ചിടേണമതിനാ-
യിട്ടിസ്സമക്ഷത്തിൽ വ-
ന്നോറസ്സുകടമോടു ഞാൻ ഹജ്ജി വെ-
ച്ചീടുന്ന പദ്യങ്ങളായ്. 1

വിശ്വത്തിൽ പുകൾ പൊങ്ങിടുന്നതിരുവ-
ണ്ടൂരെപ്പിഷാരത്തുകാ-
രിശ്രീഭൂതപുരത്തിൽ വന്നു കഴകം
വാങ്ങിച്ചു പിന്നത്തതിൽ
മെച്ചം ചേരാത്ത ചൊവ്വരെയവർ ശമി-
ച്ചന്നോ മുതൽക്കെത്രയും
മിശ്രം വന്നിവിടത്തിലായവർ നടത്തെ-
ന്നൂന്നതിന്നൊക്കയും 2

കൊല്ലം രണ്ടു കഴിഞ്ഞശേഷമവരോ-
ടാധാരവും ചെയ്തതിൽ
ചൊല്ലും ദ്രവ്യമശേഷവും പടിതി വാ-
ങ്ങിച്ചീലടയന്നാകിൽ ഞാൻ
ചൊല്ലും ജില്ലയിലെന്നു തന്നെ പല മാ-
സങ്ങൾ പാർത്തിട്ടതും
തെല്ലും തന്നെ ഫടന്നതില്ലധികമായ്
ശല്യം തുടങ്ങീടിനാർ 3

പണ്ടത്തെപ്പതിവിൻപ്രകാരമിവിടെ-
പ്പാത്തിലയെന്നാൽ കഴ-
ഞ്ഞോരം സമ്പ്രതി മാലകെട്ടു കഴകം
പൊങ്ങീടുമെയ്യിതുന്നു

ഒന്നാന്തരായവരോടു മന്ദഗമനേ-
യിതു തോന്നലുണ്ടായതെൻ
കണ്ടാമണികളെന്നതൊന്നു കരുതി-
ക്കൊണ്ടാടിയില്ലതുമേ 4

കൂന്തൽ പാറിയഴിഞ്ഞുപോയ കുഴലും
പിന്നെ വേലത്താൽ വഴു-
ത്തണാം താങ്ങിട്ടു കൈകളെന്നു കരുതി-
ച്ചീരാമനും കുഞ്ഞനും
ഉണ്ണിനമ്പൂരിശിഷ്യരാകാതെ പരമായ്
കല്ലിപ്പ ചേർന്ന് നിത്യവും
നാണം വിട്ടു കയറിടുന്ന വെറിയ-
രാക്കുന്നു വശ്യത്തെല്ലാം! 5

മുട്ടാളന്മാരുള്ള കഞ്ഞനാന്മാർ
ചീരാമനും കൂടിയ-
ന്നൊട്ടുമകത്താറി നിത്യവും കറിനാഴി
കാട്ടുന്നതിൻകാരണാൽ
മൂട്ടായി മലർമാലകെട്ടു മുതലാ-
യിട്ടുള്ളതിസ്സങ്കടം
കേട്ടീലെന്നു വരുന്നതാകിലിനിമേൽ
മുട്ടാതവണ്ണം പൂശയും 6

ചീരാമൻ മുതലായ മൽപ്രതികളി-
ക്കാര്യം കണ്ടാകില്ലിനി-
ച്ചേരുന്നതാൽ ചില ദുർഘടംപിണയുമെ-
ന്നോർത്തീടുവാൻ നിത്യവും

പാരാതെയൊട്ടു മാർഗ്ഗശ്രമം തീരവേ
　　പാരം പ്രസന്നരാം കൂട-
ന്നോരാൽ വന്ന ശിഷ്യരിൽ ചിലരും
　　കൂടി ഗമിച്ചീടിനാർ

രാമേശ്വരയാത്ര.

(ഈ യാത്രയെക്കുറിച്ച് വെൺമണി അച്ഛൻ നമ്പൂരിപ്പാടും കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഗോദവർമ്മൻ തിരുമുല്പാടും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന നമ്പൂരിയും കൂടി ഓരോ ശ്ലോകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കീട്ടുണ്ടത്രെ. അവയിൽ ഇവിടുന്ന് ഏതാനും ശ്ലോകങ്ങൾ മാത്രമേ കിട്ടീട്ടുള്ളു. ചിലതു വെൺമണി നമ്പൂരിപ്പാടന്മാരുടെ കൃതികളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തീട്ടില്ലാത്തവയായ ശ്ലോകങ്ങൾ അധികവും, ഇതിനെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തീട്ടുള്ളതിൽ തെറ്റുകളും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അവയെ കണ്ടറിഞ്ഞു തിരുത്തുകയും ചെയ്യണമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.)

ചൊല്ലാം വഴിക്കു ചിലതു ദുഷ്കരങ്ങളല്ല-
ദെല്ലാം തണ്ണീർ കിണറും കുളവും പാറയും
കല്ലെല വേണ്ടുവോളം കുളവുമുണ്ടിന്നി! ശേ-
ഷിച്ചുള്ളതുകളെക്കുറിച്ചും പറയേണ്ടതുണ്ടോ ൧

ഞങ്ങടെ ചെലവോരം പോരുകില്ലെന്നതേ ഭേദം
പരക്കെ പരദേശം പാർത്തിരിക്കുന്നതിനായും
പാർക്കിൽ നാട്ടിൽ കലഹം മാനക്കേടിന്നുമേകദേശം
സുമുഖി! നമുക്കേതും ഭംഗിയുള്ള പ്രദേശം ൨

മധുരാധരിമാർമണേ! മനോരമേ!
മധുരമധുരമാം മഹാപ്രഭാവം
വിധിയാൽ മമ കണ്ണിന്നുള്ള കാണാ-
നരുതാ സംഗതിവന്ന സംഭവിച്ചു ൩

പൊൽത്തകിടാണതോ സ്വർണ്ണപ്പുഷ്പത്തിനിയും
ചിലങ്ങുലിവെലിപ്പും-
മൂർക്കാരണോത സ്വർണ്ണക്കേളിയുഗവും
വൈചിത്ര്യ ചിത്രങ്ങളും
കൽക്കണ്ടായതിമാർമണേ! മണിമയ-
സ്തംഭങ്ങളും കഞ്ചുക-
ബലിങ്ങളും കരിക്കയും നവനവ-
ചിലങ്ങാനും കൊണ്ടെടിനാർ ൪

പൊല്ലുവാനായോരം കല്പുരിയ മണിമാറാ-
മന്ദപമതിനകത്തും
പൊല്ലൻ നാവിന്റെ മന്ദായിനമെഴുമുഗാ-
ധിശനാം ക്ലേശമേണം
കല്പതാരായായ പാണ്ഡ്യക്ഷിതിപതിയുടെ നൽ
ക്കേത്രപ്പുത്രിക്കനാമാ-
കിസ്സുതാകന്ന തേന്മൊഴി സ്വരൂപിയും
സ്വർഗ്ഗത്താം നിരപ്പുമൽ ൫

നമ്മേയാടിവരുന്നോരം കണ്ടിവാടിയിലേയും
പൊന്നപ്പാടി മയേനാരം വന്നുകൂടി വരാനേ! ൬

—൧൩—

എഴുത്തുകൾ.

സുശീലം ഭവാനിങ്ങയച്ചോരു പത്രം
സലളിതം ചൊല്ലി വായിച്ചു വായിച്ചു ഞാനകി
കല്പകാനനത്തുള്ളവൻ നിനവിലൊന്നു
കലരന്നൊരു കാമരാ മൊന്നുമൊടി പാദം. 1

പരിചൊടു പതിവൊടും തിലകത്തിലെക്കുത്തരമോ
വരികില്ലമമയന്താപ്രത്യാശാസഹോദരിണീ! ഞാൻ
അരികിലണഞ്ഞു കണ്ടു ഭ്രമസങ്കേതമേ! നി
കരുതുന്ന കത്താൽ പ്രേമകം പ്രസംഗം 2

കുന്നിന്റെ മിന്നുന്നിക, കണ്ണനുന്നിക കുന്നിന്റെ
സ്വപ്നം കൊടുത്തതുന്ന ഉന്നിക്കുടി ശ്രമിക്കണം

പാരെഴുമിലമതം പാരപ്പുഷ്പവാണി-
മാരാകവേ കഴൽതൊഴും മുദ്രവിതുകാവിൽ
* * * * സ്സു ശരിയായ് നടിമാർ കലത്തി
ലാരിന്റ പാരിലെന്ത പാൽമൊഴി പാത്രങ്ങളാൽ
തംഗേന്തിയിലെഴും ജനങ്ങളുടെ മനോ-
    രംഗം മയക്കിസ്സുഖം
തിങ്ങും നല്ല രസങ്ങളൂങ്ങളിനായി-
    പ്പൂടിപ്പുലിപ്പിക്കവാൻ
എത്തും ഞാനിതുപോലെ മറ്റൊരുവരെ-
    പ്പ്രോത്സൃപ്പോരാ കനാതി.

ഉല്ലസനായകനിത്തിരികണ്ണതി-
നായിക്കിരിക്കുന്ന ഞാൻ 5

— —

കൊത്തുള്ളിലയെന്നിങ്ങലത്ത്യന്തം കേ-
കൊണ്ടുള്ളിലമനോന്ന തേരനൊല്ല ചിത്ത
കൊത്തുള്ളതെല്ലാമൊഴിഞ്ഞിടുവാനി-
ന്നിങ്ങിൽ പാദപ്പത്മം പാർത്തുകൊണ്ടാൽ 6

പാടറുകാലത്തിങ്കറുവന്തി-
കൊട്ടത്തെയൂന്നിഞ്ഞ പൊന്നവാക്യ
കിടപ്പതിലേ മന്ത്രാദിപിടിപ്പു-
മുടത്തു കാന്തപ്പുടിയാതമേ 7

— —

മടിയരായി മറന്നു കാട്ടുമുള്ളിൽ
കിടക്കുന്നോരെന്നെ കിടത്തുന്നോരെ
തിടുക്കമില്ലാത്ത നിസ്സാരത്തെ
പിടിക്കുന്നോരെ പറയുന്നതെല്ലാം 8

എന്നാലതൊരാവിഷ്ക്കരിച്ചുകൊണ്ടു പാരിൽ
പാഴിലുള്ളവൻ
തന്നെയല്ലയോ ധരിപ്പിച്ചതിന്ന സിതമണി-
ക്കുന്നോൻ ദ്രവിക്കാതോൻ
ഇന്നാലക്കള്ളിലൊന്നാമതൊതിയതത്രമാ
ദേന വായിച്ചുകേട്ടി-
ട്ടെന്നാണതരിഷ്ടധരിപ്പിപ്പതിനായ മറുപ
ത്രമെന്നാണതിപ്പിടണം. 9

ശ്രീമന്മഹിസുരചിലാസമിയന്നും
ശ്രീകോടിലിംഗാലയ
സീമാതീതമഹസ്സം കലന്നൊരു മഹാ-
താലപ്പൊലിപ്പൂരവും
കൊണ്ടാടാനായ് ഭവാരണ്യത്തിലുള്ളവ-
രൊന്നിൽ മേവുന്നോരു ചേ-
ർന്നാർമോദമൊടു ലോകരാനാകിലുന്നി
ച്ചീടുന്ന നാനാത്ഭുതം. 10

ഞാനാം കാണാതെയുള്ളതിലാവനായന
നാനാമാമൂതിയവും ക-
ണ്ടൊന്നിച്ചിട്ടൊട്ടപോരാമിനി കതിരു-
ള്ളുന്ന മറൊന്നമല്ല
കണ്ടപ്പുതോഷിതമാർന്ന തന്റെയ വഴിപോ
ലൊന്നു വന്നിപ്പോരാൻ
പിന്നത്തെസ്സുഖമല്ലാതിനിയൊരു ദിവസം
പോലുമുണ്ടാകയില്ല. 11

കോടിലിംഗനിലയത്തിലുൾപ്രമദ-
മോടിന്നിതിലയാതകാട്ടിതൻ
കോടിതേടിയ മഹോത്സവം വടിവി-
നോടു കണ്ടുടനെ പോതവാൻ
കേടകന്ന തവ ചിത്തതാരിലിട
കൂടിയാടിയ രസമെന്നുവ-
ന്നീടിലെന്നുടയ വാണീതം സഫല
മായിടാനിടനിതം ദൃഢം. 12

മുന്നം ശ്രീബാലചന്ദ്രചൂഡൻ തിരുവടിയുടെ നൽ
തൃക്കണ്ണാൽ കണ്ടു പൊട്ടി-
ച്ചിന്നം നെറ്റിത്തടത്തിന്നലിയുവതിനി
ച്ഛായ കാളിന്ദിപോലും
നാഭിപ്പൂവോം തവിയാതെവക്കൾനിന്നും
കണ്ടു നാണിക്കുവോനം
നാഭിക്കുപ്പൂങ്കുന്നിത്തിടുകിലിനിയതാതെ
ചഞ്ചലം ചേർത്തിടുന്നു. 13

ഇന്ദ്രനാസമൈത്രിയതിൽ ചന്ദ്രക്കുമ്പാചനാൽ
സ്മരാരിശേഖരത്തിന്റെ ചേരുകണ്ണിമെഞ്ഞിടുന്നു
മന്ദാനന്ദ കരതിയിലലതത്തിത്തരുമ-
സ്സന്തോഷമോടയി ഞാനിന്ന വന്ദിക്കുന്നേൻ. 14

ഉപ്പും കൊള്ളാമൃതത്തോടൊരു പിടന്നാ വാവും കല്ലിക്കാ-
മ്ലപ്പാടുള്ളതായവരുടെ പഴമൊഴിയല്ലിനൊരു വികല്പം?
ചൊല്ലാണ്ടീടും സരസകവിതാപാരിതോഷ! ഞാനോ-
ടൊപ്പം മെല്ലിഷ്ടതിന്ന ഫലം കൂടമല്ലാത്തിടത്തിൽ. 15

ശൃംഗാരശ്ലോകങ്ങൾ.

അങ്ങാടും പുഴത്തിലായതുമൊ
പൂമാവലാകത്തിനാ-
ഞാനാടും കരുക്കിനാ ചൊന്നസകല
ത്തോടൊരുനാംഗേന്ദ്രപോലെ

കാരൊട്ടും കുറവേണി! കൌതുകമേറും
നിന്നെനി കണ്ടനേരെ-
ട്ടാരാട്ടന്ന ചലമയാമ്പുബാണമായിശ്ശിലായാം
മോദമൊടുവിലസാലെക്ഷണേ! 1

ചാരിടണം ചടുലചാരുകടാക്ഷമെന്നിൽ
ചാരിടണം ചടുലപാണി! കൃപാരസം തേ
മാറീടലോ മതിയൊരാകിലുമെന്നെ? നല്ല
നാരീജനങ്ങളണിയും നവരത്നമാലേ! 2

ഒത്തിരിപ്പൂമെന്നെത്തരാമെന്നുമയ്യോ-
അത്തിപ്പഴങ്ങൾക്കിടയിൽ കണ്ടാൽ മനം മെ
കത്തിക്കയുന്നൊരുപോടും മിന്നിയൊരു മിന്നി-
തത്തിക്കളിക്കുമൊരു ബാലശിരീഷമാലേ! 3

(പ്പൂതൊട്ടം)
കാർപ്പൂരമായോടടിയിൽ മലർചൂടി-
ട്ടുള്ളചെല്ലന്നേരം
കണ്ടാൽ കൊതിക്കുന്നിതാരും കണ്ണുമനമോടെ
ല്ലോരു പാത്തു കണ്ണാ

(അപ്പൻ)
എന്തൊരു വെമ്പാട്ടെനിക്കിന്നിതു കരുതി
ട്ടിന്നു പോന്നിട്ടു പിന്നെ
ചൊന്നാലും കാണുകില്ലെന്നറിയുന്നു വിധിക
ളൊന്നും തിരിയുന്നേ. 4

വന്നും കണ്ടു പാടിയില്ല മടിമാൻ
കണ്ണിലേക്ക് കൊടുത്തിടും

വണ്ണം കണ്ണു പാറുമെന്നു പലരും
വർണ്ണിച്ചു കേൾപ്പുണ്ടു ഞാൻ
മാരന്റെ ഞാണങ്ങളിലൊന്നിനാം
മാറാത്തകണ്ണെപ്പോഴും
മാറിടുന്നവൾ മാറിടാതെ മുറ
ല്ലിവണ്ണമോതിടുവാൻ 5

അല്ലിത്താർബാണവില്ലിൻ ചാരുതയെക്കലെ
ത്തള്ളിനീക്കുന്ന ചില്ലി.
ത്തെല്ലിനല്ലസമരമെന്നതെ വലവിലാസം
കൈക്കൊണ്ടുമല്ലുന്ന വിശ്വം
തല്ലിലെല്ലാം കഴിക്കണമെ കൊണ്ടു വിവശി
ഭൂത്യ വരുന്ന നിന്നെ
ച്ചെല്ലിക്കെല്ലുന്നിതെന്നോ പ്രണയിനി പറക
ഫണി വില്ലുമ്മലിപ്പിൻ. 6

നാണം ബാലകനാമെ മേനകാമോ
ക്കെക്കുവേണ്ടുകൊണ്ടിനക.
പൂർണ്ണം പൂർണ്ണകലാധരകലിനി വലി
ക്കൃഷ്ണ നൈപുണ്യക്കെ
ചേണം നിൻകവിളിപ്പോഴുദിക്കിനാൽ
കേണം വിളങ്ങും മിഴി
ക്കോണം ദുർവ്വാടമല്ലയെങ്കിൽ വരുമെൻ
പ്രാണപ്രയാണം പ്രിയേ! 7

വീണാലും കൈക്കൊണ്ടും വയസ്സു വശ്യമായ്
വേണിപൊട്ടിപ്പൊടിഞ്ഞി..

ട്ടണല്ലോ ദൃഷ്ടി നിൽക്കുന്നതു മൃദുപദം
        മോദമൊഴിപ്പൂത്തിരിഞ്ഞു
തന്നെല്ലോ കണ്ണന്റെ മന്ദസ്മിതമധുരമോ
        തേൻതുളുമ്പുന്ന വല്ലൂ.
താനല്ലോ ആമോദമൊരു സമയത്തിലാനയും
        തള്ളലെന്നുള്ളതാണോ? 8
പൊന്നിൻചെങ്കതിരായിൽ കരളതിന്റെ പൊയ
        മ്പൊന്നു ചൊല്ല ചിറ്റയ്!..
അതിനാലമ്പോടും കേണുകൊണ്ടൊരു മിഴിയതിലഴകെ-
        ഴുന്ന പൊലിമയതാകിൽ!
ദിനം പുഷ്പങ്ങൾ നിറയെ പ്രിയതിലലിയും
        ചന്ദ്രികയാലെങ്ങനെ..
പ്പിന്നം നിൻ മന്ദഹാസസ്മിതമതിലലിയു
        ന്നോരെ നീ കാന്തിമാനം. 9
വർണ്ണപ്പൂത്തിയല്ല വല്ലഭേ! നിൻ
വർണ്ണത്തിനുടെ മന്ദമ്പോകുമ്പോൾ
മധുരതരമംഗള പ്രായമേ!
മന്ദ്രതിയിലെഴുന്ന മാനസം 10
നിലയാഴക്കഴലിണയിന്നിയും പ്രിയ!നിൻ
പാടലാഭ പാദകമലങ്ങൾ തന്നൊരു നോക്കം
പേടലാഭ കൊണ്ടകളുമന്ത്രയകന്ന ചിത്തം
വെൺമുത്തുവെച്ച പുതുവെണ്ണയതെന്നപോലെ 11
നിറപ്പുണ്യം പേടി മല്ലികാന്തമാലിക
        ചെല്ലച്ചെല്ലമലിപ്പോ.

ഉല്ലങ്ഘ്യം ഞാനമല്ലേ കിമപി പാരിലയ-
ന്നേവമാശോകമെന്നും
വല്ലാതേ തോന്നിവന്നും വലിയൊരു വിരഹ-
ത്തിങ്കലുൾപ്പെട്ടുപോയെ-
ന്നല്ലാതെന്താണു ചൊല്ലുന്നതിനൊരു കഴിവു
ണ്ടാവുമോ ജീവനാഥേ! 12

ഇന്നല്ലമിച്ചുവിടെ വന്നു വിളിച്ചിട്ടും തൊ-
ന്നിന്നുപ്രസന്നമുഖിമാർകൂടിമുഖഭാവമാലേ!
അന്നേരമൊന്നുമറിയാതഹമത്തിലന്നു
മന്ദം തുടർന്നു തരണോ തളരായതാമി! 13

മൽപ്രവൃത്തിശരിയല്ല, തന്നായി-
ല്ലപ്രവൃത്തികാരുണ്യമെന്നതിലും,
അപ്പുറത്തെ വഴി കണ്ടു ചൊല്ലതി
നപ്രിയത്തിനിടയില്ല മൽപ്രിയേ! 14

മങ്കമാർകുലമലങ്കരിക്കുമി
തങ്കലാന്മണിതങ്കമേ!
* * നിന്നകിലുങ്ങുമത്ത തങ്ങേ
തങ്കിടുന്ന കുളിർകോങ്ങളും
തിങ്കളോടു സദൃശം കലർന്ന മുഖ
പങ്കജം സപദി കാൺകയാൽ
പങ്കജാസ്ത്രശരസംഘമേറ്റു പാ-
രം കരിച്ചു ഹൃദി സങ്കടം 15

വാരൊത്തുള്ളുടലതിലത്തകുളുകം
വാരണിക്കണമൊക്ഷിയെ-

കാണാതെ ചെല്ല ഗംഗായപ്പുരമെൻ
പുഷ്പീടമാറില്ലയോ?
നാണിക്കടുക്കൊഴു ലോകജനാനി
കില്ലെന്നു കേൾപ്പുണ്ടു ഞാൻ
മാനം പൂമിഴിമെയ്‌ലിലാലകമണേ!
മോഹം വെടിഞ്ഞീടു നീ 16

ഇന്ദിന്ദിരമുഖിപ്പെണ്ണിന്റെ കൃപയു
ണ്ടായിടുമെന്നാകിൽ
ച്ചുന്നവം നിലയിലൂ കനതരമേ
ഗാനം വന്ദിക്കുന്ന ഞാൻ
ഇന്ദിന്ദിരമുഖിമാ നിന്നരികിൽ ഞാൻ
കിന്നാര താരുണ്യത്തെ
തന്നിലെന്നെന്നുമാമാമാസമതേ
ഇന്ദിന്ദിരാമേശ! 17

തങ്കക്കാപ്പും തളച്ചെറിയാ തരിവളയും
തോടയും നാസികാഗ്ര-
ത്തിങ്കൽ ചേർന്ന നാസാമണിയുമുടനണി
ഞ്ഞാരമ്പിമാരോടിണങ്ങി
തിങ്കൾക്കൊക്കും മുഖം നൽപരിമളഹസിതം
കൊണ്ടഹോ മുഗ്ദ്ധമാക്കി
കൊങ്കക്കൊമ്പാം ഇളമ്പിറപ്പൂത്ത തന്തരിവള
ന്നാണെങ്ങോ കണ്ടുകൊൾക 18

മോടികൂടുന്നതായ നിന്റെ ഗുണഭൂഷണൻ
ഞാനാണ നാടകക്കുളം

പാടിപ്പാടിയങ്ങിരുന്നവർകളെ-
        പ്പാടില്ല പാടാക്കവൻ
വില്ലടന്മാർശിരോനാടകകർത്തൃതയിൽ
        പ്രൌഢമല്പ്പട്ടും ഭീഷണം
കോട്ടക്കൊന്നിവണ്ണിഷ്ടനാം കളിയാ-
        ടിവൻ പുരുഷനെന്നതാൽ 19

മനസ്സും മത്സ്യമാത്രു! മാനസി കരഞ്ഞതാലാ
        ശ്ലേഷ്മം ചർപ്പിച്ചു-
പ്രസാദം വിസ്മരിപ്പിച്ചതിരാഗമ പുരുഷൻ
        മത്സരൻ നാസ്തി ലോകേ
നിസ്സരതാരിലനുഗ്രഹമാനിതികത്തി
        പ്പൂർവ്വ ഭേദമാതിചപ്പാനും
ദുസ്സ്വഭാവ്യം ഇടനിലയാമലപുരത്തരിയാ-
        മെന്നർഥ ബോധപ്പൂകൾ 20

കട്ടിലുമടിയിൽ മുട്ടമുറുകടി
        യിട്ടടുത്തുനിലവിട്ടനി
കോട്ടമററചാരുപൊട്ടതോട്ടപല
        പാട്ടപാടി പരിതുഷ്ടനായ്
മുട്ടിയന വിളിച്ചുട്ടിടണേ പൂം
        വട്ടമേട്ടപലവട്ടവും
പട്ടുകൊണ്ടുമലമൊട്ടുമില്ല മുല
        കിട്ടണെങ്കിൽ വിലകിട്ടണം. 21

കടകം പുറത്തോളം വേണ്ടാത്തതൊട്ടും
പിടിക്കെന്നെക്കൂടാ താൻ നടക്കില്ലാകാത്തും

മിടുക്കരായ്വച്ചിട്ടുതന്നിരുപ്പതാൻ
മടിയാതെ നന്നോ മടിക്കത്തഴിച്ചു. 22

വിഭാതിത്ര ശൗര്യം പിടിക്കുന്നിലെന്നാമ
നടക്കിപ്പു നമ്മോടു മല്ലാക്ഷണേ! കേൾ
നിലയ്ക്കാത്ത മോഹം നിറച്ചീടിടുന്നോ
പുരുഷന്റെ ജ്ജാരണമിക്കുന്നു ചേതഃ? 23

പൈതലായോരുപോതോദ്യാന്ത്യ-
കാഴ്ചകാമാവിഷമാലേപം നിനച്ചാൽ,
പറയും പറയുന്നവർക്കാഴം
അറിയുന്നോർക്കറിയാമനുമോദനാലം 24

മാനസ്സത്താലുപിച്ചും മഴയോടുസമമാം
 മലയോണംതരുമ്പോ-
ഴ്തിനത്താൽ ഞാൻ വല്ലാതാൽ മതിമുഖി! മടി
 യെന്തിതു കൂടി നിനക്ക്?
ചിന്തത്തപ്പുഷ്പസാരങ്ങൾകളിലിലളവോ
 നാണമുണ്ടായിട്ടുനിൻ
തേനൊത്തുള്ളാതചുണ്ടിൽ മധുരതയറിവാ
 നെന്നതാൻ വന്നിടട്ടെ? 25

കുളിർത്തചന്ദ്രമതന്നാകന്ന-
ദ്രമത്തിനൊക്കമൊഴിമാർമണേ! കേൾ,
തളത്തിൽനിന്നങ്ങനെതന്നെ ചാരം
വെളുത്തുപോകെന്നിഹതോന്നിടുന്നു 26

ജ്യോവിഭാഗേനസാകംത്രിഭുവനമവനം
 ചെയ്യുമോയിരിക്കണം-

കാവിൽ കല്യാണരൂപം കൊണ്ടാടിനാളെല്ലാം
ദേവി നിൻ പാദപോതം
സേവിപ്പാനായുടൻ ചെന്നണയുമൊരളവിൽ
കേവലം നിൻ മുഖാബ്ജം
താവിടച്ഛന്നമാകും ശോഭയോടും സമമാ
ണ്ടു ഞാൻ പണ്ടൊരിക്കൽ. 27

അന്നത്തൊട്ടിന്നുവരെയുമിന്നുമിബസമാനനോ!
കണ്ടതാണൊന്നുമേതോ വരം ചിന്തനാശ്ലഥമുണ്ട ഞാൻ.
ഉദ്യപത്രത്തിനു മുന്നമേകിന്നം ക്രമമാകിടയനേരിപ്രി
[യേ!
പ്രേമമതിന്റെ ഗാഢകം സന്നിഭ പ്രാപ്തിവ്യമതകൂചകം
[ഖ്യരേളേ! 29

വഴക്കെന്തിനാവും സുമുഖി! തവപോർക്കൊങ്കപ്പുണരാ
തൊഴികില്ലെന്നു ഞാൻ മധുരമൊഴി! മിഴിക്കണ്ണവെറുതേ
കുഴക്കണ്ടിക്കാര്യം പലതരമറികിൽ പാരമതിനാൽ
മുഴക്കാർവേണി! നിൻമതിയതിലിനിക്കണമഖിലം.

കൊടക്കാറണിവേണി! നിൻ കച്ചൂർകുലക്കൊങ്കിട്ടാള്
[യാൽ
ഞ്ഞടുത്തുടവതമത്താരടലർശരം പൂട്ടാൽവലഞ്ഞേനഹം,
എടുത്താർശരനാടകക്കളരിയിൽ പ്രൗഢിപ്പെടും ദീപ
[മേ!
പ്രൗഢസ്ത്രീമണി! ലാടവൈദ്യമുചെയ്യണമൊന്നൃത്തിച്ചി
[ടൊല്ല. 31

അംഗമോദം കലരുന്ന ബാലശാലിയും
ബാലേന്ദുസാരത്തോടട്ടു-
ത്തമ്പോടത്തുകളിപ്പിടുന്ന കരിമീ-
നം നല്ലകണ്ണാടിയും
ജംബീരപ്രസൂനവും പുതുനിലാ-
വും മുത്തുമിത്യാദിയാ-
യംഭോജത്തിനകത്തു രാത്രിയിലഹം
കണ്ടേനൊരത്യത്ഭുതം 32
നേരിട്ടാരനുരാഗമെങ്കിലിതല്ലാ-
ന്നില്ലെന്നും കരുതുന്നവൻ
മേറിട്ടുന്നതിനൊത്തൊട്ടുമെറുത്ത
മേന്തൊപിടാഴമശ്ചര്യം
കാർകൊണ്ടാലറിയാം കരുത്തുമഴ-
ശ്ശല്ലന മല്ലെങ്കിലോ!
വേർകണ്ടാലറിയുന്നവർക്കിലപറി-
ച്ചുംബനം കാട്ടുന്നതോ? 33
മുരുളിന്ദുകൾ പിൻബലം കളവാ-
നെന്തെങ്കിലും കിട്ടലം?
കാറുള്ളപ്പോഴുതുള്ള വെയിലിന്നധികം
മൂട്ടങ്ങതോൽവീടണം
മിന്നുപെമ്പിന്ന പാൽക്കൊട്ടകളിലതിനാൽ
വൈരം മൂത്തിട്ടമാ-
ക്കിനെനോക്കിനൈകതേനാ കടിച്ചു
ട്ടിട്ടും കലേശാനനേ!

പലവക.

വലിപ്പം നടിച്ചിട്ടു മേല്പോട്ടു നോക്കി
പുളപ്പാകമാർഗ്ഗൻ നടക്കും ദശായാം
വെളിക്കപ്പുറത്തിട്ടതാണെന്നു വിണ്ണോൻ
പുലക്കാരശേഷം വിവാദിച്ചിതപ്പോൾ 1

(ചെറുതെ ഉത്സവം)

കുതിരനാണെൽ ചെത്തുപിടിച്ചതിലെ-
ഞെരിഞ്ഞിപ്പൊട്ടും ചെറുതീവൻ
മത്സ്യവൃത്താളിയനാവൃത്താവിപഥം
മതിപ്പുള്ളകക്കുണ്ടാൻ
മിന്നൽപോയി ഠത്തിട്ട സമയ
ത്തൊന്താണലേക്കുതിൽ
പത്തനത്തു ഗൃഹങ്ങൾ ബന്ധിച്ചൊരുമതി-
ച്ചെത്തുന്നമെപ്പോലെ സഖേ! 2
മതിപ്രഭയേറ്റ ഭേതന്തത്തെ പടപ്പൊടത്തും
നേരുവരപ്പിം ന-
പ്പന്തൽമേല വിലസിപ്പടനാകുഉപചി
പ്പന്തണികനതാശേ
സന്തോഷമെചിത്തമാനത്തിലായിലൊവിള-
മ്പുന്നതാലന്തകനോ-
ടന്തമെപോൽ വാനന്തന്നുനിയിലെഴെളുതെ-
ളുമ്പനായ് മിന്നിടിക്കം. 3

(ഇതും, ആ പട്ടി കൊല്ലുന്നതിനെ കുറിച്ചുള്ള ശ്ലോകങ്ങളൊക്കെ എന്നു പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി ചൊല്ലിത്തുടങ്ങി, ഉടൻ അവസാനിപ്പിച്ച പദ്യമാണിതു്.)

ആരാകുലത്തിൻെറ കിഴക്കെഗോ-
ത്തൊരെല്ലുനില്ലുന്നതിനപ്പുറത്തു
പൊരകലമിൽക്കണ്ണാ കണിടെ വീടി-
ൻറകായിലിപ്പട്ടിയകപ്പെട്ടിരിപ്പൂ. 4

പട്ടിക്കയാരമൂടെനാടുകഴിഞ്ഞതോർത്തി
ട്ടൂപ്പാടുമൊരാനതിടകാനാത്തൊവരെയെ
പെട്ടന്നാരിജടമെപ്പുവഞ്ഞാതകിൽ
കാട്ടിത്തരാം പടനുമനവിളിച്ച ചൊന്നാൻ. 5

(ചാരശ്ലോകം)

വമ്പേറും പടത്തോടോ മിടുക്കുന്നതിവി-
ചോൻ കൊല്ലുമോരായിര-
ത്തയ്മ്പത്താറതിൽ മെടമാസമിതപ-
ത്താറാകമാത്തിയതി
കമ്പത്തെക്കെയതാരെന ഗാംഭസ്വധിയാം
ഭിദ്യൻ കലിപ്രമേയം
ഭ്രംശിക്കം ക്ഷിതി കൈകവെടിഞ്ഞു സ്വലോ-
കത്തിങ്കലെത്തിടിനാൻ. 6

(പൂന്തോട്ടം) വലയുന്നു പൂരമിട്ടനേകലോകം
വലയുന്നു പൂരമിട്ട പുഷ്പതോഷം
(അച്ഛൻ) വരവാണികൾ പൂരവേലകണ്ടോൻ
വരവാണിപ്പൂതിയെന്നതോന്നിടുന്നു ?

മുറ്റുമുന്നായ കമലോത്ഭവനെന്നശേഷം
സൃഷ്ടിച്ചവന്നുളിലധികം മഹിക്കുട്ടിയപ്പൻ
കഷ്ടം നമുക്കുന്നിമിത്തമതായ് രഹസ്യം
കുട്ടാക്കവാൻതരണിമേൽ പൊയ്യുണ്ടായം. 8

അട്ടയന്നകടിച്ചപ്പോൾ കട്ടന്നാനവിരൽപ്പോയ്
അട്ടയും കട്ടനും കൂടിട്ടൊട്ടുനേരം കളിച്ചപോൽ. 9

(മാധവി ന.) ഉമട്ടകത്തൊന്നുമേലെ കര-
പ്പുട്ടേൻ തുപ്പടം സഖേ!
(വെ. അച്ഛൻ) വരട്ടെ തേക്കവാൻ വെട്ടം
വരട്ടേ വെമ്പലെന്തിഹ? 10

കരുതുകയീ വചസ്സുകൾ ചെറുതാലിക്കളുല്യമായ്
ഇതിക്കമിസ്സിരിട്ടുന്ന ധരിച്ചിടേണമേവരും. 11

ഭദ്രാസനേ പ്രതിഷ്ഠിച്ച ശ്രീശിംശകണാകിലെ
മറിച്ചുകൂടാതകണ്ണോന്നുള്ളോൽക്കുറവരുത്തും.
അധികംപ്പെട്ടതാരുള്ള ശയിരത്തിന്റെ വന്നുമായ്
ചാല്ലരിക്കാരണമാക്കണമൊന്നു സൈധമന്നതാണ്ടും. 13

പാതാളത്തെത്തട്ടിപ്പൊട്ടിച്ചു പൊങ്ങിവരുന്നൊരുവെള്ളമതേ
പാരം പ്രമത്തകരീന്ദ്രന്മാർ ശീഘ്രമാഗ്രഹിക്കുന്നു. 14

നല്ലപ്പൊന്നരമണിയുമണിഞ്ഞൊരു വെള്ളക്കുളം
ഞെട്ടിച്ചീടും വലിയകാററുമഹോ പാതാളം
പൊട്ടിച്ചീടുന്നൊരു ചാപല്യം ഒത്ത വെള്ളിക്കുളം
സൃഷ്ടിച്ചവന്റെ വികടം പ്രകടിപ്പിക്കുടോ. 15

പടുതയുള്ളതിൽ പാരം നടിക്കൊല്ല മഹാമതേ!
അടിയിലൊരിടിയിൽ വീണീടും തടിച്ചഗജരാജനും 16

പള്ളിയുറക്കമുണർന്നുണർന്നിട്ടുടൻ
ചെന്നൊരുനേരം ജനാനാ-
കുള്ളിൽ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടൊരു കളകമതി-
ന്നോർത്തിടുന്നോരു നേരം
വെള്ളപ്പതയൊത്തയാകം സ്വരത്തെ ജനകൻ
മാധവൻ വീണത്തും
വള്ളിപ്പതയൊത്തയാകും ഫണിഗണവരനും
സങ്കടം സംഘടിക്കും. 17

കാരണമൃപ്പതിനാക്കാൻ ഉള്ളതുമില്ല-
ള്ളമ്പോഴുമണികിപ്പും
ജംഭദ്വേഷിസമാനനായികത്തവും
ശ്രീമാടഭൂവല്ലഭൻ
ജ്വലിപ്പിച്ചീടിനമാതൃമാതൃകടില-
ഗാതമധനാമശോകികൾ-

ഹരിമേശ്രീപാദപങ്കജം പണിയുവാൻ
പാരാതെ ഞങ്ങളിന്നാൻ. 18

ഒരു ഉത്സവവൎണ്ണന.

കൊട്ടുമേളവുമെട്ടുദിക്കുസകലം
ഞെട്ടുംപ്രകാരമെടി-
കെട്ടും വാരണപംക്തികൾക്കുതലയിൽ
കെട്ടും തഴക്കൂട്ടവും
പൊട്ടുംതോട്ടപ്പുരത്തിൽനിന്നാശു ര-
പ്പെട്ടോരു മല്ലാക്ഷിമാർ
മട്ടുമെന്നസമസ്തവുംകഥിക്കിലുടനേ
മുട്ടും ഫണിശ്രേഷ്ഠനും. 19

ഓട്ടുംതുള്ളലുമൊപ്പിടിക്കളികളും
കമ്പത്തിന്മേലരിട്ടക്കു-
ത്താട്ടം ചാട്ടവുമോട്ടവും തെന്തതെതെ
ച്ചിമ്പേലമുമ്പുംപ്രിയേ!
വട്ടംവിട്ടമറിച്ചിലും വളയതിൽ
ചാട്ടങ്ങളുമാനമ-
മട്ടംപൊട്ടുമതിന്റെ കൊട്ടുമതിശം
തന്നോ നിശേശാനനേ! 20

സമസ്യാപൂരണം.

ഉത്സംഗത്തേലിയത്തിപ്പൂമികൾതിങ്കി
ങ്ങാതതൊട്ടെൻകരമൊരു-

ചെയ്തുസ്സുകൃതത്തൊടു മറ്റിപ്പിയമമധുനാക-
ന്നാഞ്ഞോ മനമാം
ഉത്സാഹിക്കേണ്ടായാമഹമ്മുന്നതുകയാ-
പൃഷ്ഠിതപ്പെന്നവന്നോ-
കഠോസ്സന്താപം സഹിപ്പാനിവനിതവനിതാ
തോമേ! ഞാനുമായി.' 21

കീർത്തനശ്ലോകങ്ങൾ

ഉഗ്രൻ ലാവണ്യപൂർണ്ണേന്ദുസമമിയമെഴീ-
ച്ചുമ്മിസംസേവ്യനാമ-
വ്യഗ്രൻ ബ്രഹ്മാണ്ഡകർക്കിസ്ഥലമതു നിറവോൻ
മൈതമേമപ്രമായി
മുഗ്ദ്ധൻ മുഗ്ദ്ധംഭോജനൽകാനുതപിത്തുചിര-
ക്കൊഞ്ഞമല്ലിശമാലി
ഗ്രാഹ്യൻ കാമ്ലോപരിസ്ഥാൻവിലസതു സതു സദാ-
നന്ദനന്ദനെള്ളിലെന്നാം 1

കണ്ണാടിക്കൊണ്ടത്താരോമൽക്കവിട്ടിലണിമുല-
പ്പാലൊലിപ്പിച്ചു കൊണ്ട-
കണ്ണം കൈകൊണ്ടു തൊഴിജ്ജനനിയുടെ മുല-
പ്പാലു മെല്ലെപ്പിഴിക്കി
കണ്ണൻകൊണ്ടിക്കഴിഞ്ഞവൻ മടിയിലൊരു-
ഞ്ഞിക്കിടന്നല്ലമേട്ടു-
കണ്ണേല്പിക്കും നറുമ്പാൽക്കുടമതിന കണ-
കൊണ്ടുന്നു കൈതൊഴുന്നോൻ 2

ഒന്നായിട്ടൂഴിയെല്ലാമുടനിഹ ബ്രഹ്മാ-
　　മെന്നതാണീടുമെന്നോ-
ഇന്നായിട്ടുല്ലസിക്കും നിഗമപുരപതേ!
　　പണ്ടു വേദങ്ങളെല്ലാം
ഒന്നായിക്കട്ടദൈത്യാധിപനുടെ നിധന-
　　ത്തിന്നു കൈക്കൊണ്ടൊരപ്പോൾ
ധന്യശ്രീ മത്സ്യരൂപം മമ കഴിവതമോ
　　കാണ്മാൻ കൈതൊഴാമേ! 3

പാരംഭോഗാബ്ധിയന്റെ പാപകല്ലോലികളിലിളകും
　　ദോഷമാകുന്ന ശൈല്യ-
ഘോരാപായാപ്തിപാപകല്ലോലികളിലിളകി-
　　ത്തത്തിടാതന്യശങ്കം
പാരാഭോജാക്ഷമാളികൾക്കും പരിചിനൊടരയ-
　　ത്തെക്കോട്ടുക്കും വടക്കും-
നാരേഭോപാന്തം പ്രവേശിക്ക മമമനമേ!
　　സതതം സന്തതമാണോ 4

മത്തേനോൽമെഴി നാന്യുപന്റെ മുഖധാ-
　　മത്തേലണിഞ്ഞീടുമു-
മത്തേമന്ദ്രുഗതേ! മറക്കടലെഴും
　　മത്തേമരാജനാനേ!
പത്തേരപ്പുണിയും നമുക്ക ഫണസ-
　　സത്തേകിവണ്ണാളിസ-
സത്തേ! പാഹി നിരസ്തമക്തനിഖിലാ-
　　പത്തേ! പവിത്രാകൃതേ! 5

ചേൎപ്പും ചോരത്തിരപ്പും ചെൎകര ചാകവിലസി-
ത്തത്തുമത്തപ്പൂതങ്ങ-
കോൎപ്പും കൊണ്ടൽ കറുപ്പുള്ളണികുഴലുമണി-
ത്തികളും തിങ്ങിടുംതോറും
പാൎപ്പും മുന്നാടും പടപ്പിട്ടിവപെടുമിളമാൻ
കയ്യൎതൻ മെയ്യിനെള്ളാ-
മേപ്പുള്ളസൌഭാഗ്യമങ്ങഥാകമലരിലല-
ങ്ങാംതലങ്ങാനമമ്മ 6

ക്രീഡിപ്പും കിരവാണിമണികളൊടിടയിൽ
കയ്യിൽ വെണ്ണപാലിതെല്ലാം
മേടിപ്പും കട്ടുതിപ്പും പ്രണതരിലലിവിൻ
നീൎത്തളിപ്പും ഇണപ്പും
കൂടിപ്പും പാൎത്ഥധൎമ്മാതികതനിരയ-
ത്താക്കമെത്തുന്നകണ്ടിൽ-
പ്പൂടിപ്പും വാണ ഗോപീജനസുകൃതസുഖ-
കാന്തലോകൈകതാഴ്ന്നോൻ 7

താഴുന്നോൻ താരപോലോന്നിധിയതിലടിയൻ
മീനമീനങ്ങളും കൈക്കൊ-
കേഴുന്നോൻ കച്ഛപൈത്തോൻ കുറ്റമപി മടവാൻ
ശക്തിരാജനാദനെ
നാഴുന്നോനാവതല്ലാ ജനിമൃതികയലിവാൻ
തക്കടൻ ഇങ്ങിടത്തിൽ
വാഴുന്നോനാശ്രമേശ! വണ്ണമടിയനിൽ
തൽകൃപാ ചക്രപാണേ! 8

വരമ്പേറ്റും വഴിയാമെന്നാണെൻ ശ്രുതികളി-
ന്നെല്ലാമിതെല്ലാറ്റിലും
ഴമ്പിട്ടോന്നു കളിപ്പതിന്നു കവിമാ-
താവേ! കൃപാവേണി! നീ
കമ്പിട്ടങ്ങടി കൂപ്പുമെന്നുടെ മനോ-
രംഗത്തിലക്ഷേത്തിന-
ല്ലമ്പോടെന്നിലുടൻ വിളങ്ങു വിദ്യയാ-
മടന്നാം വിരിഞ്ചപ്രിയേ! 9

എല്ലാമെല്ലായ്പ്പോഴും കളിപ്പാൻ ചുടലവിപിനമദ്ധ്യേ!
ഭക്തന്നന്നിനുമെന്നോ
പ്പുല്ലാസത്തോടുമെത്തുമിച്ഛമന്നൊമവമ-
ന്നിങ്ങനെ തീർക്കുന്നവൻ
ചൊല്ലേറും ശങ്കരനന്ദനനായ മകൻ
ഷൺമുഖൻ വിസ്മരിച്ചി-
ന്നൊല്ലും നോക്കുന്ന നേരം തവമുലമകളേ!
ജാതകം ജാതിതാനോ! 10

കണ്ണാ! ചാടിക്കളിപ്പാനലാതെ തവി നറുവെണ്ണ
തന്നിടാം പാടിയന്നും
വന്നിപ്പൊലുന്നരിപ്പാനലത്തെ കരികയായ കൊ-
ച്ചുണ്ടായമല്ലോ തന്നാൽ
ഉന്നിദ്രകേശമേകാം വൃന്ദമധു പൊഴിയ-
ല്ലെന്നു മാതാവുരച്ചാൽ
തിന്നും ചാടന്നുടനും കൊതിയുടെ നിധി സം-
പ്പൂജ്യമാമെൻ സഹായം. 11

വരവേറ്റും വഴിയാതൊന്നൊരെൻ കൃതികളി-
ലൊല്ലാമിതെല്ലാററിലും
മുമ്പിട്ടോന്നു കളിപ്പതിന്നു കവിമാ-
താവേ! കൃപാവേണി! നീ
കുമ്പിട്ടുകൂടി കൂപ്പുമെന്നുടെ മനോ-
രംഗത്തിലക്ഷത്തിനു-
ല്ലമ്പോടെന്നിലുടൻ വിളങ്ങു വിളയാ-
ടേണം വിരിഞ്ചപ്രിയേ! 9

എല്ലാപ്പൊഴും കളിപ്പാൻ ചപലചിത്തമഹോ!
ക്ഷണനേരമിന്നെന്റെ-
ഉല്ലാസത്തോടുമെന്റെ മനമന്ദിര-
ന്നിങ്ങനെ തിരിക്കാതെൻ
ചൊല്ലേറും കക്കാട്ടുത്തലമുതിരാമ മകൻ
മന്ന്രിയൻ വിസ്തരിച്ചി-
ട്ടോല്ലും നോക്കുന്ന നേരം തലമലമകളേ!
ഞാനകം ജാതിതോരൻ! 10

കുന്നോ! ചാടിക്കളിപ്പാനലൊരു തരി നിറുതനെ
തന്നിടാം പാടിവന്നും
വന്നിപ്പുല്ലുണ്ടിപ്പോഴലമ കവിതയാമ കൊ-
ല്ലത്തമല്ലു തന്നാൽ
ഉന്നിക്കൂടുകേറ്റേകാം പുളകമുള്ള പൊളിയ-
ല്ലെന്നു മാതാവുരച്ചാൽ
തിന്നും ചാടാനൊരുങ്ങും കൊതിയുടെ നിധി സാ-
ല്ലാട്ടുടനെൻ സഹായം. 11

ശ്രുതപ്രതങ്ങളൊപ്പം സ്വരതമസ്വരതം
ഭ്രാമദേവർഷിമാതാ
ജാതപ്രേമം വിശേഷിപ്പുമ നര മുതലാ-
യോരു തിരുമതിലകിൽ,
പരമേശ്വരൻ ഭൃംഗേശൻ, പര ബലിതനയൻ,
വിണ്ണവാണി,വടക്കം
നാഥൻ നന്ദ്യേശമുറ്റുന്നിങ്ങനെ ഇടയമതിൽ
സംഗീതമാർന്നൃന്തട്ടെ. 15

(ശ്രീകോടിനാഥേശാദിസ്തവം.)

ചോമടിപ്പണ്ടുപോത്താംപിന്നെയങ്ങടകൂ-
ണ്ടൊരായകോമികടിപ്പു
ഞാറാടിത്തപ്പുകിഴിശടപ്പുമരിവണി
ഞെരുണ്ടുകൊണ്ടെത്തമാകം
പാരിൽശ്രീകോടിലിംഗാലയമടിയതും
ഉഗ്രൻ ഭദ്രകാളം
ചാരുശ്രീചവടിത്താരകത്തുമിലണ-
ഞ്ഞുയ്ന്നിൽത്താൻ കമ്പിടുന്നോൻ. 16

ജഗദ്ഭൂമാനുപ്പാരരണ്ണനാമലിനായ-
ത്തിനാന്തകാരലാചിത-
കാമ്യൂരമന്നേരുടൻതാളൂപടനേ-
നാരപ്പുതകേരിപ്പുന്നമം
പിയൂഷോല്ലുകലാകലാപ്പതാനമേ!
കാലപ്രിയേ! നിൻകൃപാ

പീയൂഷത്തിനെക്കാൾ തൊഴുന്ന ഭഗവാ-
നംബ! കരുണാംബുധേ! 17

അടങ്ങാതനതിക്കലരൾ ശാലിച്ചു സപത്മിനാടന്ന
ഇടങ്ങുന്നോരം ദേവകിപ്പുത്രനെഴുന്നെകാണ്ടുമവളേ!
മുടങ്ങാതെപ്പൂജ്യം നവരസകമലിക്കനാമിഴിയാൽ
കൊടുങ്ങല്ലൂർ ദേവി! കാലമടിയങ്ങൾക്കെന്തിനെ!

നിലക്കുന്നു നിലാവും നിറമുടയനിശാ-
നാഥനം നിസ്തുലശ്രീ
ആലയം കാന്ത്യതിരുമുടയിലമസ-
മ്മതമുള്ളതമ്മേതും
കേരളം കീർത്തന്യസത്തം പലതിലമരിടുന്നും
വലമിചരൻ‌ചരം-
ഭാലഭാഗമ കനിഞ്ഞവൻ കടലിലേക്കുളി-
ച്ചിടണം കഠിനം.

സംഗമേശാഷ്ടകം.

(൧൦൬൬ൽ, കൊടുങ്ങല്ലൂരിനു വടക്കെ മൂസ്സ് അവർകളോടുകൂടി ഇരിങ്ങാലക്കുട പോയി അവിടെ കുറച്ചു ദിവസം താമസിക്കയും, സംഗമേശാഷ്ടകം മുതലായി ചില ഈശസ്തോത്രങ്ങൾ അവിടെവെച്ച് ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. അവയിൽ ചിലതു കിട്ടീട്ടുള്ളവയെ ഇവിടെ ചേൎക്കുന്നു.)

തിങ്കൾക്കലാകം ശുഭം തിങ്ങുമാറായാളുമീശ്വര
ശോഭിതപ്പൊൻകിരീടം

തങ്കപ്പൂമാല തന്നെക്കൂത്തിവച്ചു മണിമാ-
ല്യമേകുന്നുരമാം
ശംഖം ചക്രാബ്ജപീതാംബരാദികളും
നിന്റെ പുഞ്ചിരി പൂണ്ടൊ-
ളികൾ കാണാവുന്നെന്നും സതതമയി മകാ-
സംഗ മേ സംഗമേശ! 20

കാണിക്കും കള്ളക്കല്ലിട്ടെറിയിതരമിഴി-
ഞാൻ മരുന്നൊന്നും സദ്ധ്യ-
പ്രാണിക്കും സന്തോഷമിട്ടെതാം മഹാ-
ലോകമാണായ്വരുമിന്നാൽ
മാണിക്യക്കല്ലിന്നും തിരയുമളവിന്നി-
തന്നിലഞ്ജനാംഭോരുഹങ്ങൾ
കാണിക്കണം ... മകാ-
സംഗ! മേ സംഗമേശ! 21

മോഹം മോക്ഷാർത്ഥമുള്ള പ്രഭുക്കളിയമോ
ഹനങ്ങൾ വല്ലാത്തകാലം
മോഹം മേദോടുകൂടുന്നവൻ കരുതിയുള്ള കെട്-
ടായിരുന്നൊരു കാലം
മോഹം പുണ്ണുഴിവാഴിപ്പൂട്ടുവിലടിയനിനി
പ്രേമപൂർവ്വം മനസ്സം-
മോഹം തന്നിടണം നീ വരദ! മകാ-
സംഗ! മേ! സംഗമേശ! 22

വെള്ളാരംമാലിന്റെ പൊന്നാർത്തുകളും കൊള്ളിച്ചു-
ന്നേ ചേലമ പുണ്യം-

പ്പിന്നാലെ പോം സന്താനാശ്രിതശയനത്തിൽ
പള്ളികൊള്ളും പരമാത്മൻ!
എന്നാണെന്റെ പാർത്താലൊരു ചിന്തകളെ-
കണ്ടറിഞ്ഞു നോക്കി-
ട്ടെന്താപം തീർത്തു കാത്തിടുക ഭക്തി മമ-
സംഗ! മമ സംഗമമേ! 23

എന്നാണെന്റെ സുഖപ്പിൻ! ശങ്കരനിമണിമാ-
ണിക്യമംഗല്യമേമേ
സന്താനശ്രീനിവാസ! ശ്രീമന്നാരായണ
സൗന്ദര്യസന്താനമാലിക!
സന്താനാവാലിതല്പനിലയ! സകലജ്ഞ-
ന്മാർക്ക് നാഥിപ്പൂജാകർ
സന്താനം തന്ന ഭക്തിപുഷ്പങ്ങൾ മമ-
സംഗ! മമ സംഗമമേ! 24

പ്രായശ്ചിത്താൽപ്പകാമാൻ പലവക ദുരിതം
മേവാകർ ചെയ്യുന്നതിനാ
പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളും നിർഖേദനതിലൊന്നാ-
ണ്ടുണ്ടോ ചൊല്ലുന്നതിന്നും!
• സാമ്രാജ്യവാസമിപ്പിച്ചു കനിവേകി
ക്ലേശമില്ലാതെ യുഗങ്ങൾ-
സാമ്രാജ്യവാസമതേ പ്രഭമാനിക മമ-
സംഗ! മമ സംഗമമേ! 25

പല്ലും വല്ലാതിറുക്കിപ്പുരികമുടനിള-
ക്കിഗ്ഗളാന്തത്തിൽ ഞെക്കി-
ത്തല്ലിപ്പാരം മുറുക്കിത്തരണിജനടരെ-
ന്നൊല്ലത്തെല്ലാം നറുക്കി
കല്ലും മുള്ളും നിറഞ്ഞുള്ളിട വഴിയിലിഴ-
ച്ചുമ്പോഴും നിർദ്ദയത്വാൽ ദ-
യില്ലാതെ പിൻതുടരുന്നെന്തു യമഭടരേ! രമാ-
സംഗ! ഹേ സംഗമേശ! 26

ദാരിദ്ര്യവ്യാധിദൈന്യാൽ കടുതരമെരിയാ-
സ്സന്മിത്രാദി പോക്കി
ദാരിദ്ര്യവ്യാധികൾക്കന്വഹമപി പുനരാ-
ശ്രയമായിപ്പരിച്ചു
പാരിൽ ഭിന്നാത്രമാക്കിത്തടവുകൾ കാട്ടി-
യെന്നെ വാഴിക്ക പ്രാഭവം
പാരിൽ ഭിന്നാപ്പിലാക്കുന്നവയമലതരം കരാ-
സംഗ! ഹേ സംഗമേശ! 27

അൻപൊടു സംഗമേശാഷ്ടകമിന്നിതുള്ളിൽ
സമ്പൂർണ്ണഭക്തിയൊടു വാഴ്ത്തിയുരപ്പവർക്ക്
സമ്പത്തുസന്തതിയശസ്സുവയസ്സുമാദി
ഇഷ്ടങ്ങളൊക്കെയതുവും പാരമേ ലഭിക്കും 28

കണ്ണിൽ തീയുള്ള കാമാന്തക! തിരുമകുടാ-
ഗ്രേ വിളങ്ങുന്നതാം തി-
ങ്കൾതുണ്ടൊത്തവാർ ഇന്ദം തവ പുനരാല-
യോടു ശോഭിക്കുമെന്ന്.

തിങ്ങുന്നൊന്നിട്ടുമന്ത്യാശ്രിതനാടിയനിലി-
യന്നിമന്ത്യം വരന്തി-
ത്തുണ്ടിപ്പിക്കുന്നാതെന്തിങ്ങനെ? പലവകയായ്
തിയ്യ തുകഴ്ത്തിലില്ലേ? 29

പാരമ്മന്ത രണ്ടുപൊൻപ്പൂവടിയിൽ നടുവിൽ ക്ഷേ-
ത്രത്തോടം പിന്നൊരുമൊട്ടിൽ
ശ്ലേഷ്മാട്ടം രണ്ടുപൂരൊപ്പുത്തിലെപാഴി ചേന്നൽ-
മുദ്രവന്നുത്തപ്പിലെപ്പുറം
താരുണ്യമുള്ളൽ തങ്കത്തൊഴുകുന്നതാചിരയോടു-
സ്ഥാനത്തിൽ പുറ്റാലിങ്ങും
കാരുണ്യശ്രീ മഹാവിഷ്ണുമഹിതമതേ!
പാർവ്വതീ നീ മോഹിനിയോ! ൩0

(ഒരു ശിവരാത്രികാലത്തു്, അമ്പലവാസമനുഷ്ഠാനത്തു വെച്ചു പല കവികളുംകൂടി ശിവപരമായി പല ശ്ലോകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയ കൂട്ടത്തിൽ നമ്പൂരിപ്പാടുണ്ടാക്കിയതാണിതു്. ഈ ശ്ലോകങ്ങളെകൊണ്ടുതന്നെ പാലികളിരിക്കാരൻ ഒരു നമ്പൂതിരിയുടെ വർണ്ണനവും കഴിച്ചിട്ടുണ്ടു്.)

പാരം പാരിതുടത്തിലുള്ളമാർത്ത് വെ-
ട്ടുന്നോരു മാനൊന്നാരാ-
ഘോരം പാരുപമാണ ഞങ്ങളി നാടകാ-
നൊട്ടിക്കപ്പിപ്പില്ലലോ
പാരമ്മന്ത പാതമൊപ്പാരാമ്പുയന്നതാ-
ണെപ്പു മെവാനിനാ ക-

ന്നാരാണോർക്കിലില്ലയോ വഴി മറ്റോ-
സനാഥമനാഥ്രോ!

പണ്ടുള്ളപ്പെരുക്കട്ടിത്തനൊപ്പിച്ചിനൊട്ട് പിടി-
ച്ചുന്തിറ്റിക്കിട്ടു തള്ള-
പ്പുഞ്ചിൻ കാപ്പുടത്തെയിട്ടുവിടവിടവിടെ
ത്താൻ പതുങ്ങത്താനോടി
ഞങ്ങളാരായ് മുട്ടുകത്തിന്തൊപ്പം മുഖരമ-
ന്തിപ്പത്തിനും മറുമാ-
ഹയ്യോ! മുട്ടിക്കിടിക്കം പത്തുമ്പലിസ്സമും
കേവലം കേവലത്വം.

സംഭാവനശ്ലോകങ്ങൾ

(തീപ്പെട്ട കൊച്ചി വലിയ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേക്ക്)

1

വെട്ടിപ്പുറത്തുടങ്ങി തവ പുകഴ്ത്തുകൊ-
ണ്ടിന്ന വെണ്ണക്കൽ ചിത്രം
മട്ടിപ്പൂത്തുടങ്ങി തവ മതികൾ കേ-
ട്ടസാമന്തരമുള്ള
തട്ടിക്കേറിത്തുടങ്ങി സുരപതി സദസ്സാ-
ത്തിന്നുപ്പൂഴാകല്പവൃക്ഷം
വെട്ടിക്കീറിത്തുടങ്ങി വിരവൊടു വിറകിനാ-
യ്ക്കൊലാണ്ടനാർക്കാനം

ഭൂഷിച്ചീടിനമാനമിന്ന സഹിയാ-
ഞ്ഞസുരന്മാനാസ്ത്യയ്യവിട-
ട്ടമ്പോടങ്ങമരാലയത്തിലഥ പെട-
ന്നൊറ്റപ്പെട്ട കല്പദ്രുമം
ശാഖീരാരവമിട്ടു താവകയശഃ-
കവീന്ദ്രനാൻ കാമിനീ-
ജങ്ങളോടേ! കളയുന്നകണ്ടിതോ കല-
യുന്നു നിറിനിമ്പായിനാൻ 2

മാടശ്രീഗ്രീഷ്മപ്പൂർപ്രചുരമിതരണം
പ്രീണിതാവ് വിണ്ണതാനിൽ-
പ്പാടി ശ്രീനാരദാഖ്യൻ മുനി സുരപുരിയിൽ
ചെന്നപോലെന്നുമുലം
പാടി പാന്തോർമരക്കൂട്ടവുമഥ പക്ഷി-
ച്ചേപ്പൂവും പള്ളിപ്പെട്ടി-
ച്ചാടീ തൽകാലമന്നസ്സുരപുരിസുരമി-
പ്പുഷ്പമെഷ്ടാ മറന്നാൻ! 3

ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ കൊണ്ടയി മഹാ-
നാകങ്ങ മേദമല്ലിതൻ
മാതാവായിടുമന്നതൊട്ടു ദിവസാ-
മാവം മൂടലും ദ്രഢം
ചേതസ്സിങ്കലിവണ്ണമോർത്തനുദിനം
പ്പൃതനായുധയോധാ-
പ്രീതാ സമ്പ്രതി ചക്രവാകയുഗളീ
വാഴുന്നിളുഴിപ്പതേ! 4

2

പരിചൊടു ബഹുമാനഭീതിശങ്കാ-
പരവശനായഹമൊന്നുണർത്തിടുന്നേൻ
പരമിവനവിവേകിയെന്നു തോന്നീ-
ടരുതരുതേ ഹൃദി തേ നൃപാലമൌലേ! 5

ലോകപ്രഖ്യാത! ലോകോത്തരഗുണവസതേ!
ഭൂപതേ! പുണ്യരാശേ!
ലോകപ്രത്യക്ഷവാനോർകുലവരവിടപിൻ!
നിസ്പൃഹീനിസ്സഹായൻ
ശോകത്താൽ ശുഭ്രരത്നാഢ്വിജനഹമിവിടെ-
ക്കാഴ്ചവെച്ചാപ്പുതക്ക-
ശ്ലോകത്തിൽ ചേർന്നിരിപ്പുണ്ടകമണയുമഭി-
പ്രായമൊന്നായവണ്ണം 6

തൻഭാഷാതന്വിയെക്കേരളമനുജർ വെടി-
ഞ്ഞൊട്ടുമുക്കാലുമിപ്പോൾ
വമ്പാളും ഹൂണഭാഷാവനിതയെ വശമാ-
ക്കുന്നതോർത്തത്തലോടെ
എൻപാർശ്വേ വന്നു മുൻചൊന്നവളശരണയാ-
യാശ്രയിച്ചോരുമൂലം
ജംഭാരിപ്രഖ്യ! ഞാനിന്നതിനെനതനര-
ശ്രീകര! സ്വീകരിച്ചേൻ 7

നൽക്കോപ്പില്ലതുകൊണ്ടു മഞ്ജുളതരാ-
ലങ്കാരഹാരാദിചേ-
ർത്തിക്കാലത്തിവളെപ്പുരം നരപതേ!
നന്നായ് നടത്തിടുവാൻ

കർണ്ണനില്ലിന്നതാൻ നിനക്കിലവിടു-
ന്നല്പം കടാക്ഷിക്കിലേ
ഞാനൊക്കെപ്രൗഢിയതാകുമന്നിതു ജഗ-
ത്തൊക്കെജ്ജയിച്ചീടുമേ 8

സൗന്ദര്യം കലർന്നീടിന സുകൃതിമതാ-
വൈചിത്ര്യവൈശ്ശേഷ്യമാകും
സൗന്ദര്യാദ്യൈശ്വര്യലീലാവിലാസകിൽ മറ-
ന്നൊന്നിനും മറിയാതെ
ഇന്ദ്രാണം കണ്ടെന്നും മൽപ്പരമെന്തിനെന്ന്തി-
ത്തന്നെ സൽക്കാരമാക്ക-
ന്നിന്ദ്രകാരണഭൂതമാലംകൃതമായിലയമോ
രാജ! ഭോ രാജരാജ! 9

പങ്ക മമനായകനാം വരങ്ങൾക്കുടൻ കൊടിച്ചു
ഞെളിച്ചിടെണം വിധമൊക്കെ ഞാൻ നിനച്ചാൽ
ഉൽക്കൃഷ്ടഭക്തി! ഭാഗ്യങ്ങളാലമെന്തെന്റെ കാവ്യ-
മക്ഷീണവിക്രമ! നിതാന്തമമാന്തമാണ് 10

ധന്യാത്മൻ! ധരണീതലത്തിലിവിട-
ന്നനേകനല്ലാതക-
ന്നന്യാലംബനമില്ലിനിക്ക മമ മാ-
നത്തെപ്പുവാനേകൽ ഞാൻ
ഒന്നായൊക്കെയുമാശ്രയത്തൊടു സമ-
ർപ്പിച്ചീടിന്നിസ്സർവ്വവും
നന്ദ്യാകല്പകപോലെ കാക്കുമവനീ
വൃത്താന്ത വൃത്രാന്തക! 11

3

പാരിൽ കീർത്തിയെഴുന്ന മാടനൃപതേ!
പാരിൽ ഭവദ്ഗാനീ-
താരാജ്യത്തിലൊലിച്ചു ചാടുമൊരെഴു-
ക്കത്തിൽപ്പൊരുത്തിടുവാൻ
പാരം ഭണ്ഡമൊടെന്നുപോല്പുരകര
സ്ഥാനത്തു പാരുന്നവൻ
മാരിത്ത്രാൽക്കടാക്ഷമില്ലിഹ ജഗ-
ത്തിങ്കൽ ജനോപദ്രവം 12

(76-ാമാണ്ടത്തു മീനത്തിൽ തീപ്പെട്ട സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലെ
ഏറ്റിക്കുറായിരിക്കുമ്പോൾ കൊടുത്ത ശ്ലോകങ്ങൾ.)

കമലാകരതാതിപ്രതാപാലിച്ച ചെട്ടു-
ല്ലൂതമകളുടെ കാരുണ്യത്തൊടിനൊത്തടാതെ
സ്വതചിന്യുപൂർവ്വം വാണിടും താൽകടാക്ഷം
വിരവൊടു വിളയാടിട്ടുകല്പം തകിടണം 13

ശൈവാനുഗ്രഹവും ഭയാത്രയുമി-
ന്നനാളി മാനമെന്നെ-
പ്പുണ്യാനുഗ്രഹവും വിവേകവിപുല-
ശ്രീ വിപ്രവിശ്വാസവും
ഭൂവാനോർ വരനായിടുന്നൊരു ഭവാ-
നേപ്പോലെ മറ്റാർക്കിതി-
പ്പോൾ വാനോർക്കിലാർക്കുമില്ല മഹിത-
ശ്രീമൻ! മഹിമണ്ഡലേ 14

പ്രൗഢശ്രീപിച്ചകാളി സ്ഫുരിതലതകളു-
ദ്ദം ദ്രുമങ്ങൾക്കതൊന്നും

കൂടിശ്ശ്രീ കൂടമെന്നിങ്ങനെ കവികൾ കഥി-
ക്കുന്നതും കള്ളമത്രേ
കൂടീടും ക്രൂരദാരിദ്ര്യമൊടമിതമവ-
ർക്കുള്ള കേമത്വമെന്ത-
പ്പാടേ ചുററിക്കറിക്കുന്നിതു തവകരുണാ-
സാരസാരസ്യവല്ലീ 15
കത്തീടും തൽപ്രതാപോൽക്കടശിഖിയിലൊരി-
ക്കെന്നതായ ശത്രുക്കളൊന്നി-
ച്ചെത്തീ നാകത്തിലപ്പോഴമരവതിനിടം
തെല്ലുവക്കില്ലതിന്നാൽ
നിത്യം നിത്യം നിരത്തിപ്പുരകൾ പണികയാ-
ണില്ല ദാരിദ്ര്യമെന്താ-
ണത്രത്തിൽക്കാലമാണെന്നൻ നൃവര! സുരനാ-
ന്തമ്പൂരം തല്ലുകൂടി 16
പാരാം പാത്രത്തിലുൾപ്പെട്ടൊരമരികളുടൻ
തൽപ്രതാപാഗ്നിതപ്തി-
പ്പാരാതെ വെന്തുതൽപ്പതികൾ പരമതിനാൽ
കണ്ണുനീർത്തുള്ളി കൊണ്ടും
പാരം വാർക്കുന്ന ഘോരാരവമൊടു ചില ചാപല-
പ്രേതഗ്രതാദികൾക്കാ
ക്രൂരന്മാർക്കോണമാണിപ്പുടെ വയർനിറയെ-
സ്സാപ്പുടാം വിട്ടിടാതെ 17
ഉണ്ടെന്നും വിന്ധ്യശൈലാദികൾ സമീ-
പേ ദാനശീലതപവും

ഞങ്ങൾക്കും ശരി കൈലാസിനുവരാം
ഞാനും സുമോദം പൂകാം
ഉണ്ടേവം സുരലോകവിനാ തവ ക-
ല്പദ്രുമാതിതൽക്കാരണം
കൊണ്ടോ കല്പകവൃക്ഷമെന്നതിനു പേർ
ചൊല്ലുന്നതല്ലോ വൃഥാ 18

ഇന്നാരാണിവിടേക്കു നേരായിവ-
ദ്ദാനപ്രഭാവങ്ങൾകൊ-
ണ്ടിന്നാരാകുതിലെങ്ങിലുമോ കട-
ക്കാനില്ലതെന്നല്ലഹോ
പൊന്നാരം പേരാരിടാത്തവിടെ വ-
ന്നാളും പുലിക്കൂട്ടമാ-
യ്മെന്നാലത്യത്ഭുതങ്ങളോ നിന്! പൃഥ-
ക്കന്നിതത്താൾക്കുക്ഷതിയിൽ 19

വിദ്യാസാരവിചാരവിസ്തൃതതര-
പ്രജ്ഞാവിശേഷത്തിനാൽ
വിദ്വാന്മാരുടെ കോപ്പറിഞ്ഞു ബഹുമാ-
നിപ്പാനിതിപ്പാരിടേ
ഉദ്യോഗത്തൊടൊരാളുമില്ല ധ്രുവമേ-
വാസ്തീശനെപ്പോലെയി-
ന്നീക്ഷ്മാതലമെച്ചിടുന്നിതു തവ-
ല്ലോകം വിശോകം വിഭോ! 20

കല്യാണം കളിയാടിടുന്നൊരു ഭവാ-
നിപ്പോൾ കഴിപ്പിച്ചൊരീ

കല്യാണോത്സവമെന്താകെ കഴിഞ്ഞുപോ-
ലാര്യൻ പരാര്യപ്രഭോ!
കല്യത്വംകതിരുമിക്കകിലനാ-
ലം ശുഭിയിന്നൽ തവ-
സ്സല്ലാസത്തൊടുചെയ്തിടും ജനത പാലി-
ച്ചീടേണമെപ്പോഴുമേ. 21
കാളിന്ദീക്ഷണനാമനാഥനിതാ-
പാംഗേശി ശ്രീഗോപതി
കാളീടും കളകാന്തി ചേർന്നൊരു മല-
ക്കാവലം ശരണമാകിടം
കാളുംകൗതുകമോടു കാത്തു പരമ-
ക്കാലം വലാരാതിയും
കാളുംകല്യതയോടിവണ്ണമിനിയും
ഭോഗാനീശ! കാത്തിടേണം. 22

(ഏടപ്പിള്ളിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേക്ക്)

പെട്ടീടും പ്രമദത്തൊടങ്ങയി ഭവാ-
നോരോന്നിനായിപ്പൊ-
ളെപ്പെട്ടീടുമ്പൊഴും വഴിക്കവിഘ്നമയമാം
ചണ്ടിത്തമുണ്ടാകിലോ
തട്ടീടുംചെവികൊണ്ടടിച്ചതുകള-
ഞ്ഞൊരാമൽപ്രസാദാമൃതം
നീട്ടീട്ടാശുതളിച്ചു വൃത്തികൾ വര-
ത്തിടട്ടെ വിഘ്നേശ്വരൻ. 23

ഭാഗ്യം, ബ്രാഹ്മണഭക്തി, നീതി, വിനയം,
ദൈവാനുകൂലം, നൃപ-
ശ്ലാഘ്യത്വം, ശുഭമാനകൃത്യമതി സ-
ത്യാപചിത്യാദിത്യാമയം
പാർക്കുമ്പോളിവ ചേർവതാശ്രയ! ഭവാ-
നൊപ്പോരെ വേറില്ലൊരാൾ
കാക്കാണിന്റെ പ്രശസ്തിയിൽ പുകൾപൂ-
ണ്ടീടുന്ന പുണ്യാംബുധേ? 24

സ്വധർമ്മാഭേദത്വം, സദ്ഗുണസ-
മേതത്വം, വിബുധരിൽ
പ്രാധാന്യത്വം, മഹത്വം, കൊടി, കൊടി-
യവാദ്യുൽക്കടകം
സ്വധാരാക്കണാപാംഗം പറയുകിവ-
കൊണ്ടെന്നെറിയായ്
സ്വധാമൻ! ഇന്ദ്രത്വം സരസമു-
പാതു! സൽഗുരുവേ! തേ. 25

സദ്വൃത്തം, സൽകലാപൂർത്തി, ഹരിപദസം-
സേവ, സദ്ബുദ്ധ്യാദ്യാ-
സദ്ഗുണത്വം, യശശ്ചന്ദ്രിക, സകലാദ്യുമാ-
ഹ്ലാദമോദപ്രദത്വം
ഹൃദ്യശ്രീസദ്വിലാസിത്വം, കവനഗു-
ശ്രവാമിത്യാദിപാർത്ഥാ-
ലത്യുച്ചശ്രീകൊണ്ടാകാശഭിയോടയി! ഭവാൻ
തൽക്കമില്ലാക്കുമല്ലോ. 26

ദരിദ്രാന്തം, പൃതശ്രീഭുജഗസ്വവലയം,
രാജജ്ജ്യോത്സ്നാമണിതം,
ഭൂതാനന്ദപ്രകേളീരസപ്രമദലയശ-
ശ്ചാതരൈകെലാസശൈലം,
പ്രീതിക്കന്തികത്തിൽ ഗണപതിയുടെ നാമ-
ശ്രീധയിന്നാവബോധം-
സ്തോത്രന്മാരെന്നുള്ളതിം പാദുക ഭവനം
മൃഗ്യമാനാം ഭവാനാം! 27

കണ്ഠസമ്പാദിതകൌസ്തുഭം കരത്തിൽ
ചക്രം, ശംഖസ്സുന്ദരപ്പോർ
കൊണ്ടെന്നുന്നാപത്രപയോനിധി, തന്നു-
ശ്രീവാസുദേവാലയവും
ഉണ്ടേപിന്നെ, വിനായകൻ, നിജസ്ഥി-
പേ ലക്ഷ്മിയെന്നിത്തരം
കൊണ്ടേതെങ്കിലുമന്യനല്ല മറിയ-
ങ്ങാണെന്ത കാണാനഞാൻ. 28

പാർത്തീടിൽ പലവർണ്ണമുള്ള സുമമാ-
ല്ലാതങ്ങൾ ചേർന്നപ്പോഴും
പാർത്തീടുന്ന മരതകപാത്ര്യ കിളിവാ-
ണിതൊരകുപ്പുകൾ
പാർത്തീടുംമണികൾക്കിടയ്ക്കുടനൊരി-
ക്കൽപൊലുമിപ്പാവത്തരം
പാർത്തീലെന്നരണിയോടുമാത്രമണയാ-
തെന്തൊന്നാനന്താപതേ! 29

ഇന്ദ്രാഗാരമൊടിന്നു മത്സ്യമിതഹോ
    തോരപ്പുതൊന്നിട്ടകി-
ല്ലെന്നാലും മിഴയാപ്പിനകങ്ങളുപര
    ശുഭമെന്നതു ഞങ്ങൾനിയ
മേന്മയൊടെപ്പിന്നതു കറ-
    ച്ചീക്ഷ്ണനാൾപ്പമെന്നാര-
ല്ലനിത്താടിവിളയൊടു കാണാതാതവൻ
    മിണ്ടാതെകണ്ടിട്ടിലോ! 30

ഇന്ദ്രവാപുത്രകതണ്ട്രകടാക്ഷവാസ-
ലേശായിതാഹ്രയ്യയെമേയപ്പോൽ പരമാദയ!
ശ്രീരാമപന്ത! തവകൃപാംഗനാവണാനിക്ഷ
ഇന്ദ്രാമകൾക്കുസ്സവിയാവുകിലെങ്കൽ താമാശ്യം. 31

മന്ദാരമെന്ന തലതാസ്യതയണ്ടാ-
    പദങ്ങാമാല്യമങ്ങുമേൽ
ഇന്ദ്രാരാമാതാൻവിളങ്ങിവിപ്പം
    ശംഭുാരിയാവാരിയേ!
നാഴികെയെണ്ണം ഇവരത്തിനാതമായ്
    തിങ്ങാതെ രക്ഷിച്ചു ഇ-
ങ്ങനെ സുഖമാസ്സസിക്ക സ്വചിരം
    ഇംഗനെയാവൻ ഭവാൻ. 32

(പാലിയത്തു നാട്ടുവിളിയ ഒരു വലിയച്ചനു കൊടുത്ത ശ്ലോകങ്ങൾ.)

ഉണ്ണാനായാവാകമാഴകിനാട്ട കഴി-
    പ്പിച്ചേച്ചാരിപ്പനിനയാം

മാസം സ്വർണ്ണപ്പൂരം ഗണപതി മഹനീ-
ഷ്ടപ്രഭാവപ്രസാധിതേയശ
ശ്രീസന്താനം പൊൽപ്പൊഴുത്തും വെലിയ പടിച്ചിൽ
പാർക്കിൽ പാരിടത്താം
മാസംതോറുമെഴി പ്ര: തവ പുകഴ്ത്തിടാ-
തെന്നൊപ്പിയ്ക്കില്ലി 33

സമാപ്തം, സന്നാഹമെന്നും, സന്ദേശകൾ-
ക്കലം, ഒന്നാമ്പ്ലിക്കം
ഒന്നു് ഒന്നായിമന്നിൽ പെരുമാറ്റതയിലവം,
സൽപ്രസ്ത്രപ്പിഴാതു്
സമാസമാലത്രകാലങ്ങൾ കവിവല്ലവ കാ-
ലാതലം പൂണ്ടു് തു്
സമ്മാനത്താട്ടിനിൻമഹിതഗുണങ്ങൾ ഒരോ-
വാസുദേവസുതൻ. 34

ഇപ്പോഴ്ളാരോതമാസം ... ദിയ കൃതികളോ
കാണുകപ്പ്രയാസ്
സ്പൂപ്രസങ്ങളാലിയോ സന്ദേശത്തി പലസാധ്യ-
ത്താലിതകർത്താവിലുണ്ടു്
കഷ്ടോടങ്ങളനോ ഭേദ പറക പലവര-
ക്കണിരാതാനന്ദം സഖേ! ശ-
ങ്കിച്ചാതിടേണ്ട പാറില്ലിതു പൊഴുതിലുമ-
പ്പാനിപ്പാളിയല്ലോ. 35

(ചെറുവള്ളത്തു നമ്പൂരിക്ക കൊടുത്ത ശ്ലോകം.)

പാരത്തുണ്ടിയൊരാരാജവരനോ
വാസം നാമങ്ങൾ ഒന്നമാ-

ധാരാവസ്ഥയുമോൎക്കിലുണ്ടു പ്രകടം
    തണ്ടാൎക്കു മുണ്ടോരാവും;
നാമങ്ങൾക്കു മറിക്കില്ല; വിമല-
    ശ്ലോകങ്ങളുണ്ടേവമാ-
ലോകേശനോൎക്കിലെന്തുമമെ മധുരാ-
    ന്താരം ഭവാനും സമം. 86

മധുരാപുരീചരിതം.

(ഇതു മുഴുവനാക്കീട്ടില്ല. ഗോപ്പുണ്ടാക്കി, ശേഷം തി-ക്കുന്നതിനു കൊച്ചുനമ്പൂരിക്ക് അയച്ചു കൊടുത്തു കിട്ടിയ ശ്ലോകങ്ങൾ താഴെ ചേൎക്കുന്നു.)

ക്ഷീരത്തിൽ സിതചേൎത്തപോലെ മധുരി-
    ച്ചീടുന്ന പദ്യങ്ങളെ
ച്ചാതുര്യത്തോടുതീൎത്തിടും കവികളിൽ
    കാൎന്നോരതാകും ഭവാൻ
ഏറെത്തന്നെ മനസ്സിരുത്തി മുഴുവൻ
    തീൎക്കേണമെന്നെങ്കിലും
പാരിൽത്തെറ്റു കിടയായിടും കവിതയാൾ
    ചേരത്തൊത്തു തീൎത്തീടുവാൻ. 1

കൊച്ചുനമ്പൂരിക്കായിക്കൊച്ചുവാം വെണ്മണിദ്വിജൻ
പിച്ചുകൊണ്ടു കരിച്ചീടാനേല്പിച്ചീടുന്നൊരിതാകവെ. 2

രാമപോതിയായി നിദ്രയിന്നിയും
    വന്നില്ലിതെന്നാകിൽ ഞാൻ

നാമപ്പോഴിന്നാരമണീയമാമ കഥാ-
ലേശം കഥയാമോ!
പൗരപ്രീതികലർന്നുകൊണ്ടൊരുവിധം
ചൊല്ലാമതെല്ലാം പ്രിയേ!
നേരം പോരിഹ വിസ്തരിപ്പു പറവാ-
നൊന്നായ്ചുരുക്കിയോതിടാം. 3

കേൾക്കേണമിന്നു മധുരാപുരിയെന്നരാജ്യ-
ത്തുൾക്കേറിടുന്ന മധുരശോഭനമൊന്നാമോ
കാർക്കുണ്ണമിന്നുവരുമോ! നികമാറാതെയോടു
സൌഖ്യംകലർന്നു നിവസിച്ചു പുരാ കൃശാംഗി! 4

അമ്പത്താറുമഹീശരുള്ളവരിൽ വൈ-
ച്ചൊന്നാമനായവൻ
സമ്പത്താദികൾകൊണ്ടു വൈശ്രവണനെ-
ന്നോർക്കേണ്ടതോർക്കപ്രിയേ!
വമ്പൻ പാണ്ഡ്യനതാം കണ്ടനാതിരി-
ല്ലെന്നോർക്കുന്നതെന്നോ
ചെമ്പോൽത്താർശരനെ മടക്കുമവനെ
ക്കാണാനൊന്നോർക്കണേ! 5

വഴിയമ്പലമൊത്തിൽത്തീർത്തു വഴിവെട്ടിത്തെളിച്ചുടൻ
വഴിയൂട്ടും തുടങ്ങിച്ചു വഴിപോലന്നരാധിപൻ. 6

അമ്പലങ്ങൾ പണിപ്പിച്ചു കമമാസത്തിലുത്സവം
അമ്പിനോടു തുടങ്ങിച്ചു വമ്പനാം നരപാലകൻ. 7

സേവന്മാർക്കൊക്കെ തെളിച്ചുള്ളതിൽ വഴിപോ-
കുട്ടിയാണിപോലെ-

സ്സുവക്കാർക്കൊത്തിപ്പും പ്രതിദിനം
പൃത്ഥ്വീശനാത്യാദരം
ഏവം തത്ര നടത്തിടുന്ന പതിവി-
ന്നേതാനുമോതിടുവാൻ
നാവിന്നില്ല പടുത്വമെങ്കിലുമുര-
ച്ചീടാം ധരിപ്പീടുന്നി. 5

കേട്ടാലും പുറമുറ്റിലും വലിയ കൊ-
ട്ടാരത്തിലും മണ്ഡനെ-
ക്കൂട്ടത്തിൽ കടക്കാനുമില്ല വഴിവാ-
രിക്കുന്നതിൽ സംശയി!
ആശ്ചര്യങ്ങളശേഷമെത്രയുമുര-
ച്ചീടാം ധരിച്ചീടണം
വാട്ടിക്കീറിയിലയിട്ടു പലകമേലുമ
മിരിപ്പൂ മനുഷ്യസഞ്ചയം ൭

കോയിക്കൽത്തന്നെ ചേരിട്ടാണിതിനിമറ്റും
തീർത്തു ചാപ്പിച്ചു ശേഷം
വായിപ്പിച്ചിടുവാനായവധി പണവും
ശമ്പളം വെച്ചസംഖ്യം
സ്വാമിയാരമ്മാരമാന്ദ്യത്തിലകലവരെ
ത്തെപ്പമിക്കുളിലെല്ലാം
രാജന്മാരെയുമേവം പതിവായ നഗരം
തന്നിലിട്ടുണ്ടിനും 10

കച്ചോടം ചെയ്തിടുന്നാസ്ഥലവുമതിലെഴും
വിത്തവും പാർത്തുകണ്ടാൽ

കൊച്ചീലങ്ങാടി നാണിച്ചുഴിസുമുഖി! സലാം
വെക്കണം തർക്കമില്ല
കെട്ടത്തിൽ തത്ര ലക്ഷ്മീഭഗവതി പരമാ
നന്ദമുൾക്കൊണ്ടു നൃത്തം
വെച്ചീടുന്നെന്നു ജായേ! പുനരതിലധികം
ചൊൽവതെന്തോമലേ! ഞാൻ ൧൧

ശൃംഗാരശ്ലോകങ്ങൾ.

ഈക്കാലത്തു പിറന്നവരെല്ലാരും
ഭിക്ഷകൊണ്ടുവാഴ്വും മന്നാ.
മാകാന്താഭേശ്രീശമനോ!
ഭൈമാദൃശ്യമുഖങ്ങളിലും
പ്പീടേണം മധുരമൊഴിമാരെന്നി
കണ്ണുകളിലാക്കുന്നവൻ
പോകേണം പുലയായ്ഭവിച്ചു തന്റെ
ത്തിങ്കൽ ഗ്രഹിപ്പിച്ചവൻ ൧

ചിലപ്പൊഴുതൊക്കെയും പിടിക്കണമിതാനാം
പാലിക്കില്ലാത്തവളെ പാതാളത്തിലേക്കും
നിലപ്പൂത്തെങ്ങുമഹോ നിനച്ചീടുന്നോ.
മുലക്കെട്ടുകൂടാണെനിക്കിന്നു ചൊല്ലാമോ? ൨

പണ്ടൊരുത്തൻ ചത്തുപോയിട്ടും
ഞാൻതന്നെ ചിരിതാമോ.

പ്പൊന്നനാത്തകളുമൊലമെത്തൊടയുന്നാ
    നന്ദിപ്പതന്നിന്നഹീ
എന്നതപെണ്ണെയകറ്റിക്കളയുന്നായനോ!
    പാലിക്കമേലാൽക്കളെ—
ഞങ്ങളൊപ്പത്തുമൊപ്പിച്ചുവെങ്കിലുമൊഴി
    പ്പാറിനതൊന്നില്ലയോ? ൩

മന്ദ്യന്മാരറിയാതെ നിന്നാരികിൽ വ
    ന്നമ്പിൽ കളുർന്നിപ്പുറം
പിന്നം മോണിമുത്തണിഞ്ഞ മണ
    ച്ചൂടിത്താമലാത്താരെ
മനം മാമവിമോർമൊന്നുപൊടിപ്പാ
    റിപ്പൂർണ്ണപ്പുമൊതളു—
ന്നിനൊന്മാറിൽ മയങ്ങിനിന്നമനീശയിൽ
    കാണ്മാൻ കഴിഞ്ഞിടുമോ? ൪

പിട്ടല്ലേ പറയുന്ന പൂക്കളെകം
    നിതമ്പൊന്നിടുവാ—
നൊട്ടല്ലമന്നാരിലാഗ്രഹമതി
    ക്കാലം കളേബരനേനോ!
മുട്ടല്ലേമാമകളേണനായനോ!
    മനമാർശരൻ നല്ലക—
മിട്ടല്ലേ പടവില്ലുടത്തിടെ കല
    ഞ്ഞാക്കലാസ്സിന്നമേ ൫

ചെന്താർബാണങ്ങൾ വില്ലും ചെറുതിലയുമൊക്കി
    കണ്ണനിൻ പില്ലിവില്ലും

ചെറുതാണെങ്കിലതെല്ലാം ചൊടിയുമഴകിനോ
        ടുല്ലസിക്കുന്നുവല്ലോ
മറന്താമവൾ മല്ലം മനസ്സതിലിവ
        ളുണ്ടാ ചൊല്ലാതെചൊല്ലും
ചിന്തിച്ചാലിന്നതെല്ലാം തവ ശരീരയാതനപെ-
        ണ്ണില്ലതിന്നില്ലകില്ലം 6
അവർക്കാവിധിതന്നെയെന്ന തലതാ
        ഴ്ത്തീടുന്നതകല്പതോ!
അവർസ്വയംകൃതാനർത്ഥമെന്നോ! നി
        ന്നെല്ലാതെ ചെന്നാടുവാൻ
ഉണ്ടായീടുന്നതുമാകാരണാലിവയാൽ
        കാരുണ്യമെന്യോടു കാർ-
വർണ്ണർക്കൃപക്കുലമാകലങ്ങളെന്നിയും
        പൊറാമാലമനൊക്കുക! 7

ഹാഹാ! ദൈവംഗതിയോപമറ്റെത്താതോ!
        രാത്രിയും വിശ്രമില്ല-
ന്നാഹാരത്തിന്നുമില്ലാതചിപ്പാരതും-
        ല്ലാടലാൽ വാടിമെയ്യും
സ്വാഹാരാജപ്രസന്നാരതിതകൾ! ഉതിയാം
        മനാലിലിന്നലില്ലും
സ്നേഹത്തോടൊന്നിളക്കീടുകകുടലമിഴി
        ത്തെല്ലുവീ തെല്ലുപോലും 8

വമ്പനായുലനവലെസ്സവിട്ടമ്പി
        ഗാലയിലനമ്പിടും

മുമ്പിലാശ്രുതമമ്പിളൊടഴകിലാമ്പ
ലേശമുഖി! സാദ്രുതം
ശംഭിലാരങ്ങളെട ചെളേഗോടെത്തുകലനി
വിണ്ണിലെളുപ്പമിട്ടം
നിമ്പയേയാധരമെമ്പെതിട്ടകതാ ചമ്പ
കാംശി! പമിലെമണം 9

ശ്രീഡുഷ്ഠാമ്പർഷാൽക്ഷരേക്കാക്കളുകളൊടുപിടി
ച്ചിട്ടുകാക്കാലനാദ്ധ്യാ
ചാടിക്കുംവെണ്ണമൊപ്പുരുമിവപ്പെട്ടേ
പൊത്തു ചാടിപ്പിടാതെ
മാടെരക്കം കൊങ്കമാവിൽ സ്വമുഖി! സ്വമണെ
ത്തുസ്ത്രിയുണ്ടാമൊരുപം
കോടക്കാരേണ്ണി! വല്ലാതെവർശേരവലിഞ്ഞാ
ഞാൻർകിഴിഞ്ഞു ഞ്ഞുപോരെ! 10

മല്ലരുംപോതമല്ലിവിശ്വിച്ചിന്ത്യപോരി
ഞാലുമല്ലിട്ടപ്പുരംഭാമം
കൊല്ലാരാഷ്ഠതാനാല്ലാർ പലമകടമണോ
വില്ലതോനോത്ത്വിടാളിൽ
കാര്യേ! കേൾക്കേണമെന്നാഞ്ചിന്മിവരുപോ
കൊണ്ടവിശ്വന്വിണ്ണും
ചൊല്ലാംപൊരിൽ വല്ലാതവർശേരവലിഞ്ഞാ
ഞാൻർകിഴിഞ്ഞുപോരെ! 11

ചാരകളേരു പമുഖരർചാടുപെഴി! മനോ
രാജ്യമൊപ്പിട്ടമാരാം

റാകില്ലന്നാരെ തോന്നുന്നതു തലയിലെഴു
ത്താണിതെന്താണിതെന്നോ

(രാജാവു്)

പോകില്ലെന്നും പുറത്താക്കാതെ പൊഴുതേറെ
പോകുവാൻ കണ്ടുവന്നാൽ
പോകമെന്നേവമാം ഗിൽപതിയെന്നു പതിവാ
ണിന്നിടം ദുർഘടമതേ 12

ചൂതേലും കൊക്കുമാറിൽ ചെന്നയിഴമരി
സായുധൻ വന്നതെന്തേ
വെട്ടാലും പിന്നെ മറ്റുള്ളവർ പറയുകിലും
പാറുവാൻ മറക്കാതെ താൻ
പൊട്ടാലും പ്രീതിയെങ്കിലെന്തോ സമയമഹോ
ഗിളന്നതാളിമകം
ചൊല്ലാലും ചൊറുമുടിക്കൊമ്പിളകുന്തിളമാൻ
കണ്ണിമാർമൌലിമാലേ! 13

കൊണ്ടാടിക്കൊണ്ടു കൊണ്ടൽപ്പുറികഴലതിടം
കണ്ണിനാൽ വേർപെടുത്തും-
കൊണ്ടാടിക്കൊണ്ടുതാണ്ടിപ്പുഴമിടയുമണി-
പ്പൂണ്ടുകൊണ്ടും നടപ്പൂ
മണ്ടാലെ മുടിയിട്ടുള്ളൊരു മുലകൾ തുളു-
മ്പിച്ചു മന്ദം വരാനി-
ങ്ങെണ്ടാർബാണത്തിടമ്പായ് വിലസിടുമിവളു-
ണ്ടോടാ താനറിഞ്ഞോ? 14

നാനാപ്രാകൃതിയെങ്കിലും പ്രകൃതിയും
ബോധിപ്പതില്ലെങ്കിലും
വിദ്വാക്കണവാനാകിലും വിദ്യാവിവരവും
ദോഷങ്ങളാണെങ്കിലും
കന്ദർപ്പക്കളിയല്ലയോ? കവിനാമൻ
വന്നങ്ങിനെന്നില്ലയോ?
പിന്നെ ഭൂവാസമെന്നല്ലയോ? വിദ്വലരും
ചിന്തിപ്പോനാക്കാനയോ? 15

കണ്ടേശനാൻ കിടന്ന കവിതാ-
മോദം കളിക്കുന്ന പൂ-
കാവേ! കൈതവമല്ല കൈ തവ കന-
ത്തീടും കണ്ടുകൊണ്ട ഞാൻ
ശ്രീവൈരാഗ്യിയല്ലാത്ത താവലജ-
ചാർത്തീടവൻ നീയണി-
ശ്രീവേണുനന്ന കാന്തിതന്നാലിക്കാരൊളുവാ-
യെന്നൊപ്പന്നീടണം 16

നീക്കല്ലെ നിസ്തുലാക്ഷ! ദിവസമിരിയുമി-
ച്ചൊല്ലിടും വാക്ക നേരം-
പോകല്ലേ പോരിലൂകൊകകൾ പുണ്യവതി-
നാശയുണ്ടാശയാതെ
മാഴ്കല്ലേ ചൊവ്വിൽ ചാരസിന്ന മമത മറ-
ന്നെന്നെ നീയിന്ന കാമാ-
ന്താക്കല്ലേ താർചൊറും തേനൊളിക്കുമൊഴിമാർ-
തങ്കലത്താകമാലേ! 17

ഘോരകാലത്തു വെന്തിടുന്ന മന്നിലിപ്പൊഴ-
ന്നാട്ടുകൂട്ടമതകന്നി
ഞെന്നിമേഷം ജഗന്മോഹിനി! തവ സവിധേ
വന്നതൊല്ലാമകർഷം
മാറിടാഞ്ഞതാൽ മഹാസങ്കടമെന്നതല്ല
ന്നാരെന്നിളം കലർന്നി-
യന്നാകാർ കണ്ണിലൊന്നമൊരുത്തു സന്തതമെരി
ക്കെന്നുവരാനിടയല്ല 18

മദന്യ 'മേട'സഹിതം 'കർക്കിട'മം 'മിഥുനം'
പ്ലിക്കനൽ 'കർക്കിടാ'ഗ്രം
ത്തന്നാരിന്നല്ല 'സിംഹാ'രി കവലയമ്പൽ
'കന്യകേ' നി'ന്തുലാ'ഗ്രേ
ഇന്നോക്കിടൻ 'ധനു' ക്കൊടി 'മകര'മിഴി
ത്താൽക്കുചസന്ധി 'കുംഭം'
ധന്യേ 'മീന'മെപ്പാദസ്വരൂപമിനിയ്യതാകാ-
ണായി കൊണ്ടാടിടുന്നു 19

വണ്ടൊരെടുത്തവരാംഗനേ! തവ മോടി
ച്ചേർന്നൊരാണിയും മാവില-
ഞ്ഞുണ്ടാം പാൽക്കടവും പരം മുത്തുമൊഴി
ക്കൊരാഭാഗ്യപഞ്ചരവും
കണ്ടത്തിൽ പലമാരവും ഏളി നിന്ന
ച്ചർമ്മൂലമിക്കാതിനി
കണ്ടുകൊണ്ടുകഴിപ്പതെങ്ങനെ മനോ
ജാത്യുന്നി കണ്ടെന്നാൽ 20

അന്തരായമിഹ ചിന്തചെയ്യുതിനൊന്നു
മെന്തഹഹ! സന്തതം
ചിന്തതന്നിലിഹ ചിന്തുകെന്നുടെ ദുരന്ത
മോഹമതു കന്ദമോ
പന്തിനോടു പരിഹാസമിയലും തവ കുചാന്ത
രത്തിലണയാൻ തരം
പന്തിയാകുക പണന്തമാം വെറുതെയന്തി
യോ തള്ളിടുന്നതോ! 21

(വിരഹപഞ്ചകം)

ഇഷ്ടം പെടുകിലും കാന്തനോടു്
കഷ്ടപ്പെട്ടു പിരിക വല്ല
ഞെട്ടാട്ടമ്പോടു മൃഗശാബലോചനേമിഴി
ക്കൊക്കും മിഴിത്തെല്ലേ!
ഏടത്താർശരനാണെ വൻപുലിയെ ന്നൊ
ന്നാലിംഗനം ചെയ്തിടാം
പാടാകില്ല നമുക്കു നിന്റെ വിരഹം
നീലാളിമാലാളകേ! 22

പൊയ്യല്ല തീയ്യിൽ നിൽക്കാം കരിവരഗമനേ!
കാളകൂടം ഭുജിക്കാം
മല്ലാണ്ടുന്നും ത്യജിക്കാമമൃതകിരണനെ
ക്കല്ലിലാക്കിപ്പൊടിക്കാം
ചെയ്യാം ഞാൻ രാജസൂയം–ശ്രീഗുരുമരപ്പുരേ
ചെന്നുകൊണ്ടിങ്ങുപോരാം

കഷ്ടമല്ലേ കണ്ണിയാളേ! തവ വിരഹമെന്നി
ക്കാവതല്ലേ പൊറുക്കാൻ 23

ഏറെക്കല്യത്വമുള്ളോരംബുധിതനൂജ
ത്തേകണ്ടു ചാടാം കരി
ന്മാറാക്കല്ലുകടിച്ചു ഞാൻ പൊടിതര
ണാക്കാം കമലേക്ഷണേ!
പോരാ വല്ല ഗദം മരിച്ചുവരുക
ന്നോരം തൃക്കാല്പ്പിടിയേ!
പാടേകില്ലാനമൃതവിന്റെ വിരഹം
മീലാച്ചിലമ്പാലാളകേ! 24

അംബുവണിമിത്രപിഷകൾവ
ന്നോരമമിലമാലഭമ
തൻ മെകതാരത്തകമനെടുത്ത ശുകം
പാതാത്തകത്തുമരിം
തിരുവാഷിതണി മഞ്ഞിമൽ തിലകമി
ന്നോരം തൊട്ടുനോക്കാൽ
ത്തതൊത്താൾതത്ത്വാധിയോചമിവള്ളി
ന്നോതോന്ന ഗോതോമമി? 25

പൊൻമുഖതണി! കേമംകമ്പിക്കുവാമി
ട്ടെന്നോളമിട്ടിരിക്കുവാ-
ലത്യുഗം കണ്ണിച്ചതാളൂവിസിന്ന
ന്നാല്യം വഴക്കെന്നിടെ
പൊന്നുതോടെതിർപോർ മുലത്തടത്തിൽ
ചേർത്താന്ന കെട്ടിപ്പുണ

ണ്ടൊപ്പു താരുണ്യസങ്കടം സകലവും
ത്തെരമാനകാറിട്ടമോ? 26

വാരണേന്ദ്രനുപോലെ വന്നു കറിയം
വാർപ്പൂന്തലവെരുകെ-
ണ്ടാരോനോയൊഴിയാത്ത പിതൃകരൻ
പിന്നാലെ കൂടീടുമേ
ഗൂഢനെങ്കിലതിലിന്നു കുളികം
കൈകൊണ്ടു രോമങ്ങളിൽ
ചോരണേയ്വഴി ചിന്തചെയ്തു ചെറുതേൻ
രോർവാണികൾമാലിക! 27

പുത്തൻപൂഷെത്തയിൽ ചേന്ദ്രലർശസുമം
ത്തിനേർ പൂർവ്വരേഖയൊട്ടാ-
ട്ടെത്തിക്കണ്ടോർക്കിതോതാൻ കാന്താമൊഴികൾ
കോഴിതാൻ കോഴവിട്ട്
അത്താവ്വിൽ കന്ദസംഘട്ടുഷണകപടമൊടാ-
ണ്ട്വാഹ്ളകൊണ്ടെന്റെ കണ്ണിം
പൊത്തിപ്പൂർക്കൊങ്കചേലത്താലസഖിയെ ഞാ-
നിന്നമോർന്നു ചിത്തേ 28

ക്രൂരോപ്പുമ കേശശൈയാക്ഷി! വേതി-
ഷകമനോകമിച്ചൂലില്ലറ-
ത്താരൊട്ടും തളരാത്ത താർശരണം
ചെല്ലോല്ല വൈകാതെ വീ
ഴേറിട്ടുനേ മറിത്തിടാനിടവര-
ത്തില്ലിന്നു വല്ലെങ്കിലും

തിരഞ്ഞുയിടവാടിത്തന്നാരു മാ-
സ്സുകളും പോകളും ഞാൻ 29
പണ്ടിതാണോയി പൈതലൊപ്പിച്ചുമൊഴി! നിൻ
കോട്ടമാവുള്ള കൈയ-
പ്പുറ്റിരണ്ടും കൊതിച്ചുംസൗഭഗത്തോടിരകൈ-
ഞാൻഞാനായ് പാർത്തിടുന്നു
പുണ്ടിയെല്ലാൻ കിടന്നാലതൊ പാവത്തിന്ത-
ന്നൊത്തുപോയാലോ സഹ-
ചെപ്പന്തിയെന്നാലെന്തൊപ്പുതാൾമൂടിയേ! മിഥ ഞാൻ
വെള്ളവള്ളിയോടിഷ്ടം 30
സല്ലാപത്തിലെ സാരസാക്ഷി! സദ്ധിയേ
വന്നെത്തുപ്പൂരസ്സിപ്പുത്ര-
നില്ലപ്പുത്തിര പോപ്പെന്ന കത്തി-
സ്സുസ്പൃഷ സ്വാദിച്ചു ഞാൻ
അല്ലാതില്ലതിലുള്ള കാലമെപ്പാതൻ
പണ്ടോതി നിന്നോതകേ
ളെല്ലാരാരുമുണ്ടിരിപ്പൂകടലാ-
ണ്ടപ്പോകില്ല പാരവേര 31
പുത്തൽ തേൻ പൊഴിയും തളിരമൊഴിയും
പൊൻതാർമ്മലത്തിന്മേലം
തിണ്ടിടും മിഴിയും വികാരവഴിയും
ഉല്ലാസവും ഹാസവും
ഉള്ളുംഗന്ധവും സഖീ സകലവും
പ്രത്യേകമോർത്തുത്തു മൽ-

പ്പിത്തത്തിൽ ചിതറുന്ന ചിത്തജശരാ-
ത്തരം ശോഭകാരനോ! 32

മൂന്നാം കൂടിയിങ്ങനെ മുല്ലവിശിഖ-
ക്ലേശത്തിനാക്കാളേറി-
യൊന്നുംകൂടി മനസ്സിലെന്തിനു മദനാ-
ന്തരം മുഗ്ദ്ധമാനനേ!
ഘ്നനം കൂടിയലനാതല്ല കടിയി-
ല്ലിക്കൊള്ളുകെന്നാത്തിട-
തിനുംകൂടി പലവാതിനു താമൂ-
നൊക്കിത്തരണം പ്രിയേ! 33

ശ്ലോകംകൊണ്ടു പറഞ്ഞു ശ്രുതിയാമ-
ങ്ങിട്ടം പിറകിലൂഴി
ശ്ലോകം കൊണ്ടു സംപ്രീതിനു ചിരമു-
നിശ്ശ്വാസലിപ്സയാലെന്നോ!
ലോകമെകാണ്ടിവ വേവിട്ടാറിളു മുഖ-
ശ്രീനിലിതാഭ്യൽസ്യയോ-
ലോകമെകാണ്ടു ഭേദ കണ്ണരസ്വതി-
ക്കൊന്നൊടു പൊരുതരുമല്ല! 34

കരിമ്പിൻകോൽവില്ലുള്ളവനോടെ
നെരുമ്പോരതിക്കോ-
ടൊമ്പതുപാലും നീ പൂരതിച്ചു
പൂരത്തെയുമവനോ
നമിക്കും സന്തോഷം തരണേ! വ-
ഴിക്കില്ലുന്ന പിഴതു

നൂറുമ്പാൽ തോററിടും മുക്കുമൊ-
ഴിമാർമണ്ണുമണേ! 35
ത്രുവാമെന്നാകിലുണ്ടിന്നവസരമിനിമ-
ലിത്ര നല്ലാത്ത ലാക്ക-
ണാവണൊന്നാണ യോഗം വരുമതു വിതപി-
ച്ചൂന്നാളൂന്ന നാഥേ!
രേവയെന്നാകിലിന്ദ്യാ കറിനമുഴിതോ-
നിക്കൂട്ടമെളാപ്പിച്ചു മാറി-
ട്ടുവാനിന്നാളൂ പൂന്തേൻമൊഴിമയാഃ വഴിയു-
ണ്ടാക്കുവാൻ നോക്കിടേണം 36

കരോറായി കാന്തൻ കപടമതികാമോടരാധ്യനാ
വരോറായി വനാലറിക പണിതിർക്കം പടമതേ!
ഉരോറായി മാസം തടവുവന നാമത്തൊടുകിലും-
പ്പുരോറായി വാസം പകലിലവു പിന്നെത്ത്രുദ്ധസുഖം 37

സ്സനാഥം ചോരത്താന തരത്തിലാറ്റ-
ജനങ്ങളിന്നാതമറിഞ്ഞിടാതെ
താനംഗസൂത്രത്തിലെ ചോരണം നിൻ
മനം ഗജേന്ദ്രപ്രഥിതപ്രയാണേ! 38

ഏറ്റുകൂറമിവനെന്നിരിക്കിലും
ആറുകറമൂടനാചരിക്കിലും
കൂറുമെന്നു കരയാണ്ടു ഞാന പൊൻ-
താമരപ്പൂമധുവാണി! മൽപ്രിയേ 39

മിന്നുന്ന രാജമുഖി! രാഗമെഴിക്ക നിങ്ങ-
ലഞ്ഞന്ന രാപ്പകൽ വരുന്ന കിരുന്നിടുന്നു

ഇന്ദിരിയാതമജ്ജമദ്ധോത്തമമാട്ടമാനാ-
ചിന്ദിതിരിയാണ്ടിതകളേ! കാലിലവെൽ വേണം 40
തണ്ടെങ്കിലും തിരിതിന്നില ദേവനെന്നോ
തണ്ടെങ്കിലും വരിട്ടുമവാ വാഴാംഗി!
കണ്ടെങ്കിലും ചലപാരാമ്മവടാട്ട തന്റെ
കൊണ്ടെങ്കിലും പൊചമ്പാക്കി! കല്യമില്ല്യാ 41
ജ്ഞാനം മെസിദ്ധാന്തവന്ന പഥിക-
ന്മാർ വനമേകിട്ടിലും
തിണ്ണം * * കഴിച്ചു നിദ്ദ്രയാദികം
കാലം കഴിക്കുന്ന വീ,
കുന്നിൽക്കണ്ടവർചൊല്ലു കേട്ടു കലാരി-
പ്പാരിന്റെ കൂട്ടങ്ങളോ?
മന്നോടൊട്ടു നമ്മുടെ മല്ലമിഴികൾ
ന്നുനിന്ന ക്രമങ്ങളോ? 42
ശ്യാമേ! ശോഭചന്ദ്രൻമുഖി! ശിക്ഷാ-
ഭായകൃതാവലി-
ശ്യാമേ! ശത്രുമെടുത്തു ശത്രുമദിനാൻ
മന്ദമിലാമ്മാദരോ
ഭാമേ! ഭാഗ്യകളെശ്ചിട്ടനിന്നു മരോ-
ലക്ഷ്മീസ്വതാദേതിതാ-
ഭാമേ! ഭാമമാരുഭാജിതഗതേ!
മാം പാലി തേൻമൊഴിന്നി! 43
സ്നേഹാഹമിത്തോട്ട സാക്ഷാൽസ്സന്ദേശമതി-
ന്നില്ല ലാക്കിലപ്പുറമെന്നാൽ

ചിന്തയ്ക്കുള്ളിലിട്ടീടിന സ്ഥിതചാരുതയാലേ ഞാൻ-
ഒരൊന്നാൽ ക്ഷണിച്ചിട്ടി!
പിന്നതോടൊപ്പം കാം ചേർത്തുവെച്ചെഴുതി
ഞാനെന്നു താനിടണം നീ,
എന്തോ ഏതോ തിരക്കാണിവിടെയൊരിക്കലു-
ള്ളാതലാഭേരോമലാളേ! 44

സാന്ത്വനം! അവ സാന്ദ്രമായിടും
ഗീതം കേട്ടുരുവു കിളിമാനിന്നി!
ശൃംഗാരാവലെയാട്ട് ഉണർവിട്ടു
ഭോഗിമണ്ഡലം കൂർമ്പിച്ചൊരിക്കൽ 45

ഇടക്കിടെയ്ക്കൂവേൻ കേൾവൻ ജാനാമിയിട- യ-
ടിലേതൊക്കെത്തുടിക്കുമി-
ന്നിടക്കൊന്നിങ്ങുതിരുങ്ങി-
ലിംഗനയാകരമാർന്നേ!
നടക്കം നിന്നു ചിട്ടമാക്കി-
ഹിതോന്നിയെപ്പെട്ടു-
തൊട്ടുകളം നിലയുള്ളൊരാടിടയരു-
തിളങ്ങുന്ന ചിലന്തേ! 46

കൊന്നയിട്ടുന്നതിന മണമനോഹരികലിന
കരയരെക്കാണുവാൻ
വന്നണിഞ്ഞിരിക്കു വിടർന്ന വന്നിത വളർന്ന
നമ്മ ചലായനം ഞാൻ
സുന്ദരിനുരുമ്പേ! നാടിചിഞ്ഞു ജാത മന-
മെന്ന്യ മമ സന്നിധൌ

വന്ദേ പാദയോരെന്നതിന്നു പൂർണ്ണതന്ന-
    ത്തിന്നു പുണ്യമാനിനിരേ? 47
മാമരിമേഘമാനിലേ! മാറിതരകാത-
    സ്വാശ്രിതമാനവരേ!
പാതിരിയിലന്ധതമോരാജരേ! ശുഭ്ര കടിപ്ര-
    ദേശവിജിതാംബരേ!
സൂര്യസാക്ഷി! ഗുണസാഗരേ! സമസ്വമിത്ര-
    വിനിഹിതാഖിലാകരേ!
വൈരമൊന്നു മയി ചെയ്യരുതേ! വശ വശീകൃ-
    താഖിലവസുന്ധരേ! 48

ഞാൻ ചെയ്തോരെന്റെ ദൂഷികൾ സമസ്തി കണ്ടിട്ടാ
മാതേ! നിന്നടിയന്മരുകളെയും ഞാൻ
അവയൊടു തീർന്നു തവ ഗോഷ്ഠികളിന്നല്ല
കമ്പോളനികകളിലൊരുക്ക വെളിപ്പെടുത്തും 49

ഞാൻ ചൊല്ലിന്ന കഥികളല്ല കവിതാ-
    ദോഷമോ കാമൻ കയ-
ത്തെന്നുള്ളന്ന കടുത്ത മാർക്കചാരിത്ര-
    മാതാവിന്റെ മനതാരോ
തോന്നുന്ന താരയം നല്കി മൽ-
    പ്രാണൻ കിട്ടുമാറാക-
ണമ്പിനെക്കല്ലിച്ചിടേണമെന്നു
    ഭയപ്പെടാതെന്മൊഴിക്കെപ്പുതലേ! 50
കണ്ണീർക്കണങ്ങരമേ കമനികലമണേ!
    വന്നുചേർകനാതെല്ലാ-

ച്ചെന്നിക്കൊണ്ടിപ്പാത്തിലൊരു ശയനമെന്നി-
ക്കെത്രനാൾ വേണമെന്നോ
ഖണ്ഡിപ്പാതെന്നുതാനോ ചൊല്ലുവതിനിക്കൊ-
ണ്ടൊന്നും കേൾക്കണം ഞാൻ
ഖണ്ഡിപ്പിക്കുന്ന വല്ലാതലർശരവിശിഖ-
ത്താൽ കിഴിഞ്ഞുപോകു! 51

ഭോഗിഭോഗാഭമാകിന കബരിയോ!
ചാരുവാമേകരോമ
രാജി കണ്ടു മദ്ധ്യമാണ്! കണ്ണുമദ്ധ്യം
നാൽകാന്തി വായ്ക്കുന്നവ,
മാകന്ദോഗ്രഹരാഗ്രം വന്ന വഴിയും
തൂകുന്ന പൊന്നുള്ള [illegible]
ച്ചൂടുന്നു ഞാനെന്ന നാണമെന്ന [illegible]
വെയ്ക്കാതെ വന്നീടുവൻ 52

സാന്ദ്രം ചന്ദ്രശാലാന്തരത്തിൽ വിലസും
പുഷ്പങ്ങളിക്കട്ടിലാം
തൊന്നെപ്പോയ താരുണ്യമദ്ധ്യമതും
തന്നിലാരൂഢാന്യരാഗം
പാരാതെ പൂം പൂണ്ടെന്മ പ്രണയപരവശ-
നാകാതെ പൂർണ്ണ തമ്പ്രാൻ
മാരാണ്ടക്കെന്നിയാവള! മതിവിധു സ്വഭാവ-
നോടു മൽപ്പേരാൽപ്പേരുള്ള [illegible] 53

വാണിടുവി തുടങ്ങിയുള്ള വചനാ-
തനാവസമുക്താക്ലിപ്തം

കാണാൻ കൌതുകമുള്ളോരണിമയിലാൾ
പൂന്തേൻ മൊഴിയുള്ളേ!
മിന്നലൊളിപോലെ നിന്റെ മിന്നും മുലച്ചേ-
ന്തിടം സൗരഭ്യമാർന്നു-
തെന്നലോളം സുഖമൊന്നിന്നും പാരമതി-
ന്നില്ലെന്റെ മല്ലികയേ! 54

വണ്ടിന്റെ പൂപ്പാട്ടിനും വസന്തമാലാ-
സൗരഭ്യത്താൽ
നവർണ്ണപ്പൂവൊന്നുപുറ്റുകടികൾ പതിയ-
ല്ലയിതാ പാടീടാതിരാത്,
വിണ്ണിലുദിക്കുന്നൊരു പൊന്നിലാവൊടു ചേരു-
ന്നിട്ടുമെന്റെ ചോകി
പൊന്നിൻകുടം കലർന്നിട്ടിതു വട്ടം.
സ്ത്രീകളെന്നോ? 55

അന്നതേക്കൊണ്ടിപ്പോൾ നിൻ്റെ ചൊല്ലിന്റെ
ചന്തത്തിലില്ലിനിയാതെ പെണ്ണാണോ
എന്തോ കടിക്കാനോ? നില്ക്കുന്നതാ-
ലേതായാലെന്തോലമയതെന്നായില്ല് 56

മനോഹരം പരിമളമൊഴുകിയെത്തും മാ-
ന്നില്ലിനിക്കെന്തു നീ കേൾ
പാരിപ്പൂവനമാകെക്കൊതിവിരിച്ചു തിരികെ-
പ്പോകുവാനും പ്രയാസം
കണ്ടാൽ കോകിലേ! നീതന്നെയാവ സന്തോഷമാ-
ന്നില്ല മറന്നേനോ-

നേരാരെ കാമാന്തിയോടങ്ങടിമലർ പണിയു-
    ന്നൊന്നോ നീ കൈവിടൊല്ലേ. 57

മാലതീശരനാരാചമാലതീയോടു തുല്യമായ്
മാലതീ വളർത്തുന്നു മാലതീകാംഗി! വാങ്ങുക. 58

സംശയിക്കാതകം ചേർന്ന സംശയിക്കുന്നതിന്ന തേ
കിംശുകാധരി! സന്നാഹം കിംശുകാലേ വിചിത്രമാണോ?

നോക്കും തികഞ്ഞ തല ശ്രീപാദിനോന്നഴിച്ചു
വെക്കണമെൻകരത്തിൽ പൂണമെന്നുമെങ്കിൽ

ഉൾക്കാമ്പിലിന്നു മടിയുന്നതിന്നാകിൽ വേഗം
ചൊല്ലുള്ളൾക്കിന്നുവെറുതേ കലഹിച്ചിടേണം. 60

മാലപ്പൂമുലയുണ്ടതാമോരായതാ-
    യോടിക്കളിക്കുന്ന നിൻ-
ബാലപ്രായമതിന്നലത്തെയതുപോ-
    ലിന്നൊന്നു തോന്നുമോ
നീലാംഭോജദളാക്ഷി! നിൻ പ്രസവമ-
    ങ്ങെപ്പോയതോ കണ്മണേ!
കാലംപോലെയതങ്ങുപോകുന്നോകിൽ മുതലി-
    ല്ലാതെയാനീലാളകേ! 61

ബാലേ! ബാന്ധവമാതമില്ലാതെപ്പുമാൻ
    പോകുന്നു കാരണമില്ലിലി-
ക്കാലേ നിൻ വയർ വീർത്തുപോകുമെങ്കിലുപിന്
    കാരെല്ലാമെട്ടുതവും
കാലേ ഞാൻ പറയാം കലേശവദനേ!
    കാര്യം കടങ്ങളും ലസ-

നീലവേണീവരനിത്യ്യയെവേറിവരോ!
    തെല്ലോർത്തു കണ്ടാടണം. 62

ചന്ദ്രൻ മറിച്ചപ്പിലിങ്ങനെയമൃതമയസര-
    സ്സാകമെന്നാൽ കളങ്കം
ചിന്തിപ്പിതിക്കരിളുവളുറികരവുമാ-
    സ്സുന്ദപോരെന്ന ന്യൂനം,
എന്നാൽ ചെന്താസ്സരസ്സിൽ കളകളൊടു കളി-
    പ്പംഗമെല്ലാം തണപ്പി-
പ്പിന്നം കനായുധാത്മൽക്കടമേറാറുമോ.
    മാല്യ മൂടാതിരുന്നു. 63

ഗുണം ചേതസി ചിന്തിയാതെ മുതലി-
    നാക്കുന്ന പൂർണ്ണവാടി-
കാലം പിന്മഴിയന്ന പിന്നലാറിന-
    പൃകിടമെന്നാകിലും
കോലം ചൂതശിലീമുഖന്ന കിടയാ-
    ണെന്നാലുമെന്നെ വതലാം
ചൊല്ലെന്തുമെത്രവാണി! കളുകടിയ-
    നുമെപ്പുണന്നിടൊലാ. 64

ഇന്നിന്നൊന്നുപോത്ത സുന്ദരിമണി!
    കണ്ടെന്നുമെന്നൂതിത!
ഒന്നൊന്നൊന്നു നടത്തിടന്നതധികം
    നന്നന്നതൊന്നന്നിതാ?
ചന്ദ്രനിന്നമിന്നമിന്ന സമയം
    നന്നിന്നിതന്നം നിറ-

ച്ചെന്നോണം വലയുന്നു സുന്ദരി! ഞാനും
        തന്നീടുകിലൊന്നതില്ലം. 65

മുന്നം ഞാൻ മുമ്പനല്ലേ, മുകിൽകുഴലി! വരൻ
        തന്നെ വരിച്ചു വന്നി-
ട്ടെന്നോപ്പൽകാമമില്ലേ, പരമതു പറകെ-
        ന്നോമനക്കൊറ്റയില്ലേ?
ഇന്നും പാറാണ്ണയല്ലേ, പതിയുടെ മുഖവും
        കൂടിക്കാണാതെയൊക്കിലാത്
വന്നില്ലേ, കഷ്ടമല്ലേ, വിധിമതമതിനെ-
        ന്താവതിന്നാവതില്ലേ? 66

കന്നൽക്കണ്ണികളായ നൽപ്പുതിയ മ-
        ന്നോരോഖങ്ങളാൽ ചെത്തുകൊ-
ണ്ടുന്നിച്ചുള കലാസ് മാലയിൽ നാട്-
        ക്കല്പായി മിന്റെ പ്രിയേ!
ധന്യേ! നിൻ മധുരാധരാമൃതരസം
        നന്നായ് നുകർന്നി മുല-
ക്കുന്നിൽത്തന്നെ കിടന്നു മന്ദമ കുഴിയിൽ
        പോരുമെന്നായന്നിടുമോ? 67

ഇന്നാളുമേയമിപിള്ളതന്റെ കുളികാ-
        ണമ്പോളിപ്പോഴുമെന്നാറവും
മന്ദം കൊഞ്ചിയടുത്തു വന്നെന്റെ കോടി-
        ച്ചിത്തം നടിച്ചതിനെ
ഞാനോലെ തട്ടികഴിഞ്ഞതൊത്തുമറിയാ-
        തുച്ചിതിലച്ചട്ട

ന്നൊന്നൊടൊരുപമത്തതാരാണെമിഴിയാൾ
        നന്നോ മറന്നോ ഭവാൻ? 68

വല്ലാത്തുള്ളിലൊരാശയുള്ളതിവിടെ-
        ച്ചൊല്ലുന്നതെന്തിന്നതി-
ന്നെല്ലാം നീയറിയാത്തതെന്തു പരികി-
        ല്ലെന്നൊന്നുടയുന്നു ഞാൻ
നല്ലാരിൽമണി! നല്ല വാസ്തവിനയോ
        പാരത്തിളിച്ചിരിക്കുന്ന കെ-
ട്ടെല്ലാമിപ്പോൾ കല്പിതം ഫലമതെ-
        ന്നല്ലോ ജഗൽസമ്മതം. 69

കഷ്ടം! കേൾക്ക കഴിഞ്ഞകൊല്ലമൊരു കാ-
        ര്യത്തെക്കരുതിച്ചവൻ ഞാൻ
തെല്ലാതെത്തുളിവാട്ട തന്റെ സമ്പ-
        ത്തുകൊണ്ടുള്ളാകവെ ഫലം
തല്ലേ! നിസ്സഹായതൊട്ട കണ്ടു പുനരാ-
        ക്കാര്യം നടത്താനുള്ളകൊ-
ണ്ടില്ലത്രം സുഖമെന്നതിട്ടിനി കഴി-
        ക്കില്ല കുരംഗേക്ഷണേ! 70

മാതേ! മാമകമോഹം തെളിച്ചിലതിലിരി പരമ
        കേളിക്കൊത്ത മാരാ-
മാതേ! മാമകസ്മരമായമായ്ത്തെളിഞ്ഞതിലകേ!
        നാണമെന്താണിവണ്ണം
കിള്ളലിമേടയൊന്നുണിക്കിമറിയുമാ-
        റൊന്നെന്നിങ്ങിനെ വേണം

വാമേ! വാ മേ സമീപേ സമരസമരം
        ചെയ്യുവാൻ നിയ്യു വേഗം. 71

നാണിച്ചുകണ്ടാളിവിടെയാക്കല്ലർകൊങ്കകൊണ്ടു_
ട്ടണങ്ങളെ ഫണമഹോ! മന്നനാതിയോടേ
ചേണാർന്നൊരേണമിഴിയാളുടെ നല്ലപൂമെ-
കാണാഞ്ഞുകാത്തുകഴിയുന്നിതു കായമിപ്പോൾ. 72

ഷീണാത്തനായ്പ്പഴിനടന്നിവിടെക്കവന്നി_
ട്ടുണ്ണിവിടലാലനയനാട്ടുതു ക്രസലിപ്പാ
ചേണാർന്നൊരേണമിഴി നിന്നാശയഗേഹമന്നിൽ
കാണാഞ്ഞുകാത്തുകഴിയുന്നിതു കായമിപ്പോൾ 73

പൂവോളും മൃദുവായ മെയ്യുമിളകം
        പോർകൊങ്കകളും മനാ-
സ്സുവോളും കളിതന്നു പുഞ്ചിരിയും
        ചഞ്ചൽകടാക്ഷങ്ങളും
ഭ്രുവോളും ഷമയും പുകഴ്ന്നൊരഴകം
        കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നൊരി_
ക്കാവോളും ഗുണമുള്ള കാന്തമിഴി_
        ത്തയ്യില്ല പൊയ്യല്ല മേ. 74

നിന്നെക്കണ്ടിന്നുതുടങ്ങി മദനൻ
        പൂബാണമെല്ലിക്കയാ-
ലെന്നെക്കൊല്ലുവതിന്നു നല്ലതരമെ_
        ന്നോർത്തുളള പോക്കന്നിതാ
ഖിന്നാലെന്നുടെ ഭാഗ്യദോഷമതിനാ-
        ലിന്നീവിധം വന്നതാ-

ണെന്നോ നിന്നകതാരിലുള്ളഭിമതം
മല്ലാക്ഷി! ചൊല്ലീടണം. 75
അണിഞ്ഞിട്ടുള്ള തങ്കപ്പൊടിയൊടു പടവെ-
ട്ടുന്ന ഗാത്രാഭയും നാ-
ല്ലുന്നക്കൂട്ടും മയങ്ങും മിഴിയുമൊരുവിധ-
ക്കാന്തമെന്നാലുമേതോ
നാറിക്കട്ടിക്കുചേരും ഗുണഗണമഖിലം
വാച്ചു വാഴുന്നൊരുത്തുകണ്ടാൽ
വാണിക്കൊട്ടും കിട്ടില്ലതിലലാവനം
പിന്നെ ഞാനെന്തു ചെയ്വൂ? 76
മാറിപ്പോയോ മടുത്താർശരശരനാരികേ
നിന്നാത്മാ തത്സ്വഭാവം
മാറിപ്പോയോ മടുത്തൻമൊഴി! ധനമധികം
നേടിയോ പേടിയോ മാം
കേറിപ്പോയോ വലിപ്പം തരുണിമണി!
കഥിക്കാവതോ നിന്നകം
കീറിപ്പോയോ മടിപ്പാൻ മടിയിലൊരു മടി-
ശ്ശീലകാണാത്തകൊണ്ടോ? 77
കോലം പൊന്നണിയിക്കിലും കലശന്നം
ക്കൂട്ടന്നൊരാളെങ്കിലും
മേലാൽക്കം ചിലവിന്നവേണ്ടതഖിലം
നൽകീടുമെന്നാകിലും
കാലത്തന്നെ പറഞ്ഞിടാമിതു നിന-
ച്ചീടാതെ വല്ലപ്പോഴും

പാലിക്കുംമൂർത്തവാണി! പാര്യേകടിയ-
ന്നാരെപ്പുണർന്നിടൊലാ. 78
എന്നെന്നോതുമറിഞ്ഞിടാതിറിയുമി-
ക്കാര്യത്തിലാരോനൊ-
നെന്തിനായെഴുതുന്നതിതുവശമോ!
പിന്തിരിച്ചു കാണുംവിധോ
പാതിനാമമെകിട്ടും കളർക്കുല-
ക്കളം കൊതിപ്പിനെയെടു-
ക്കന്തം നോടിയ ഭോഗമിൽ പ്രഥമനാ-
മെന്നാളുമും വന്നതേ. 79
തലയും മുലയും കിണ്ണാലുകളിൽ പരിസ്വരൂപം
വിലകൊണ്ടിടയുന്നോരം തലമണ ചൊല്ലിനന്ദുപേതം.

എഴുത്തുകൾ.

(കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേക്ക്.)

൧.

മട്ടോത്തുള്ള മനോരമപ്രതികളി-
ങ്ങൊന്നും ഭവാനെന്റെ ക-
യ്യെട്ടായുള്ളൊരു ദിവ്യപത്ര്യവിവര-
ങ്ങളും സഖേ! കണ്ടു ഞാൻ
കിട്ടാൻതാമസമെട്ടപത്തുദിവസം
പോരാ, വഴിക്കെങ്ങലി-

മട്ടമെന്നിയെഴുത്തുകുത്തുകൾ നാട-
　　ത്തിടാൻ നമുക്കെന്തിനോ? 1

മാസംതോറുമതിമനോരമ തന്റി-
　　ച്ചിടുന്നതിനായതി-
പ്രാസം കത്തിറിച്ച സൽകൃതികളോ
　　സാധാരണശ്ലോകമോ
ക്രസാതാണു കുറിച്ചു ഞാൻ വിരവിൽ വി-
　　ട്ടീടേണ്ടു? ചൊല്ലീടണം
ഹേ സാരസ്യകവീന്ദ്രകൈരവശര-
　　ദ്രാകാനിശാകാമുക! 2

ഇപ്പോളെങ്ങനെയെന്നതിന്റെ വിവരം
　　കിട്ടീട്ടതില്ലായ്കയാൽ
കെല്പോടൊന്നുമെഴുന്നതില്ലതിനെയും
　　രുഷ്ടാകവേ ഹേ കവേ!
ഉൾപ്പൂവത്തായതൊക്കെയെന്നെഴുതിയി-
　　ട്ടാലാവിധം മേലിൽ ഞാ-
നൊപ്പിക്കാമിഹ ഖേദമാനതിനെ-
　　ക്കില്ലത്തുമില്ലേ സഖേ! 3

മറ്റുള്ളോരുകളേളാ വേണ്ടതാതക്രപിടി-
　　ച്ചുള്ളതോ വേണ്ടതെന്നും
തെരെന്നെഴുതായിട്ടെഴുതുകിൽ മതിയോ-
　　യെന്നമന്നല്ലതിന്റെ
മറ്റുള്ളസ്സുപ്രായങ്ങളുമവിടെയെഴും
　　വർത്തമാനങ്ങളും തേ

ന്നൊരൊരൊാലുന്നാ പത്രപ്പടി മുവടിയെ-
ത്തിക്കണോം സൽഗുണനാഥേ! 4

നാൽമിതിക്കഥപോട്ടെ
ചെമ്മെഞാൻകാര്യമൊന്നുപറയട്ടെ
നമ്മുടെജനകനാണമ്മമാ-
രെണ്ണാകാണിക്കമില്ലാരാശ്വാസം. 5

കെല്പേറുന്നൊരു കേരളീയകവിത-
ക്കാർമേഘലിമാണിക്യമായ്
മുപ്പാരം വിളികൊണ്ടു വിലാസം
താതൻറ വാതാമയം
ഇപ്പോഴെയാമിടവത്തിലാദ്യമത്തു നാം
കണ്ണോതിയോരെന്നെ-
ക്കിപ്പോഴും മറുന്നു മഹാഗതിയി-
ല്ലിന്നാളെന്നൊന്നാകുന്നോ 6

മരുന്നില്ല മഹാഗദം ജനകനിൽ
ദുസ്സഹം വെടിഞ്ഞതിശാപ-
ന്മാരാം മാനികളായ വൈദ്യതിലക-
ന്മാരും മറന്നതോ
മാറിടുന്ന മനോവിഷാദമതിനാൽ
ഞങ്ങൾക്കമപ്പുണ്ണമി-
ല്ലേറിടുന്ന നിവൃത്തിയെന്തു നൃപതേ!
ദുസ്സാഗരീതിസ്ഥമയം 7

ഇജ്ജനനായകം സ്ഥിതികളു-
തിങ്ങിനിവേറിട്ടില്ലാത വിശേഷം

ശാരദിമാതാതനാകാണ്മതി-
ന്നിങ്ങുടനേ വന്നുവെങ്കിലതിതോഷം 8

പൊന്നൊറ്റ പൊലിയമപ്പൂവും
തെറ്റന്നിങ്ങൊട്ടു താങ്കളൊന്ന്
ഏറ്റുപാത്തു കണ്ടളും
പാറിച്ചുള പൊൾപ്പെരു നന്നായോ? 9

കുളുകൊടിട്ടു കത്തിക്കട്ടാം തമ്പുരാനെ-
ത്തത്തമറിയിപ്പാൻ വെണ്മണിക്കൊന്നിഷ്ടവൻ
മിഥുനമിതിലപ്പത്തേഴായ നാളൊപ്പമൊപ്പി-
ട്ടുട വിരവിൽ വിട്ടൊന്നാമത്തെക്കത്തിതത്രേ. 10

൨

ക്കൂർവിട്ടിടാതെ കളുകത്തൊട്ടു താങ്കളുമായ് നാം
വേർവിട്ടശേഷമുളവായൊരനന്തമോദം
ഈ വിഷുപത്തിൽ വിളികൊണ്ടു വിളങ്ങുമബു-
മാൽവിട്ടു കേൾക്ക മതിമൻ മതിമങ്ങുകില്ലേ! 11

കാലത്തങ്ങുണ്ടു കന്നിക്കുറുതിപെടുമതിൻ
മുമ്പുനാൾ വമ്പുതേടും
നാലാളുർ തമ്പുരാനും നായമെഴ്മൊരവി-
ത്തിക്ഷമാജാനിതാനും
ചാലേ നക്കീടാവും ചതുരത ചിതറും
പാനനും കൂടി ഞാനാ-
ലാലസ്യം വിട്ടുപോന്നേൻ, മമ വിശിഖശിവോ!
മാമനും കൂടെയുണ്ടേ 12

രാമൻ ദേവാരാധന പോലെ പോന്നതു
രാമൻ ദേവാദിനന്ദന ശങ്കരനേ
നാമിപ്പൊളോർത്താലതുമാവലാരി
രാമൻ ദേവന്മാരുലശിഷ്യനാണ് 13

കള്ളം കലർത്തിട്ടുകയല്ല ഞങ്ങൾ
വെള്ളം വഴിക്കാണപോലെ പോന്നതിന്നും
ഉള്ളിൽ ധരിച്ചീടുക കീർത്തി പാരി-
ന്നുള്ളിൽപ്പരന്നുള്ളൊരു ഭാഗ്യരാശേ! 14

പോന്നുകുട്ടത്തിൽവെച്ചു പാരാ-
ച്ചെന്നാമംഗലമണഞ്ഞ വാരാശേ
ഉയർന്നിറങ്ങിനടകൊണ്ടു കേൾക്ക ചെൽ-
ല്ലുന്നോരാ വിരുതന്നെന്തു പോയിതോ 15

ശുദ്ധശ്രീപുകൾ പൂണ്ട ദ്രോപദരെ
നാക്രമിച്ചവൻ താനമ-
ങ്ങുദ്ധൃതി കലരുന്ന ഞാനമൊതുമി-
ച്ചുന്നിങ്ങു പോന്നതെന്നോ
വിപ്രശ്രേണിയെ വിശ്വസിച്ചു വിലസും
വമ്പാർന്ന തമ്പാന്റെ നൽ-
കല്പദ്ദ്രുമിയിലെത്തി നാലമണി-
മുക്താത്താല്യമാർന്നതാരം 16

ശിവ! മൈതലക്കോട്ടും
രാമോരമാനന്ദനന്ദന നിജനിലയം
താമസിയാതേ ചെന്ന-
ന്നാമോദാലാശയത്തിലാർക്ക സഖേ! 17

കപ്പല്ലൂരിയിൽ ഞങ്ങളു-
മൂന്നപ്രമത്തോടുമന്ന മാന്യമതേ!
കെല്പോടു പാരത്തുള്ള വി-
ട്ടിപ്പെട്ടമൊരൽക്കവീന്ദ്രകടമന്നേ! 10

ഭൂലോകാധിപ! ഭക്തിയെഴു ചിതമായ്
ചിരമൊന്നിനം ചോദിയാ-
തെങ്ങൊളംഭിച്ചു ചിറന്നാൾ ചിതന്താം
തമ്പുരാന്റെയാശയൻ
ശ്രീഗോദവർമ്മത്തമ്പുരാനു കരയ-
മെങ്കമസ്സൂത്രാൽ
ശ്രീഗോപാലകന്യായമോ, ഞാല്ലരസം!
ഭൂതെളമൂന്നാമയമോ 11

സദ്ഗുണ ഭവ്യ ശ്രീപ്പദ്മ ഭൂതല-
മങ്ങുമുല്ലവർക്കൊന്നും
കെല്പോടന്ന ഭൂപാലതം സമസ്ത
ഞാനിതം സഖേ! മാമനം
കപ്പല്ലൂരിയിൽനിന്നു പോന്ന കളിയ-
ല്ലില്ലത്തു സാധ്യക്ക വ-
ന്നൊപ്പെട്ടെന്ന മറിമങ്ങുകൊണ്ടുക കവിതാ-
സങ്കേളിസങ്കേതമേ. 12

ചൊല്ലുന്നില്ലതോര മ-
ട്ടില്ല തൽസമ്പ്രദായമതൊട്ടും
എല്ലാതും പുരാതനർ
ചൊല്ലാമെന്നില്ല മാതുലൻ മാത്രം 13

നാരാണത്താഴവൃക്ഷന്റെ കൊമ്പിലയും
ചെമ്പാല്ലുണ്ണാക്കന്റെ താ-
ളിന്നിന്നാളുകളെന്നറിഞ്ഞു കാലം
ക്കുറെച്ചുമാറ്റിനാൻ
പിന്നെപ്പോന്നു പടിപ്പുരയ്ക്കലവരെ-
ല്ലാരും കിടന്നാരു-
ന്റമ്പാനും വന്നു കടിച്ചതില്ലൊരു കത-
ന്നാരത്താൽ കരച്ചതില്ലും
ഉന്നാംതീയ്യതി ചാത്തക്കുട്ടി വിരവിൽ
തപ്പാലുലൻ നൽകവൊ-
ത്തുന്നിപ്പോമെന്റെ ശീഘ്രമകപ്പ-
ക്കായിട്ടു പോയിടിനാൻ
നാരാണത്താഴവൃന്ദേടൻ മരുമകൻ
തമ്പാറമ്മയോടു പോ-
യിന്നാണതങ്ങട്ടുപശില്ലവരെ ഞാൻ
കണ്ടില്ല തണ്ടാമത്ത് 23

അന്നതന്നായവർ വഴിമീറീക്കില്ലയോ
നാലിലയോടലിട ഓവ്വുറങ്ങിലയോ
കണ്ടമില്ല വിവരങ്ങളൊന്നു ചൊൽ-
കെന്നു വന്നിതവരിന്നു സൽകവേ! 24

ഭൂലോകരാജൽകവിജാതജാത-
മൗലേ! സഖേ! നമ്മുടെ താന്തവാർത്ത
നാലഞ്ചുമാസത്തിനു മുമ്പിലുള്ള
പോലിന്നമേറാക്ഷരമൊന്നുമില്ലാ 25

കഷ്ടം! കഷ്ടം! കിടപ്പായഹമരികിലതി-
ജന്മമൊന്നെൻറ കത്തി-
കട്ടൻ തന്നെപ്പുറം കാണ്മതിന്നിടവരുമോ
കാണുവാൻ കാംക്ഷയിപ്പോൾ
കെട്ടല്ലെന്നാട്ടുപോത്തുന്നിത്ര ജനമഹോ
സാമ്പ്രതം താങ്കൾ പക്ഷേ
മുട്ടിപ്പാലും മഹാപാതകമതിനാണെങ്കി-
ല്ലൊന്നവർക്കൊപ്പോണേ 26

വൈദ്യപ്രധാനന്മാർ വയറൂരെ മഹി-
ഷേവൽ പാഞ്ഞുതുള്ളാതെ
വൈദ്യത്തിനുപയോഗമെന്യേ ചിലതി-
ങ്ങുണ്ടായിടുന്നതും
ഇട്ടിക്കാണ്ടാരു പിടിത്താണൊരു പശ്ചാ-
ത്താപം കിട്ടുകില്ലിപ്പോലും
സദ്വ്യയം ചിലവിട്ടുതന്നെയിലാവും
താക്കീതിയാക്കിടുന്നവർ 27

ഇഷ്ട്രാ കേൾക്ക തുടങ്ങി ഭാഗ്യമേ വിധി-
ച്ചുള്ളൊരുവിധത്തിൽ ക്രമം
വിട്ടിടാതെ ചികിത്സ തരുമറിയാ-
രായിലതായിടില്ലേ
വിട്ടിടാം വിവരത്തിനൊന്നൊരു കരി-
ഞ്ഞനങ്ങാറതിക്കായി-
ല്ലൊട്ടും ഞാൻ ചതിച്ചൊൽകയല്ല ചരമം-
ഭോധിശ! ബോധിക്കണം 28

അന്തികത്തുള്ളൊരാധിയാണിതിവിടെ-
ഞാനതൻ കിടപ്പാകയാൽ
സ്വാന്തത്തിൽ സുഖമില്ലായിക്കലുമെന്നി-
ക്കല്ലാതെയില്ലൊന്നുമേ
ഞാനതാനോ പകൽപ്പിടിപ്പുറയതിൻ
മേളിൽപ്പുതപ്പുണ്ടമേ
മാനിക്കേണ്ട മനസ്സമിപ്പുറ ഗൃഹ-
ത്തിൽപ്പോയ് ഗൃഹസ്ഥാശ്രമം 29

ഞാൻ വാഴ്ത്തുമെ ശിരോരിലിമ്പമായുള്ളൊരു-
മാ വാക്കപോലിഷ്ടം ചികിത്സ തുടങ്ങി മെല്ലെ
ഈ വാതമെന്നൊഴിയുമേ കഥ തുപമില്ല
ദൈവാനുകൂലമതുപോലിനി വന്നിടട്ടെ. 30

വിഷാദമാകും വിഷവും കടിച്ച
വിഷണ്ണനായ് ഞാൻ വിഷമിച്ചുകൊണ്ട്
മുഷിഞ്ഞു മുണ്ടും മൊഴിയും ധരിച്ച
മുഷിഞ്ഞുകൊണ്ടിങ്ങു മുഷിഞ്ഞിരുന്നു 31

അരമയൊടിന്ന ചെടി ചൊല്ലുവതൊന്നു-
ഞാൻ പെടുന്നനെയില്ലതിന്നതോ
വരമൊടിന്ന വിലാസം വിഭോ! മുഷി-
ഞ്ഞവിടുന്നു; പറയേണ്ടു ചെയ്‌വു ഞാൻ? 32

ഇന്നേക്കും കവനങ്ങൾ ഞാനതിനാൽ-
ല്ലാ ഭേദിക്കപ്പെടാമേ
നന്നൊന്നായതിങ്കലിടക്ക വരമ-
ഞ്ഞിനാപ്പോളെന്നുള്ളത്

കണ്ടെത്താൻ തകരാറ്റെന്നിവ പാ-
ത്തെപ്പോഴേപ്പോഴും വല-
ഞ്ഞൊരാകിളുള്ളതെറിയോടു വരു-
ന്നിപ്പുറം ചിലപ്പുറം സഖേ! 33

ഏന്നാലന്ന കേറി കേറി വന്നുള്ള
പള്ളുമൊഴി തിപ്പിച്ചുടൻ
നായുഷ്ഷവിത്തുച്ചെന്ന വല്ലതാ-
ക്കിലക്കാണ്ടെങ്കൊണ്ടാടിയും
ന്തെതാ മുഷിച്ചിടാതൊരുവിധം
പോരും ഞെരുങ്ങിപ്പിടി-
ച്ചങ്ങെത്തപ്പുകൾ പോക്കമിങ്ങനെ വൃഥാ
കാലം കഴിക്കുന്ന ഞാൻ 34

ലിപീടനാടിലെ പോക്ക പോറ്റു ജവാന്തൻ
ഹിസരമതിൽ വിട്ടിട്ടുന്ന ഞാൻ പോന്നനേരം,
മസഖേ! നിനച്ചിട്ടുള്ളതാ സാമരാമോദമോ-
ന്നോരാതൃതിയിൽ മറന്നിട്ടങ്ങു കൈവിട്ടുപോന്നേൻ.

തൽകാലത്താനവിത്ത്യാളുമ കടംപിടിക്ക-
ന്നായി പക്കാണമിട്ടി-
ട്ടുടക്കുന്നോടേ പരഞ്ഞിട്ടറിയുക മമ കാ-
ർപ്പണ്യവും തെറ്റിയും ഞാൻ
കൈക്കൊണ്ടീടാൻ മനോനാവകളുവിടവെ-
ച്ചുള്ള സൂക്ഷിച്ചിടേണം,
ളെഴുന്നുമുണ്ടോ, മമ മറവിമൂല-
ത്താൻ മുഴുത്തതോടയാളും 35

ഉണ്ടാക്കാം വർണ്ണനമാം വിട്ടുവതിന്നിഹ പ-
ത്ഥ്യമല്ലെന്നാകിലോ, ചൊൽ-
ക്കൊണ്ടിക്കാലം കളിക്കും കവിവര! കളിയ-
ല്ലല്ലൽ തീർപ്പല്ലതെന്നാൽ
മിണ്ടാതെ ശത്രുഭാവത്തൊടെ മിഴിരണ്ടും
പാടകം തീർത്തുകൊണ്ടും,
കണ്ടപ്പെട്ടി പ്രത്യാഹൃതിസ്ഥലത്തിൽ മാ-
ച്ചേർത്തുകൊണ്ടു വേണം. 37

കണ്ടില്ലേ കഷ്ടം നമ്മുടെ മനം! പരി-
പൂർണ്ണ നിർത്തിപ്പല്ലും
ഉണ്ടല്ലോ മുത്തുകളോ, പകമുത്തിലാ-
മൃത്യങ്ങളില്ലാ മെല്ലേ
ഉണ്ടാക്കിടേണ്ടതല്ലേ, ചിലമുഖമിവയും
കൂട്ടുകൂട്ടുകല്ലേ,
വേണ്ടില്ലേ, വേഗമല്ലേ, കവിവര! കലമ-
ത്തിന്ന തൊഴാറോ ചൊവ്വോ? 38

നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ ചേർത്തിട്ട
കൂട്ടുക ചേർപ്പുവാൻ ട്രന്തരോ
സമ്മാനമൊന്നുമായ
സ്വമാനം നമ്മുടെ വരുമോ? 39

മുല്ലപ്പൂ മുഖമായ ഉന്മത്തകിളി-
ത്തു നമ്മുടെ കണ്ണിൽ നാമോ-
ടിക്കാലം പോരടിപ്പാൻ പുതുമയോടു പുറ-
പ്പെട്ടുതേർപ്പെട്ടതെന്തോ!

ഉല്ലാസംതന്നോ, മന്ദനിലാ പൊഴിച്ചിടും
 നല്ലൂ താരകൾ നിര
ഉദ്യാനങ്ങളിൽ വിടരുമാമ്പൽപ്പൂക്കൾ ഞാൻ
 തഴുകുന്ന പോലെ 40

പ്രകൃതിയിൽപ്പൂവ് വിടരു
ന്നുമ്പോഴെങ്ങുമുയരുന്നതങ്ങിനെയാണ്
കണ്ണീരിൽത്തുടിക്കുന്നി
ശ്വാസിൽപ്പൂവിതൾ തന്നുവരുന്നു 41

മണ്ണേ! മലകളെന്നിട്ടുമുയരും കൊട്ടു
 ന്നൂമതിലുമായി
കണ്ണിൽക്കുട്ടിപോലക്കാൻ സഹജം
 പാതിരാവിനായിരുവാൻ
തെച്ചിപ്പൂവിതൾ ഞാനിന്നെവിടെ
 ഗൃഹാന്തരമേകുമ്പോൾ
കണ്ണിക്കുട്ടം വൈണികവിപുലം
 കൂന്താരം സ്വന്തമാണ് 42

(ആധുനികഗ്രീക്കുകവി കവാഫിയെ)

൧

മെഴുകുതിരികൾ തിരിയെ നിരതി
 കത്തിച്ചു കാലങ്ങൾ
തെളിയും പൊന്നകമൊഴികൾ വെളിച്ചമിഴലും
 താലപ്പൊലിപ്രഭവം

നോക്കാനിടിനാ മേഘമേടഴകിൽ നാം
    കണ്ടിട്ടു പിന്നൊപ്പുറം-
നക്കാനന്ദിയതി വെൾപ്പിടിന്നതുളുതൻ-
    ഗംഗത്വമുൾന്നതും സഖേ! 43

എന്താണെന്താണെന്താവോ, കഥയൊരു വിവരം
    പോന്നുകേ കേൾപ്പൂതിന്നും
നോക്കുമ്പോൾ കാണുന്നതിന്നും പൂവതൊരുവഴിയു-
    ണ്ടൊരുതില്ലായതിന്നാൽ
സന്താപം പാരമുണ്ടേ സുരസുകവിമണേ!
    പാക്കിലിരുട്ടുകെട്ടി-
ട്ടെന്താണീവണ്ണമായീടുകിലതു മതിയോ?
    നല്ല കേൾപ്പൂരണ കൊള്ളുമോ! 44

മന്നിൽപ്പൂർണ്ണ മാലാകവിപ്രകരമാം
    പൊന്നുമാനത്തിൽപ്പൂരം
മിന്നീടും നട്ടനായകം നട്ടവരെ-
    ന്നെല്ലാമെല്ലാമെപ്പോഴും
മുന്നോതന്ന പാരത്തിട്ടന്നൊരു പഴ-
    ഞ്ചൊല്ലിനെ കേളാതെ ഞാ-
നിന്നിപ്പുഷ്പമയപ്പുതൊട്ടു കിടന്നെ-
    ന്നോർത്തല്ലതോർത്തീടണം 45

ശ്രവ്യപൂർവ്വകാരോ വിശാൽശ്രവ്യമായ സഖേ! ഭവാൻ
ഉത്തരോഷ്മത്വം പോയതെന്നോർമ്മിച്ചാതമില്ലയോ? 46

പാരിൽ പ്രത്യക്ഷമായീടിന പവനപുരാ-
    ധീശപോലെമലിനം

പാരം മഹത്വമിയന്നാൾ പാടിയതിനോടു മൊഴി
പോയതഞ്ഞാതനാം
പോരാത്ത പോയിവന്നോരിടയിലുടയ വൃ-
ന്ദാരകവും തേ ഞെട്ടിയേ
പാരിച്ചിടും പ്രസാദത്തൊടു പോക സഖേ!
കേൾക്കുവാനാഗ്രഹം മേ 47

മുല്ലക്കാന്റിലെയോടൊത്തുകൂടി മലർണാ-
ണ്ണനെന്റെ മനോഹാസവും
ചൊല്ലാൻ വൈകി കുതിർന്നിടും വാതിലടു-
ന്നപ്പതിഴിഞ്ഞും
ചൊല്ലും കാലിയമാറുടൻ തവ മനോ-
രാജ്യത്തെ പോകാൻ കട-
ക്കുന്നവ മന്ദമായതൊന്നായി മുവ-
ന്നുള്ളയോഗമേ 48

കണ്ണപുരത്തിലെ പൂകൾ ഒന്നായ് വിടരുന്നിടെ
തത്ര കണ്ണപുരത്തിലിടയിലുള്ള പെണ്ണുങ്ങൾ
ദ്രോഹം പെരുത്ത നിശയിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുവമായി
പോക്കം പൊന്തുന്ന മനമൊന്നു തിരിഞ്ഞതൊന്നാണ് ()

തങ്ങൾക്കിരുവി കാമരി നല്ല കൊമ്പ-
ത്തോടു കൂടൊക്കൊണ്ടവർ താൻ വലിഞ്ഞുകെട്ടി
മുതല ഗർഭസ്ഥിതി കെട്ടിയൊന്നു
ട്ടോതവിധമെന്തു കൃതാന്തപീഡപ്പെടാൻ 50

പൊങ്ങപ്പാട് കണ്ണന്റെ കൈപ്രഹരമോ,
ദാരിദ്ര്യപ്പുഴ്വും കടം

വാങ്ങിച്ചിട്ടവർ വന്ന പാടങ്ങളുമിട-
    ന്നിട്ടുള്ള കുട്ടികളെയോ,
പിണങ്ങിപ്പോകിലമർത്ത്യപാദകമലയോ-
    ളൊന്നാണു ചിന്തിക്കയോ,
തുണിച്ചിപ്പാവതിനുള്ള സംഗതിയെന്തി-
    ന്നെന്തെന്നറിഞ്ഞീല ഞാൻ 51

സാമര്‍ത്ഥ്യം കൊണ്ടു സാക്ഷാൽ സകലസുഖവിധിക്കാ-
    ന്തരം ഭാഗ്യലക്ഷ്മീ
പാരമ്യത്തോളമെത്തുന്നതിനുടനെയവിട-
    ത്തെന്നു വന്നീടിതില്ലേ?
ഏറെസ്സന്തോഷമുണ്ടിന്നവനുടെ വിവരം
    വിസ്മരിച്ചെന്നു കേൾപ്പാൻ
പാരിൽ സൗഖ്യങ്ങളെല്ലാമടിമലർ പണിയും
    പുണ്യപുണ്യാത്മാവായോരേ! 52

കെട്ടില്ലേൻ കണ്ടുകാലേ! കരതാരമതിൽ ഞാൻ
    വെട്ടുമെന്തിക്കിടപ്പോൾ
പട്ടംകെട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടുലവതിലൊരനാദരം,
    കാക്കപ്പൂക്കൊടുക്കൂടി
പൊട്ടല്ലേന്താം കടിച്ചിട്ടടലുകിടക്കിട-
    ത്തൊന്നു പട്ടച്ച ചിത്രം
പൊട്ടാറാം പട്ടവെച്ചുനാലിടത്തുവഴിയാൽ
    വന്നതില്ലന്നപായം 53

പുളിപ്പൂടമുഗ്രാക്കിളാവതെ മനോ-
    ഭംഗം മയക്കും ഭയാൻ

വള്ളപ്പാട്ട് കൊട്ടത്തായമ്പതിവിട-
യ്യുത്തില കത്താവേറൊ
ഉള്ളിൽപ്പെട്ട പരിഭ്രമാൽ കളകയോ
കൊണ്ടിട്ടൊ പോരാട്ടുമോ
കള്ളപ്പട്ടിൽ മറ്റുമോ മറവിയോ-
യെന്തെന്നറിഞ്ഞീല ഞാൻ 54

മാലതീവ നതന്തില മാലതീവിലസിതാകൾ
ആലയത്തനിൽ ഞങ്ങൾക്കിന്നാലംബനാമന്ദതാകയാൽ 55

ഞങ്ങളാലേ തെങ്ങിൽപാട്ട് തേച്ചു മധുരി-
ട്ടിട്ടുൾപ്പുളകത്തഞ്ചുവാൻ
ഞങ്ങളാലാക്കീടുന്നിഷ്ടം കവിത കേ-
ട്ടാനന്ദിച്ചിതെന്നാണോ
പൂണ്ടൊരാപ്പൂത്തറയിൽ മുങ്ങിയതൂർപോ-
ലുറച്ചു കണ്ണുകളിക്കുവാൻ
ഞങ്ങളാലക്കിടി വന്നപാടിട്ടമിട-
യെന്നോർക്കെന്നോ സഖേ! 56

കല്യാണകീർത്തി കലതന്ന ഭവാനമില്ലേ-
തെല്ലാവതും സുഖമൊ ക്കിപ്പോളിരിപ്പതില്ലേ?
എല്ലാവിശേഷവിവരത്തിനാതൊടൊത്തവണ്ണ-
മുല്ലാസമോടെഴുതിവിട്ടറിവിച്ചിടേണം 57

പദ്യത്തിനിത്ര വെണ്മണിമഹനാ-
ച്ചിട്ടന്ന പദ്യങ്ങളാൽ
ചിത്തത്തിൽ ചിതറും പ്രമോദമൊടിതിൻ
പ്രത്യുത്തരം സത്വരം

പുത്തൻ കീർത്തികൊടുമ ലോകാലിമ കൊടു-
ങ്ങുമ്മിതനൊലിടുമി-
പുത്തൻകൊടിമിക്കരു വാനിലാടു-
മാട്ടിന്നു പിട്ടിട്ടണം ൫൮

ഭാരതത്തിനിമയാ ഭവ്യയശസ്സാ
ഭാഷിപ്പുമെയ്യും ഭരാ-
ഭാരതി നാടകത്തിലനുഭവിച്ചു-
മുന്നേ ധരിപ്പിട്ടവൻ
ആശ്ചര്യമാർന്നുജ്ജ്വലമായ്
ചേർമാന്ന്യർ തിരുമാറു-
നിന്ദനീയ്യതി കതക്ഷേമ്യകുതിര-
ഭാര ശുഭാവാർദ്ധതേ! ൫൯

൧

ഇപ്പമാത്രികൾ ഭമകരം നാം കൊടുത്തു കാത്തി
ഇപ്പമാണെഗമാനകലാവും നിർവ്വാഹ്യ നിന്ദാനം
നിർമ്മായമായ പിതൃജനോന നി വിളങ്ങി-
ട്ടൽമാനസമത്ര്യനന്ദ ഭാരതമകന്ദ്രേ! ൬൦

മുന്നും നമ്മുടെ മാതൃത്വമുപിടെ ഞാൻ
വന്നിട്ടു വേട്ടപ്പാന്നും
വാരുമതു പിരിഞ്ഞുപോനാനൊപാർമ
നാരായിണെന്നില്ല ഭ,
പിന്നാലാഗം മതിയായിവന്നു, കവിതാ-
ഭാവിരാം നേരമുണ്ടി

മാറുമല്ലൊനമ്മലൌകികത്തിനിടയായ്
വല്ലാതെ വല്ലാതിപ്പം 61
മന്ദത്വം മതിയായ്യ മാഴ്കവിദ്യാ-
ടൊത്തൊരെന്മാടലാറാടെ-
ക്ലിന്നതാമസ്മന്മോഹിലോല വല്ലര-
ക്കൂടാതെ കൂടുന്നില്ല
തന്നതാരെ പിന്നനാൾക്ക താപാ-,
ട്ടിൽത്താനെ വന്നെത്തി ഞാൻ
ധന്യത്വം പിന്നെ ധന്യതസ്യാ-
പാദ്ദുപ്രഭാവപ്രഭാത്! 62
ഇന്നിത്രൈലോക്യമൊട്ടുകിളക്കിയോ ഭവ-
ദ്ദുഷ്ടമോഹമസ്സമിപം
തന്നിൽപ്പെട്ടോന്ന ഞാനാൾ ഭാഗത്തൊട സുഖ-
മൊട്ടു കേൾപ്പിക്കുന്നില്ലേ;
ഇന്നാട്ടിനാതിഭാരം മാമ്പുകൾ പറവാ-
നൊന്നു കാണുന്നില്ല-
യൊന്നാമതപ്പൊഴെത്തെ സദിരി കണ്ണുകി-
ലൊന്നാമേവ സപ്പുഷ്പ! കേൾ 63
വിലപത്തിൽ കിത്തി വിത്തശമങ്ങൊരു മേൽ-
ട്ടിലപിക്കാനൊമ്പൊട്ടാ-
ട്ടലപിനസ്പുത്രയാണൊന്നായി തവ കഠിയിൽ
കാരുണ്യയാൽ കല്യാണമേ!
വിലപിപ്പുൾ ഞാൻ വിലപിച്ചിട്ടില്ല കണ്ണുകസമു-
ദ്രത്തിൽ മുങ്ങുമ്പോൾ

വേശ്യാസ്ത്രീസംഭോഗതന്ത്രവിദ്യകളാ-
ണുള്ളതെന്ന! സുകൃതത്ത! 64

മേലൊക്കെയൊക്കെയിനിക്ക മേനി പറക-
ല്ലെന്നിനു മിണ്ടാമെൻ
മേലൊക്കെപ്പൊറിയും ചിരങ്ങുമതിരി-
ക്കട്ടെ, കഥിക്കട്ടെ ഞാൻ,
മാലിന്യമങ്ങിങ്ങതിന്റെ പുറമെ.
പണ്ടെല്ലാമെന്നസ്സുഖി-
ക്കാലത്തുണ്ടു, കലമ്പലില്ല, സുഖി-
പ്പൂളത്തിലെള്ളോളവും 65

വൻകാശ്യം വാല്ലഭ്യവും വടിവിനോടവിടെ-
പ്പിന്നൊന്നുമുള്ളതല്ലോ
വമ്പാളുന്നൊരു ശൈലസ്സൈനികതീസ്വാന്ത്-
ത്തെന്നോ വാഴുന്നതില്ലേ?
മുമ്പായിച്ചോദിച്ചിട്ടുണ്ടൊന്നോ കഥ കഥയി-
ല്ലാത്ത ഞാൻ വിട്ട കാത്തതൻ
തമ്പുരാനെ സൌഖ്യമല്ലേ? കവിതകൾ വല്ലതെ
ന്തിണ്ണ തള്ളുന്നതില്ലേ? 66

പ്രീതിക്കൊന്നിപ്പോൾ ഞാനും പ്രിയവചനമുര-
ച്ചിന്നതല്ലാതെയല്ലൻ
ചോദിക്കുന്നുണ്ടിതൊന്നും തവ കഥകൾ സഖേ!
കാണവാൻ കാംക്ഷ പാരം
പൊങ്ങീടുന്നുണ്ടു, പോയതിനിനി പറയുമതെ-
ന്നാണ്ടെന്നതില്ലല്ലി

ക്കാതിട്ടം വാക്കതൊന്നാനതിനാ ധരണിസി-
　　ദ്ധാണ! നിവ്യാനമൂതാനോ? 67

നെറ്റെല്ലുന്തിക്കിതിമ്പാലകൊണ്ടി പലനേര-
　　മ്പാതോതിൽ പൂരണം
നെല്ലും പൂന്നു കഴിപ്പുമ്പോഴേ കഴിവി-
　　ല്ലേതാലതന്നാകിലും,
കല്ലിപ്പൂ കോരതൊപ്പു തൊഴി ഞാൻ
　　തല്ലുമൊന്നല്ലാതെ-
യില്ലീക്കതാതിനെന്തിക്കന്നാ പോകും-
　　യുതെമ്മി തോമാരുതും. 68
പ്രതിമ്പത്തി കമഴ്ത്താർപ്രതിപന്നുമതൊ മോൻ
നാതിമോര മയന്നു ണ്ടെതിന്നാണതിനകാത്തതം. 69

നെമ്പു മൽപ്രണയപ്രാണ്! നമ്പു നാടുഭാഗിൽ!
മമ തെന്നു സ്വാമിക്കാണം മക്കളു മനോരമേ! 70
കൊള്ളാം കൊള്ളാം ഭവാനൻ പ്രകൃതിയിതു നഠ-
　　പ്പാന നർ മാറിയോ? ചൊ-
ല്ലെള്ളോളംപോലുമിക്കൊള്ളാതെ മടിയുമോ-
　　ന്നെന്നുമൊ മനസ്സൂണമേൻ!
കഷ്ടം നമ്പിട്ടു തൊടയിപ്പതന്നെന്നാലാ-
　　ല്ലേ ഭവാനെന്നും പിന്നി-
ട്ടുള്ളിൽക്കൊള്ളുന്ന വല്ലാതിരുപൊഴുതിലേഭോ
　　മാന്യമിത്രിമ്പ്രാനോട്. 71

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 72

[illegible]
[illegible] 73

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 74

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

പഥ്യം താല്പര്യമല്ലെനിക്കെഴുതുവാൻ
പത്രങ്ങൾ കിട്ടാത്തതുമ-
ല്ലോർത്തില്ലാ ഇതുമല്ല കാരണമുര-
ച്ചീടാം ധരിച്ചീടണം 75

സമ്പൂർണ്ണമോദമൊടു പത്രമയച്ചവരോടാ-
ദരവോടു തിരിച്ചെഴുതുവാൻ മടിയില്ല തെല്ലും
കമ്പത്തിൽവെച്ചു വകമേദമതെന്നു ചൊല്ലും
വമ്പുള്ള ലോകരതുകൊണ്ടു മടിച്ചിതന്നു. 76

മത്സഖേ! മൽഗിരമേകിപ്പുറത്തെന്നും പാരമെങ്കിലാ
തപത്സമീപമതിൽ ചൂക്കാം മത്സരിക്കയല്ല ഞാൻ. 77

കവികുലതിലകന്മാർ കൈവണങ്ങുന്ന ഭവാനോ-
ടിവനിഹ കിടയാമോ? വാക്യമൊന്നല്ല തീർപ്പാൻ
ശിവശിവ! നിജപാപ്പലവമതില്ലെങ്കിലും ഞാൻ
തവ ഹിതമതുപോലെ തീർത്തിടാമെന്നമോദം. 78

മല്ലാക്ഷിമാരുടെ മനോമണിമന്ദപത്തി-
ലുല്ലാസമോടു വിലസും വിനയാംബുധേ! ഞാൻ
വല്ലെങ്കിലും പുനരിനിക്കവിതക്കു പിന്നോ-
ട്ടല്ലെന്നുറച്ചു ചിലതിന്നു ചമച്ചിടുന്നു. 79

തട്ടിപ്പറി * * * നാത്തു മരവും
മട്ടോൽമൊഴിത്തള്ളലാം
കട്ടിപ്പാവുമുത്സവത്തിന പുറ-
പ്പെട്ടുന്ന വണ്ടിലയോ?
കെട്ടിപ്പൊറി നടന്നുഴന്ന വഴിയാ-
ടെല്ലാം കഴിഞ്ഞതോ? മേൽ-

പ്പിട്ടിൽപാരമിളച്ചു വന്നവഴിയേ
പോരയോ പറഞ്ഞിടണം. 80

സമ്പ്രീത്യാ സ്വച്ഛചൂതാലയമതിൽ മരുവും
കർത്തനൊന്നാണ്ടുപോയി-
ഗ്ഗന്ധമാളിച്ചോരു നിഷ്പ്രോളകന്നിവിടെ നട-
ക്കുന്നതിന്നില്ലമാന്തം
വമ്പേറും കൂട്ടമശ്ശേരിയിലമിതസുഖം
വാണിടുന്നോരു കുട്ടൻ
നമ്പൂരിക്കും പിടിച്ചു കളിയതു കളിയ-
ല്ലെട്ടനാറിൻ മുട്ടിപോലും. 81

പാരം താൽഗ്രഹമോരമാണ്ടോരു മന്ദ
ദുഃഖാഗ്നിയെന്നാളുമഹോ
പാരാതിങ്ങനെ ചൊന്നിട്ടിന്നെയ്താ
യിട്ടും മഹാദിക്കയാം
പാരാവാരമതിൽ കിടന്നുപിടയും
മൽകാര്യമൊന്നും ഭവാ-
നോരാതെന്നോ പറയുന്ന കേരളമതിൽ
കേളിപ്പെട്ടിടും സൽകവേ! 82

ഇപ്പോഴോ ജോലികളൊന്നുമില്ല പറവാൻ
മൽപ്പരിലൊന്നാൽ ഭവാ-
നിപ്പാരിടത്തിലെന്നേതു പത്തുദിവസം
പാർത്തീടുവാനാഗ്രഹം
ഉൾപ്പൂവിൽ പെരുകുന്നതിക്കുറി നിന-
ച്ചിട്ടുള്ളതൊക്കെത്തിയാ-

എപ്പോളുമാശ്രിതന്മാരിലൊള്ളു കാരുണ്യ-
ലേശം പ്രകാശിക്കണം. ൬

പ്രത്യക്ഷമായെത്തുവാനിനിയും വിഭോ!-
യുത്താനതുകളെ പലതുപായങ്ങളെങ്കിലും ഞാൻ
നിന്നുടെ നിലപാടത്! നിന്നു ഭൃത്യനായ
കർമ്മവൃന്ദങ്ങൾ പ്രതിരോധിപ്പതു കാരണത്താൽ. ൭
നടുവഴിയെ പലിപ്പാൻ പൊതുജനങ്ങളൊരോ-
ന്നടവിലൊരുങ്ങുമ്പോൾ പലതും നിരന്തരമെന്നാൽ
തടവുകളിടഞ്ഞ തിരു വന്നെത്തിയെന്നാ-
ലുടനെയിതിൽവിടണം ഭൃത്യനാം പാത്രമെ. ൮
ദുഷ്ടജനങ്ങളെത്തി പകിട്ടു
വല്ലം കൊതിക്കരുതേ വിഭോ
വിഷമങ്ങളൊക്കെയും മാറ്റിത്തന്നീടും
കൊടുത്തവനാണെന്ന് നിനച്ചീടേണം. ൯
താമരപ്പൂക്കളിനിന്നകലുന്ന പാപങ്ങളീടേണം
ഒരു പ്രാർത്ഥനയിൽ ഭക്തിയോടെ നിന്നിൽ സമർപ്പിച്ചു. ൧൦

൨.

പാലാഴിക്കുളിർക്കാട്ടു പോലമിഴിയും
നൽപ്പുഞ്ചിരിപ്പാൽ വദനം-
നല്ലൊരു ശോഭയോടെ നിന്നിടും-
നിന്നെ നമോ! നമോ!
ഇന്നുമെന്നിൽ കനിവോടെ
വരുമല്ലോ വാഴിപ്പൂ ഞാൻ

പൊന്നമ്പലത്തിലെഴുന്നള്ളിയോട്ടു മന്നവെഴുതാ-
ദേവനൊരു പാടീടിനാൻ 88

കല്ലൂരം തൈകാണിഞ്ഞും കല്ലറപ്പിരിപ്പവർ
ചേരും പല്ലവമോദം
നക്കമനെത്തിപ്പോളത്തിൽ കവിതനു മാട-
ക്കല്ലൂരം കല്യാണമേ!
മെയ്ക്കുറ്റമില്ലാതൊരു കൂടപിറന്നതി-
ക്കുള്ളവാൻ ഗുണമില്ലല്ലോ.
നിലക്കരികിൽ വളർത്തുകതിന വഴി-
ത്തെരുവിൽ മന്ദമാരുതൻ 89

ബന്ധനമെന്നകന്നകൊണ്ടവം നമുക്കിക്കാലമെന്തായിടാൻ
ക്ലേശമിപ്പൃതനാമരോഗ്യമെന്തു തന്നുളളതു തരം- 90
പൊൽക്കൊണ്ടിട്ടു മര്യതമയമത്തിൽ ഫ-
ന്നാമനമോദം മരനം
തപ്പുതിട്ടുകൂടിക്കളിപ്പികിടാതൊടു പൂ-
പ്പുട നവരത്ന ദോഷ
വിക്കം ഭോഗമാം ചിരിപ്പിത്തത്തിനി ലോകമനാ-
നോമ്മകൊണ്ടിനാ നിനേറം.
ഭോഗം പൃതനാപനമേതാത്തതു പുരമുനാൻ
താനേ പൂജിപ്പാവം. 91

ഉന്നതം ഭാവം പൊതിഞ്ഞിടിരു തലയുമനോ
രവിക്ക ഭോഗിനാ കിണ്ണം
പലം പൊന്നാറും കൊളുത്തിയ മരങ്ങളി-
ലെമ്പാടും പൂമാരപ്പു തന്നാകം

ക്രോടസ്ഥൻ കൊട്ടത്തിടിനാ ഋണിമുറിയും
കൊന്തത്തലും കൊട്ടകാലും
നേരെപോക്കല്ല ഞാത്തും പലതുമിനിയുമു-
ണ്ടെങ്കിലും മങ്കയല്ലേ? 92

ഞാനെന്നും ചിലരായതല്ലറിയതാം
പെണ്ണെന്നതൊന്നിതാരം
ക്ഷോണീവാസികൾ വാസരം പ്രതി-
പുകഴ്ത്തീടും * * * ശരെ
വാണീടും ശോഭിതുവെള്ളാരാമശ്-
ക്കജൈഞ്ഞതായാലക്ഷണം
കാണും ദുഗ്ദ്ധാടമക്കടൽ വരികി-
ല്ലാതകൂമതകിലും. 93

ഇക്കൊല്ലം മേടമാസേ നടുവഴിയിടെ വ-
ന്നെത്തു പോലെയെതരന്ന
മിക്കെല്ലാമൊന്നുപോലെ പുകഴ്ന്നു പുകഴും
പൊറ്റെതെപ്പൊറ്റെതോതെ
ത്തക്കണ്ണീശോഭത്തോലിക്കും പുഴയുടെ പുളിനം-
തന്നിലുണ്ടായ വൈഭവം
കേൾക്കിൽ ശേഷോന്നതെന്നും സരസതരസം
ജാതിയായോതിടാം ഞാൻ. 94

കനിച്ച് മോഷമോട്ടു കേളിപ കുണ്ണാരാജൂ-
നൊന്നതെന്നതെന്നെ കൊമ്പിണിയായ്പോലും
നടിച്ച ശിഷ്യകളുമൊത്തു മണപ്പുറത്തു
വന്നാലവൻ കരിമരുന്നു പൊടിച്ചുവാരി. 95

ശാർങ്ഗമ്പോലുമവർക്കൊക്കൾ തന്നാടു സമത ചെടും
        മാറ്റുമിമണാളൻ
ഭ്രമണൻപോലെക്കണ്ണമെയ്യോത്തമിതംസമരാ
        വിന്ധ്യതില്ലാസമിട്ട്
പൃഥ്വമ്പം ചന്ദ്രനകൊടുമുതി ചെടി-
        കന്ദമിത്ര്യാരി പ്രസ്തരൻ
ഭോഗ്യൻ പാരാതെ കത്തിടൃതടെപതിയെ-
        ച്ചൊല്ലി മുല്ലൻ മടവാർ ൯൬

മുതലാളികലശമുടൻ പ്രയാസാൻ
മുതലിമുടലാഴ കുന്നുനാമു വമ്പർ
ഷമിതിലാകമ്പ്രാ കല്പകി ചൊല്ലു-
ല്ലിതിലെക്കുറ്റമനതമലയ തോൽ! ൯൭

വൃക്കെതെപന്ത പടിക്കം
ചോലമ്പിരിമാർ പതമെ പിണ്ഡികം
* * വിടലാനുപടത്തം
ക്ലേശവിഹരിതം യതിക്ക ചെറുതൊന്നം ൯൮

താമർത്ഥമൽക്കാർമെയിമാൾ ചെമ്പലിമണിയാ-
        മി * * നവിടക്കൊളുകം
ചെത്തിടന്നതിനാമ്രയം സമസ്വാര
        സാമർത്ഥ്യസാരമെന്ന്യയേ!
പ്രീത്യാ ഭക്തക്വതമാനമക്കുന്നവം
        നന്നായ് ചിന്തതിട്ടവാ-
നാർത്ത്യാ വന്നപ ചൊന്ന പൂർതിയവിയവാൻ
        മേലാമതാ * * ദേവിജൻ ൯൯

പെറ്റുവൽ നല്ലൊരു പൊട്ടുതൊട്ടുടികളിൽ
തട്ടവാ മനസ്സു നൽ
കട്ടിപ്പൊന്മു വളച്ചുകെട്ടി വടിവോ-
ടോരാമ കാട്ടിപ്പിച്ചതോ
ചിട്ടത്തിട്ടിട വിരവുമണിയുടെ-
ഞെട്ടിമേരം മണിപ്പും
പിട്ടല്ലാ സ്ഥിതി കാണുകിൽ കുതുകം
കൊട്ടിപ്പിടിക്കം മഹാൻ 100

സത്രം നനാജ്ഞാനികളെതിരായ ചൂവമാർ
തെരിനാഴിനെയാണില്ല-
നിതരം ചിന്തിപ്പാപ്പുരെചകടമൂടവാ
പാതിയിൽ മെന്നിവഴ്ചും
പൂതനം കണ്ണിൽ മെഴുതുനിട്ടതത്ത ഓരിയാ-
വില്ല നിന്നരണ്ണമനോ-
ജത്തുപ്പുത്തിൽ പാണ്ഡവാപലിരാമരിവാ-
നായനാമന്തനെനല്ലുമ് 101

പരമേശികൾ പാണ്ഡവർത്തു പാതം
പരിഭവത്തിന്ന വട്ടമിട്ടോതം
പരമസ്ഥനായർ പതഞ്ഞി വേഗം
പരിതാപത്തൊടു ശേഖരൻ നടന്നാൻ 102

വരച്ചിപ്പൊട്ടുന്ന കൂടം തണ്ടുകളോടു മഹാൻ
തിരിഞ്ഞതിരിനാന പാണ്ഡവൻ
പെരളിൽ പെട്ടുവ മാതം പാവതിനൊട്ടു-
മുല്പൊട്ടുമെന്നിപ്പുമ്പായോ!

കിങ്ങിൽപ്പിട്ടെന്നിയേ കേളുമകാടതെഴുതി-
ചൈത്രത്തിലേയോന്നല്ലോ-
ഞാനിട്ടിട്ടൃതിമന്ദങ്ങളിൽ വരുവാൻ
മാനസം മാമകമിൻ! 103

പൊന്നാർമാതിയുടെ പാദപൂപാലിയാൽ
സന്താപമില്ല പാപമിവിടത്തിലാർക്കം
ഏറുന്നതാം ആഹ്ലാദം ശാന്തമിയാമം
സന്തോഷമോടറിയണം കരുണാപയോനിധേ! 104

പ്രതിദിനമവിടത്തിൽ ജ്യേഷ്ഠനാം കീർത്തിച്ചിന്നി-
ച്ചിതറുമൊരു ശോഭയെ ശിഷ്യരെല്ലാരുമിപ്പോൾ
അതിസുഖമമരുന്നെന്നു കേട്ടാൽ വിശേഷി-
ച്ചിതിലധികമൊരിക്കൽ സൌഖ്യമെന്തുള്ളതോതു? 105

ധരിക്കണമൂർച്ഛംപിടിക്കാത്തതെല്ലാ-
മിരിക്കട്ടെ പിന്നിലിലെന്തിന്നു സ്വാമം
ഇരിക്കണം പോറ്റു മോഹം വിശേഷി-
ച്ചൊരുക്കാമതും ഞാൻ മനോനോടിരാഗം 106

മിന്നും പൊന്നണിമാതിലം തളിരു-
ള്ളട്ടങ്ങളെല്ലാമണി-
ഞ്ഞാനാനാത്തോരു ബാലരോടുമിടചേ-
ന്നിന്നു നിൽന്നാനനൽ
നന്ദ്യാ നൽകളിയാടിയും മൃദഗിരം
കൊഞ്ചിച്ചിരിച്ചും വസി-
ക്കുന്നാ ഭീനമകന്റെ മൂന്നമതു കേ-
ട്ടിട്ടിയി മനോരമ്യം 107

ഒക്കെയ്ക്കെന്റെ വൃത്താന്തപത്രം ചിലതിഹ നടവം
ചിത്തത്തിൽ ധരിപ്പാൻ
ഒട്ടേറെയാളായുന്നിതു ശുചിമണി തോ-
ന്നാത്തതാം കവിക്കാം
ഒട്ടുള്ളോരെന്നൊരാശാലിപ്പകർക്കാടതാ
പട്ടത്തിനു വാല്പ-
ത്താലതിൽ കൂടെയാലിടവഴിയപ്പാം
പകരമാം മാന്യരാമേ! 108

(കോമളശ്ശേരി ... ...)

ശ്രീമോ! വിശ്വംഭരാൽ പുരാതത്വരാട്ടിൽ-
ശ്രീമോ! മഹാസൽകവികുലഗുരോ!
ശ്രീമോദിയക്ക തോ സ്വരാമോടുകൊള്ള-
ശ്രീ മോ! വരട്ടെ പുകൾ പൊങ്ങിടട്ടെ 109

പെട്ടീടും ശ്രമമേറെ ഞാൻ കവിതകൾ-
ക്കൊന്നിനമിപ്പോൾ പുറ-
പ്പെട്ടീടാത്ത നിമിത്തമെന്തു പറയാം,
മനോന്നമല്ലേ സഖേ!
കൂട്ടീടാതെ കുറ്റമോ നമ്മി തുട-
ങ്ങീട്ടുള്ള കൃത്യങ്ങളു-
ങ്ങിട്ടീടാൻ കൃതികൾക്കൊരിടയി-
ല്ലാതായതെന്തോ കഥ! 110

സ്വാതന്ത്ര്യം ക്ഷേമം നശിപ്പിക്കുന്നാപല്ലാതെ സ-
ന്തതം! ജീവനാശൻ പ്രാപിപ്പാനുമത്രെയാടിമത്വം
ഇതൊന്നും കൂടാതെ ഗുണങ്ങളൊന്നും കൂടിയിരുന്നെ-
ങ്കെതാനും പാപമറ്റെ പാവങ്ങൾക്കു മുള്ള വേദന 111

([illegible])

ചൊന്നു 'ചൊല്ലൂ സൌന്ദര്യത്തിൻ ലിപിയാം'
ശ്രീ സൌന്ദര്യമേ! നീ
പോകും നീ പൂന്തെന്നൽ പോലവെ ചെറ്റിടന്തിരിവാ-
ന്നൊടുവിലിന്ദ്രൻ കൂടി
പോരും! നിന്റെ സമ്പത്തിന്റെ വൈഭവത്തിൽ നടപ്പ-
താരുമറിയുന്നില്ലാ-
താനെ കാണുന്നവർക്കൊന്നുമറിയുന്നില്ലതൊ-
യെന്താണെന്നതിനൊക്കെ? 112
തോന്നിയും പോണോ! തെറ്റാതിനി കൂറുകളിയിൽ
പ്രേമമയമായങ്ങളൊന്നാ-
ന്നൊന്നു പാരിക്കുളിക്കെന്നാണ പരികടന്നോ
ജീവനാം ജീവപോലെ,
മാനം ചോന്നാ മന്നാർ മണികളുമായും
മിക്കിലെന്നിയിളിളിന്ന്
താനം കൂടിട്ടുപോണോ? മതിമതി പാരിക്കാ-
ന്നം സൌന്ദര്യത്തിനാലെന്യ! 113

(കുടക്കുഴത്തിൽ ചെറിയാൻമാപ്പിള അവർകൾക്ക്)

കയമതിയാവയാത്ത കുട്ട-
കാലമതിയാവാത്ത ക്രൂരരോഗാഗ്നിയ്ക്കു
ജയ തടവുന്നോരു സുകൃതാ-
ജയ! തടവൊട്ടു കവീന്ദ്ര! കൈകാര്യക്കാരൻ 114

വ്യാധിവ്യാപ്തരായോരായി, വസുമതിയിൽ വസി-
പ്പോരൊക്കെയുമരായി,
ഹാ! ധൈര്യം പൂണ്ടുപോയി, ഹരിഹരി! ജനകൻ
നാകലോകസ്ഥനായി,
മാധുര്യം കെട്ടുപോയി ഗൃഹസ്ഥിതി, ജനനി-
ക്കും വിപത്തിങ്ങനായി,
വൈധവ്യം വന്നുപോയി, മടിയിനൊടൊരു-
ങ്ങാരമാർക്കാരണമായി 115

ലാളിത്യം കലരും പ്രസത്കവിതയാം
കല്യാണിയെത്തന്നുതൻ
ലാളിച്ചത്ഭുതങ്ങളെണ്ണമാം, ശേഷം, ശബ്ദാലാ-
ലങ്കാരസംഘാദികൾ
കാളും കൌതുകമോടണച്ച പൂകൾ പൊ-
ന്നിച്ചുള്ളൊരെന്നപ്പുറം
കാളും കൌശലമിന്നിയാർക്കുവരും ത-
ങ്ങിപ്പുറത്തിപ്പരിഷ്ക 116

ഭൂവം നമ്മുടെ പ്രാന്തരിയ സാധുവായി
മേവുന്നോരിങ്ങളുടെ മനസ്സിലവനെന്നാൽ,

ഈ വന്ദനീയകവിതാപരിരക്ഷയെന്നാ-
ലാരുന്നവണ്ണമൊരു ചൊവ്വിന ചെയ്യുമാറാം 117

കവിവര! കരുതേണമിപ്പോളുമൽ-
കവിതയതിനവിധ ദീക്ഷയാണെന്നിലും
ഇവിടെയൊരു വിഭേദമില്ല വേറി-
ട്ടവികലകീർത്തി പുകഴ്ന്ന പുണ്യരാശേ! 118

—— o ——

(കുറിശ്ശൂർ ശങ്കരൻപോററി അവർകൾക്ക്)

കുറിശ്ശൂർ ശങ്കരൻപോററി കുറിക്കൂ വായിച്ചെന്നോടും
നാറിത്തീട്ടതിനൊന്നാന്ന പോരൊന്നിട്ടില്ല ഞാനിതാ 119

ഉൾക്കെട്ടിട്ടൊരനന്തപ്രമോദ-
  ഭാരമതിന്നുകന്ന-
കപ്പാനിതാ നിന്നിടുംപടി ഞാൻ
  നിർമ്മിച്ച പദ്യമാല
കെല്പേറിടുമൊരിടമെപ്പോഴക-
  ന്നീടും കളിപ്പന്തുകൾ
കപ്പാറി കവിയൊത്ത നന്ദിയക-
  ളിട്ടുള്ളൊരു കൃഷ്ണ സഖേ! 120

കോട്ടും വിട്ടുള്ള കോട്ടയത്തുകേരളകടമ്മ മാ-
  ധവരാജ മഹിമയോ-
ഉല്ലാസത്തൊടെ വാഴു തമ്പിയുടെ ഉ-
  ണ്ണാണിമാരിൽത്തന്റെയും

അദ്ദൃഷ്ടാഭിനയാരെ ക്രൂരഭാവികളോ-
ണ്ടം തരമേ താനിപ്പോൾ
മുട്ടിപ്പോയി കടലാസ്സും തൃതീയ-
മൊത്തുകൊണ്ടേറ്റുവരെ 126

(പ്രൊഫസർ കെ. സുന്ദരരാമപിള്ള അവർകൾക്ക്)

ഭൂവിലമേവും പ്രൊഫസർ
ശ്രീമാൻ കെ. സുന്ദരരാമപിള്ളയോട്
ഇന്ന് വെണ്മണി ഞാനോതാൻ
ഭാവിക്കുന്നൊരു വിശേഷമൊരു കാര്യം 127

'ഭൂമിയിൽ മാനവതിലകം ഭവാനെ-
ന്നായ പൂക്കളെപ്പോൽ
ഓമനയായുണ്ടിരിക്കുന്ന ചെന്ന പടിവാതിൽ-
ക്കൽ പടിയാളുടെ
ഈശനില്ല വഴിയിലെന്ന ഞാനതാകിൽ
ക്ഷതി കണ്ടു സ-
ന്തോഷമില്ല ദുഃഖിതനായും ദൃഢമായതാമെ
പോയ്ക്കിട്ടൽ ഞാൻ 128

തമ്പം താഴ്ത്തിയെടുത്തിനി ക്ഷതി-
ച്ചുനോക്കു മേലതിലെ-
പ്പുറം താലിയണിഞ്ഞുവാൽ പരിഭവി-
ക്കേണ്ടിപ്പു പലരെ മയോൾ

ഇത്ഥം തട്ടിവിട്ടാശു മേലിലവന്താ-
ളൊക്കെ മാസ്സംതു കേട്ടു
വൃത്താന്തം ശ്രുതനായതാണ നാട്ടവ-
ശ്രീഇന്ദുസേൻ ഭാസുരൻ 124

ഇന്നാളല്ലോ പിരിഞ്ഞിട്ടു മുതലുള്ളവാ-
യോരു വൃത്താന്തമെല്ലാ-
മിന്നാളല്ലോതുവാൻ തരമായ്വുകളകതാ-
രിങ്കലുൾക്കൊള്ളുന്നു
എന്നാലും ലൗകികത്തിനായ ചിലതെഴുതി-
ട്ടന്ന കാര്യം ചൊല്ലട്ടു-
ണ്ടെന്നാലും മന്ത്രമാക്കാതിങ്ങു തവ മതിമ-
ച്ചിങ്കൽ വെച്ചീടവേണം 125

എന്തോ ഇന്നലെപ്പോഴി ചിന്തിവ പാരമൂരു
ചൊല്ലേ നിന്നുള്ളിലുള്ള സാരമതാകയില്ല
അന്നെത്തു വന്ന പിടിപെട്ട ഗർഭം ശരിക്കാ-
ണെന്നതൊന്നുമില്ല പുറമെന്നിനിമിന്നാരിക്കം 126

കിണ്ണത്തിൽ വഴിൽ വെച്ചീടിന കട്ടമണി-
ക്കൊക്കമെന്നോതിടാമ-
ട്ടിണ്ണത്തിൻ വത്സമാകം ചിലരൊടെഴുതി-
ട്ടന്തിമന്നാരെന്നു ഞാൻ
ഉണ്ണിത്തിങ്കൾക്കലാപൻ ഗുരുവനട മകളുമ
കോട്ടിലിഗോലയക്കു-
ബന്ധത്തിൽ ചേർന്ന ദേവികളിലവുമറിയാം
വന്നുകൂടുന്നതെല്ലാം 127

വൃത്തികൊണ്ടോ ഓരോപദമൂടനിടചേ-
ൎന്നുള്ള പദ്യങ്ങളുള്ളം
കട്ടിക്കാതെ ചമപ്പാനായി തവ കിടയാ-
കപ്പുതൻ മെപ്പുമോടെ
നാട്ടിക്കിൽത്തന്നെ മാറ്റം പകരുമിടവിടാ-
തുൽസുഖം തപ്പമബീവൊ
പത്തിക്കണ്ടോ വരിച്ചിട്ടുക ചിന്തയുണ്ണാം-
മേധിസംഭ്രതപന്റെ 128

വജ്ഞിപ്പൂമുത്തുമണിക്കിരണമോടു-
ജ്ഞൻ ലോകർ മോദം
പൊങ്ങിപ്പിക്കണം താലപ്പൂലിയതിനവിട-
ത്തന്നിലൊരിടത്താം
നെയ്യപ്പം ചുട്ടതാതം വിലപിക്കിലുടൻ
വാങ്ങുവാൻ ചാടിയേതോ-
രപ്പൂപ്പൻ നായരിപ്പോൾ കവിതയൊടവിടെ-
പ്പൂതാടിടണോ നാടതോ. 129

പട്ടന്മാരുടെ ദുർഘടസന്ധ്യതി-
നാവശ്യമെന്നോർക്കുകിൽ
തിട്ടം തുള്ളിയതിന്നച്ചുട്ടമായ-
ണോരോരായിരം തുടങ്ങൾ
കൂട്ടും നാമമതിൻപ്രകാരമവിടു-
നാമിതൊട്ടു പോരാൻ പ്രിയം
കൂട്ടിടണ്ടാതുകൊണ്ടു മോഹമതിനാ-
ലിട്ടില്ല ചിട്ടല്ല ഞാൻ. 130

മറുകരയതിലെത്തും പോമ്പിടാതങ്ങു തന്റെ
മറിവുഗമിഴിയാളാം കാന്തയിൽ പ്രേമമോടെ
മരുവുമൊരു മഹാത്തിപ്പത്രികയ്ക്കുത്തരംപോലെ
മറുപടിയെഴുതേണം താമസിക്കാതെതന്നെ. 131

തോരാതെ മണ്ടെഴുതാതെ ഞാനെഴുതുകി-
ല്ലെന്നോന്ന പണ്ടേ മഹാൻ
മാനിച്ചിട്ടുതികച്ചുരച്ചതു വിന-
ച്ചിട്ടുള്ളപ്പോളിപ്പണിയെ
കാണുമ്പോൾ മിഴിക്കു മഹാത്മനാമോ
കാമ്പുറ്റ ബോധിക്കയാൽ
മാനിച്ചിട്ടെഴുതുന്ന പത്രമതിലും
പദ്യങ്ങളായെത്ര ഞാൻ. 132

സ്വീകാരിതലക്ഷണം കലർന്ന കവികൾ
ക്കെല്ലാമലങ്കാരമാം
മോക്ഷപ്രമണിമാലയായതൊരു മമാൻ
മംഗ്ഗ്യ ധരിച്ചീടണം
കാമമാനികമാരി തന്നുടെ മമാ-
തമങ്ങ്ളലിപ്രമയം
കാണ്മാനാഖിലിമണ്ഡലത്തിലൊരുമാ-
നഹിച്ചിതന്നോമനാൾ. 133

വികചാമ്പുജസിതങ്ങളിൽ പലതു-
ണ്ടെൻ സാധുമൊന്നാകിലും
വികചാമ്പുജസിതമാമരാളി മുഗമാ-
യൂഥം നാമരതാരതൊര ഞാൻ.

വിശ്വാസത്തിന്നപാത്രമാം തവ സുഖം
 വാഞ്ഛനോതു സൌഖ്യം സഖേ
വിശ്വാസത്തിലകപ്പെട്ടുമൊഴുതുമ-
 ന്നോർക്കം മറക്കാതെടോ. 184

ക്ഷീരത്തിൽ സിത ചേർത്തപോലെ മധുരി-
 ച്ചീടുന്ന പാത്ര്യങ്ങളു-
ച്ചാരത്താരതൃതിത്തിടും കവികളിൽ
 ക്കാരന്നാലതാകം ഭവാൻ
പ്പുരത്താനമെടുത്തു തണ്ടിലവസം
 പാത്തീടുവാൻ വേഗമി-
ച്ചൂരിത്തന്നൊ വർണ്ണമയതിന്നമ-
 ന്തിക്കെല്ലു തെല്ലും സഖേ. 185

വിദ്യാലയത്തിൽ പഠം പഠിക്കമതുപോ-
 ലെന്നു തമ്മിലെ-
മാലായത്തിൽ മറിച്ചു ദൈവമധുരാ-
 വല്ലാതവല്ലതിലും
താനായിട്ടൊതരിച്ചു വാസരിന്നിമേൽ
 മേലൊന്നു ചേർന്നപ്പെട്ടു-
ത്താനായിത്തുറിയുന്ന കണ്ണുകൾ
 ക്ഷിപ്പാൽ കടാക്ഷിക്കമോ. 186

ധാത്രീഭാഗം ജലത്താൽ പൊതുമയൊട്ടു മറിമ-
 ന്നുക്ഷമാനായതെങ്ങനെ
താഴ്ത്തിപ്പണന്നെഴുലം പുനരടനവരെ-
 ത്തൊപ്പുവാൻ മല്ലവൈരി

പോത്തീടുന്ന ധരിത്രികളെ കഥകളിലൂ-
ഷ്ടിത്തു ഞാൻ നേത്തിരോറും
പാർത്തീടുന്നേൻ ഭവാനിലെപ്പയവിടെ നട-
ക്കുമെന്നോ സൽഗ്ഗുണാഢ്യ. 137

സ്വാരസ്യപാതമിഴിമാർകലരെതളിമാക്ക്
സ്വാരസ്യകേന്ദ്രസമ്രാട്! ഭവാനിതിലൻപ്
സ്വാരസ്യമെല്ലാമറിയുമെന്നു സമ്പ്രത്യു-
സ്വാരസ്യം ഭംഗിനീതി വീണിടുമെന്നപോലെ. 138

കവിക്കല്ലേ ഭൈരവം തവ ഖ്യാതി മഹാദേവു മലിനീ-
കവിക്കല്ലേ വല്ലഭത്വം മയി മാറ്റിരേഖമഹിമൻ
കവിക്കല്ലേ കാലം മറുവടിയെയുംനാതിന സൽ-
കവിക്കല്ലേ! തെല്ലും സങ്കലഹനസാമർത്ഥ്യമേയ!

മാമ്പാറൾ ശിഷ്യ! നീയെന്ന കവികൾ-
ക്കർത്താവായിരുന്നുമെ-
ന്നമ്പാനാകില്ലെന്നമാകവികളാ-
ലങ്കാരമല്ലതോ!
ഞാൻ പൊഴിടീനാ നിത്യമത്യ പൂനരാ-
ട്ടൊന്നുമെൻകണ്ണുൾ-
ക്കാമ്പാനം തെളിവോട് കണ്ട ഭവാൻ
ചിരകാലം കൈക്കൊള്ളണം. 140

ചൊൽക്കൊള്ളും കവിരാജരാജിതമണേ!
ചിരന്തനൻ ചിന്തും ഭാവും

ധൂകമാം ദുരാശയിൽത്തുടങ്ങിയ ഭവാ-
നെന്തിപ്പൂതന്ത്യാദരാൽ
ഉൾക്കക്കൊണ്ടു പാതി ഞാനെടവാഴ-
ത്തൽപ്പോടു പായിപ്പു ക-
ണ്ണകാലത്തുളവായ ദോഷജാലങ്ങ-
ളറിയാതെ മുതിർന്നിടുന്നാൻ. 141

മുന്നം ഭവാനിടനിന്നു കൊടുത്തരുള്ളു,
സന്നം കലർന്നു കരി കണ്ടടനത്തരം ഞാൻ
ഒന്നും തനിക്കു പൃഥ്വിയില്ലതിനാൽ സ്വയംഭ-
ടിന്നെന്നൊടെന്തുചെയ്തേ ശൂന്യത ഗുണാഢ്യ! 142

ദാഴിതിവിട്ടിന്ദ്രഭാവിലമ്പം വന്നുപോകി-
ല്ലുഴകിതൊട്ടരിയുന്നോം സായുധനർ സർവ്വം നേ-
കമലിനം പണിയുന്നവൻ ഒക്കതരം കൈവെടിഞ്ഞി-
പ്പിഴയതിനാലുനാം ഞാൻ മാപ്പിനർഥിച്ചിടുന്നു. 143

ഭക്തജനപാലൻ തമ്പുരാനെന്റെ പള്ളി-
ക്കീർത്തനങ്ങളൊരോന്നും തൃക്കുടരണത്തെന്നു
ദാസഭക്തൃപകൊണ്ടിന്നൊരെന്നും നാളുമേറ്റോം
ദാസഗണങ്ങൾക്കു ഹേ! നിന്നുടെ കേട്ടു. 144

തന്നങ്ങളായ പരിശാനഭിഷേകമറിയാ-
തൊന്നുള്ളിലൽത്യാഗ്രഹം
വന്നിന്നുള്ളതുണ്ടെന്നു നാഥിയൊടത്തും
ഭണിച്ചിടാതെ ഭവാൻ
നന്നായ്ഹിതനായ മനിതകവിയവാ-
നതിൻപ്പ പൂർണങ്ങളാ-

യൊന്നിച്ചിരുന്നെങ്ങനെയുണ്ടാകണം
നേടും ചിരഞ്ജീവനത്രേ. 145

ധന്യശ്രീ കലരും മഹാകവികുലം
മാനിച്ചു പൂകും ഭവാൻ
മുന്നം കേട്ടിഹ വന്നൊരാളിലുളവാം
ഗീഷ്പ്രാഗല്ഭ്യമത്രെ
അന്നാരംഭത്തോട്ടിവിടത്തിലായതു മുറ-
ക്കൊരാരം നടക്കുന്നതു-
ണ്ടിങ്ങുകൂടിയ മനമഴിച്ചു പോലെ-
ന്നപ്പോഴുമെന്നുൾസ്സഖേ! 146

ആ? നിന്നുടെ കൊണ്ടുവന്നതു പ്രതിപ്ര-
കത്തിലെഴുത വരുന്നതാ-
ണിന്നാളുമെഴുതിത്തുടങ്ങിയതു മാത്ര-
മല്ല പറഞ്ഞിടേണം
ചിത്രമാകിടയായ ചിത്രപ്പത്തിന്റെ
കോപ്പുകളുമുണ്ടായി-
ല്ലിതുയല്ല മറിയിന്നിതിക്കമിഹ ദാസ്സി
ന്നിപ്പൊഴുണ്ടാരുവരോ! 147

ഇങ്ങിനെയിവർ മറിയുമിന്നുടെ ചിത്രത്തി-
ന്നുള്ളതാകോപ്പുകളും കണ്ടിവരൊടിതെല്ലാം
ഉള്ളംതെളിഞ്ഞവിടന്നിന്നു കൊടുത്തയച്ചാൽ
കൊള്ളാമതും തിരുമനസ്സറിയിച്ചിടേണം. 148

കല്പക്കുറിവാണിട്ടും കല്പിച്ചുമവർന്നിരുവർ
പിരിഞ്ഞോരുന്നതാനീക്കേണം പ്രസ്ഥമായ് പറയുമേ 149

ഇക്കാവ്യത്തിന്നു ഞാൻ തന്റെ
തൃക്കയ്യിലുടനേകുവാൻ.
പൊൽക്കൊങ്കയുള്ളമഴമാവിന്ദാ-
യിക്കാലമെഴുതുന്നു. 150

ഒരു വാവാച്ചിയുടെ വരവ്.

കേട്ടിടേണം വിശേഷം വിമലതരമതേ!
വിസ്മയം, വിസ്മയം! ഞാൻ
കേട്ടിട്ടില്ലിപ്രകാരം ഇവിടെ പ്പകലിരവുകളും
പുണ്യദേവാലയത്തിൽ
വട്ടത്തെക്കവിട്ടുവാഴും കുതുകമൊടധുനാ-
വാരണത്തിൽ കയറി
ക്കൂട്ടക്കാരൊത്തു വാവാച്ചിയിലൊരു വിരുതൻ
വന്നപോലെന്നു കേട്ടു 151

പട്ടുനാണയമതന്നതിൻമീതിയിവൻ
പോകണമെന്നും തിരി-
ച്ചിങ്ങോർക്കും കടന്നുപോമിന്നല്ലായതിനാൽ
കാണായി കാലത്തേപ്പോ
മേഹിക്കാർപ്പായുന്ന നാമൊഴികളു-
ണ്ടോർക്കണം ശാസ്ത്രയിത-
നാശേണ്മാർക്കു വിശേഷമുണ്ടു പറയാ-
തെങ്ങനറിഞ്ഞിടണം. 152

ചിരിക്കാനെല്ലാർക്കും പലവകയുമുണ്ടെങ്കിലുമിതാ-
നിരിക്കട്ടേയിന്നാർക്കുവണ്ണമവരോടുചിതമാവതെന്തോ?

അങ്കോലങ്ങൾ കണ്ടിട്ടതിൽ കൂടിക്കെട്ടുവതും
ഖേദിപ്പിക്കപ്പൂവവരുമവരൊക്കെയോതുംപോൽ. 153

ചുട്ടാറിട്ടും കഴലിണയുമതല്ലകല്ലും
മുട്ടിനമെപ്പോഴുമൊരല്ലലില്ലതല്ലും
തട്ടിപ്പൂഞ്ഞാൻപോകയല്ലവനൊക്കെനമ്മ
സൃഷ്ടിപ്പവനെന്നോ കാവോ മാവോ വാ ജാനേ. 154

കല്ലുമല്ലവനം കൈകാൽ വള്ളിപോലെ പിരിപ്പിടാം
ഉള്ളജ്ഞാതൃങ്ങളോതാവിന്നുള്ളവനെക്കുറ്റമല്ലേടോ. 155

ഗാത്രം കമ്പിപ്പതെന്തെടുത്തവനോടോ
ലക്ഷ്യമെന്നു കിടക്കെ
നേത്രം പാരം മിഴിക്കും നീറ്റത്തു പിടി-
ച്ചുറ്റിപ്പിടിക്കും വിരലും
മാത്രക്കൊത്തുകൊണ്ടു തട്ടുന്നതവനെപോലെ
വിണ്ണവനെന്നാട-
മാത്രമുണ്ടോ തിരിക്കും നാടിയ കപടമാം
പെരുപ്പടിപ്പാവപോലെ. 156

ആവശ്യമെന്നിയേ ചമച്ചിട്ട വിട്ടു ഞാനൻ
വാവാച്ചിതന്നയെ വേഗവിലേറ്റമെല്ലാം
മാവര ചൊല്ലിത്തരി മാവാൻ വഴിപോലെ കേൾക്ക
മാവിച്ചിടുന്ന പാവനെ പഠിപ്പിക്കുന്നതാണ്. 157

കടലാസ്സേയനാമവന്റെ കയ്യിൽ
കടിച്ചും കൈഞരമ്പും വളഞ്ഞ നിന്നും
ഇടച്ചും ഇടിയും വിധങ്ങളിനി-
ക്കടലാസ്സിൽ കഴിയാ ചമക്കിലിപ്പോൾ 158

ചെമ്പനാകിയ ജടാകലാപമൊടുമിടംക-
  ണ്ഠത്തിലൊരു കറുപ്പും
വമ്പെഴുന്ന ജളതടയും പചാനയൊടു-
  യും വലിയ താടിയും
ചെമ്പരത്തിമലരൊത്ത നേത്രയുഗളങ്ങ്യ-
  നോക്കുമൊരുഗാത്രവും
സന്ത്രമായമരുമച്ചിടുന്നതിനനന്തരം
  മിഴിമിഴിച്ചിടും. 159

ലോകമഹിപ്പതിനു ചാരമഠോരൊ കഴിച്ച്
ലോകമേ വടിവിനോടവരെ ധരിച്ച്
ലോകലോപവുമണിഞ്ഞു മുദാ വസിച്ച്
മാലോകരിൽ ചിലരു മാതൃഗിരിയനാച്ച് 160

അഞ്ചാറു നാഴികയിടക്കൊരു ഞെരുവട്ടം
കഞ്ചാവവരു വഴിപോലെ വലിച്ചിടേണം
തുഞ്ചാതെ പിന്നെയരുളുംവിശപ്പോരു ലോകർ
പഞ്ചായമാം വിധി വിധിച്ചതഹോ വിചിത്രം! 161

തൊഴിപ്പുപോലെ പായും ഗിരീമല്ല കൂട്ടിൽ
തൊഴിച്ചവരു വിറവിറച്ചതിയന്നപോലെ
മനിച്ചു മഹാത്മജനെന്നു തടിയപാലം
ധ്യാനിച്ചു മരു പണിവിട്ടു പണിഞ്ഞിടുന്നു 162

കീഴ്മേൽ നിനപ്പിക്കാതെ കീഴ്ജാതികളും ഭ്രമാൽ
തൊഴുതിടുന്നതോ മാറു തൊഴിലില്ലാത്തു മത്സഖേ! 163

മുണ്ഡങ്ങൾ വന്നു പിടിപെട്ടവരും പിശാചാൽ
ചെണ്ടുകളും പലവിധം പരമേശിമാരെ

തിണ്ണം നിറഞ്ഞതു പറഞ്ഞറിയിപ്പതിനു
ണ്ണോം പരം പ്രിയസഖേ! പറയേണ്ടതോ ഞാൻ? 164

തെക്കും വടക്കുമിതുമല്ല കിഴക്കുമോരോ
ദിക്കിൽ കിടന്നു കഴിയുന്നവർ തത്ര ചെന്നു്
തിക്കിത്തിരക്കി വഴിപാടിനു ചക്രമിട്ടു
ചിക്കെന്നവന്റെ പദതാർ പണിയുന്നപോലും 165

കലശലവനവൻപോലെയുള്ള ലോകം പുകഴ്ത്തും
കലശലതിവിടത്തിൽ പാരമുണ്ടെങ്കിലും കേൾ
കലിതരസമധർമ്മം പോത്തിലെ പുത്തിയാക്കാൻ
കലിയുടെ മകനാണിവനെന്നെന്റെ പക്ഷം 166

ഏല്ലോർക്കുമില്ല കഴലിന്നതിനാൽ നടപ്പാൻ
തെല്ലുക്ക പോരുന്നിമിന്നമശേഷമിക്കം
പല്ലക്കു കേറി നടകൊണ്ടുവരുന്നു പാരി-
ലില്ലിക്കണക്കിൽ വലുതായൊരു വത്സകൻപോൽ 167

തട്ടിപ്പുടച്ചൊരു മകത്തടിയന്റെ മട്ടിൽ
കെട്ടിച്ചമച്ചവനുടെ വരവിൻ വിശേഷം
സൃഷ്ടിച്ച പത്ത്യവടിവാക്കുക ണ്ണുമോരാം
പെട്ടിച്ചിമാർക്കൊരു മഹോത്സവമായ് ഭവിച്ചു 168

കഴ്ക്കർ കാണ്മതിന്നായ്കലിതരസമണ-
ഞ്ഞു പണിഞ്ഞു പലാറും
കച്ചോടക്കാരമച്ചോളുവരു പണമെട്ടു-
ത്തു കൊടുത്തു നിതാന്തം
ഉച്ചത്തിൽ തിരമോരോ വെടിയിലടി പൊഴ-
ഞ്ഞു മുഴങ്ങീ ദുരന്തം

മേച്ചും ചോറ്റാനു മേളം തിരുതകൃതി കലു-
    ഷി കലുഷി മിഗന്താ 169

പഠിച്ച വിദ്യയമതങ്ങളെ കേട്ടു കേട്ടു
ചേരുന്ന ലോകരെല്ലാടക്കരായോദമാനം
പാഠം മുതൽ പലതുമിങ്ങനെ ചൊല്ലിടുന്ന
പാഠാന്തരങ്ങൾ കിലരുള്ളതു മറിഞ്ഞിടേണം 170

പലവക.

(മലയാളമനോരമപത്രാധിപരവർകൾക്ക്.)

അവതാരിക.

വാവിൽത്തെളിഞ്ഞ മൃഗാങ്കനോ വനജബ-
    ന്ധുവോ താരിളുഷസ്സിനി
ശരന്മാരിലൊത്തതോ മതിവർ-
    ത്താരോ മദനാസ്ത്രമോ
ലാവണ്യം കലരും ഭവാൻ നളിനജ-
    ന്മാവോ നളകൂബരനോ
ദേവാധീശ്വരനോ വദിച്ചു മഹിത-
    ശ്രീസാംബശിവനോ സാംബനോ? 171

മലയാളമൊഴിക്കുറച്ചിടുന്നോൻ
വിലയാളുന്ന മൊഴിക്ക തെറ്റുതെല്ലും
അലയാതെ ഇന്നു കൊമ്പനാനാ-
ത്തലയാപ്പെട്ടുള്ള കൊച്ചുതമ്പുരാനേ! 172

കഴുത്തു നാലുമുളവനാം താലി
കഴുത്തിൽ വെച്ചീടിന തമ്പുരാട്ടി!
കഴൽക്ക ളുഷ്പുരാമതാണ്ടന്റെ വെറ്റി-
ന്നൊഴുകെമെന്നല്ല പറകയും നീ 173

വെറുപ്പുകൂടാതെ വെടിപ്പിലെന്റെ
തെറ്റുപ്രമാദം നാലും മണ്ണാലിട്ട ചികി
ചെത്തപ്പുമായിട്ടെഴുതിക്കൊള്ളാമോ-
നിരിട്ടുകൊണ്ടാണിപ്പറപ്പിടന്നു 174

പരിശോധപ്പുകൾപ്പാദിൽ തീർത്തെഴുന്നോരുപ്പൻ
ചിത്രം വിചാരിനോടെൻ ചൊന്നമാഴി കാതമാൻ
നിരുകയതിലിട്ട ശ്ലോകത്തിട്ട മനോ-
ജ്ഞകവികൾക്കു ഞാനിന്നുമാൻ കൈതൊഴുന്നേൻ 175

മലയാളമനോരമാദ്യുഷകം
ഉലനോന്നവേലവിനൊത്ത കേട്ടതെന്നു
അറിയുന്ന മനസ്സതാകളം ശ്രീ-
തിലകത്തെ ത്തെയോ തടനാനമനോ? 176

(മലയാളമനോരമക്കു[2])

പ്രിയനെ പ്രമദോത്സവം പ്രമദാ-
നനമോടെതൻ ദയ്‌വനാ-
പ്രിയമെന്ന പൊരു, നീ ഇന്നതലൊ നാവയ-
സ്സുകന്നതിൻ മുന്നമേ

ദായം വിട്ടവശേഷമെന്നിയെ ചെറു-
ട്ടപ്പുത്തങ്ങളുമപ്പുറവുകാ-
ന്നാരുള്ളൂ, ഗുരുവാതാലയ നിസ്തുലതോയജ
ദൃഷ്ടി! ധരിത്രീതലേ 177
ഭക്തന്മാർ ഭവനങ്ങൾ തോറു മഴകിൽ
ചേർന്നുള്ളിരിപ്പും യശോ-
ഭൂഭാരാംഭോധിയതിൽക്കിടപ്പുമതിപാ-
പല്യതാപവും നിത്യവും
ദുഃഖക്ലേശാവിഷ്ടധരാശ്രിതപ്രവൃതിവ-
നാൽ താൻ മരാമോഹിതയാ-
ടൊന്നില്ലിഹ ഗുരുവാതാലയ നിസ്തുലതോയജ ദൃ-
ഷ്ടി! ധരിത്രീതലേ 178
ലോകം കൊണ്ടു കുതൂഹലം തരുമയി! നിൻ
ഭാഗ്യം വിളങ്ങും സദാ
ലോകം കൊണ്ടു മയങ്ങുമാറിനിയുമീ
വണ്ണം സ്വവർണ്ണാലിത!
ശ്ലോകംകൊണ്ടുമൊരോമനോജ്ഞമധുരക്കൊ-
ണ്ടും നീ ചിരം മംഗള-
ശ്ലോകംകൊണ്ടു മനോഹരേ! ബത! ജയി-
ച്ചാലും ജഗന്മണ്ഡലേ 179

(കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി അവർകളെക്കുറിച്ച്)

മുട്ടീടാതെ മുറ്റാകൃതിതൃതി കല്പ-
ക്കുന്ന കൊട്ടാരപ്പിൽ

പ്പെട്ടിടുന്നോരു ശൈശവത്തിലുദിതമഹാ
ഹ്ലാദസൽപത്യസത്തം
മുട്ടിടാതെ മഹേന്ദ്രാദികൾ കടലുകട-
ഞ്ഞെടുത്തിപ്പോഴും സാ-
ദ്ധിട്ടും വസ്തുവും കൂടെകിലൊരു ഗുണമി-
ന്നേതിനോന്നോതിടേണ്ടു? 160

ഈ ത്രൈലോക്യത്തിലിന്നുള്ളൊരു കവികളിൽ വെ-
ച്ചേറ്റ മുമ്പായതെന്നീ
വിദ്വാന്മാരൊത്തു കൊണ്ടിട്ടുവമനവദ്യ-
ന്നിനു തൊഴുന്നോരാളു
നിത്യം ശൈലീകടാക്ഷം തഴച്ചു തടവു-
ന്നെന്താണെന്നു കൊട്ടാ-
രത്തിൽ ശകുന്തളാനികൾ ...
ഭക്താളുവാനം 2019 161

(ഭാഷാപോഷിണി)

(മറ്റൊരിക്കൽ കൊട്ടാരത്തിൽ കൂടിയ ഭാഷാ സമ്മേളന
സമാജത്തിൽ ചൊല്ലിയത്)

സുരുചിരതരഭാഷാപോഷിണീശ്രീസദസ്സിൽ
സരസതരമിന്നപ്പോൾ പണ്ഡിതന്മാർ കവീന്ദ്രർ
അറിവതിനായിവരും രാജരാജക്ഷിതീശൻ
തിരുവടിയുടെ വാണീനർത്തനം വൃത്തിയായി 162

ധന്യശ്രേഷ്ഠകിരീടകോടിയിൽ വിള-
ങ്ങീടും മഹാനാഗമാ-
ല്യനാള്യുതിയിൽ നമ്പിതന്റെ സരസ-
ച്ചൊല്ലിനു കിളുന്നിതേ
സന്ധ്യാ നാട്ട ജയിച്ചുവെന്നാകിലാൽ
വണ്ണാണെന്നും വെന്നപോ-
ലെന്നോർത്താ ഗ്ഗുരുചിത്തവും കിടുകിടു-
ത്തീടുന്നു വാടുന്നപോൽ 183

(മൂന്നാം ദിവസത്തെ യോഗത്തിൽ ചൊല്ലിയതു്)

ഉണ്ണീ ഞാനാദരിച്ചീടിനൊരു പൂജയധികം
തിലോലവിലോലളൂഭി
ട്ടിങ്ങൻ മാന്ദ്യം നിശാലോകമൃദുതരകടമോ
നിഷ്ഫലാൻ നിഷ്ഫലം
സൽഭാഗ്യം ചേർന്നിട്ടും സമസ്തമനസ-
ന്തുഷ്ടാത്മവാസമഹോ-
ദ്മാസിപ്പിച്ചിടട്ടേ കവലയമലെ-
ന്ദ്വോദയൻ മാമചന്ദ്രൻ 184

(മലയാളമനോരമയ്ക്കു്.)

ഒരു പ്രാർത്ഥന

ചെയ്യതിൽകൊള്ളീടിൽക്കൂട്ടത്തിൽ വഴികില്ലാഴിയണം?
മൂടത്തിനും കമ്പത്തോടുകൂടിവ കഴിച്ചും കവിയുടെ

[illegible]
[illegible] 185

(കൊടുങ്ങല്ലൂർ [illegible] [illegible] അവർകൾക്ക്)

[illegible]

തമ്മിൽ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 186

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 187

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] 188

[illegible]

[illegible] 190

[illegible]

[illegible] കവികളിൽ
[illegible] 191

(കണ്ടൻ തമ്പാനവർകളുടെ [illegible])

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 192

സത്യം [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ഞാൻ [illegible]
കൃത്യം [illegible]
[illegible] 193

([illegible])

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 194

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 195

([illegible])

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 196

ക്കിട്ടം വിഗന്ധമാകതിസാരമധുവു-
ണ്മമെന്നു വൃക്ഷപ്പൂന്നീകൂട-
പ്പെട്ടിതപ്പോഴിയെന്നു പോകയാതിനാൽ
സാരമേറിയോമൊഴ് ഗമം
ക്കുട്ടം പൊന്നുമേളിൽ പട്ടു തിര-
ണ്ണെത്തിട്ടു തട-
ച്ചിട്ടം കൈതവാശ്വഗന്ധപന്തൽ-
ന്നാർ വിളങ്ങുന്നമാണെന്നു 197

സൗരാഷ്ട്രിക സ്ഥാവരലോകസുവീരാദിപ്പുമൃഗാദിയും
ണെമാടിയെവിവർജ്ജിതം തന്നൊരു ഭാവിയും 198

തൻവംശത്തിൻ വലിപ്പം തളവിന്നായവി-
ല്ലവിട്ടവരളിയരാ-
പ്പോവുല്ലാതെ നാണം പാരമിട മറവാറ്
മന്നുപ്പുത്രാ മന്നവരെ
മപ്പുത്രപ്പിട്ടിപ്പെട്ടുള്ളിതിന്റെ മഹ-
ണ്ണുള്ളിയാമൽ കൺ-
പ്പോവുന്നിന്നു മൊഴോൾ വിധിവിളന്നു വിചി-
ത്രം വിരാമിപ്പു കമലാൽ 199

ഉള്ളവളപ്പോന്ന വരസോനാതിരിയുമമഠാ-
വിദൃതൻ വധുവായി-
മട്ടമെപ്പുറായി നാണം നാമിപ്പുകൾ മറ-
ന്നാക്കപലമാർ കണ്ടക
മുള്ളൂറ്റിവിട്ടതാവും ഉരമൊടൊത്ത കളി-
ച്ചിങ്ങുരിപൊന്നെ കുന്നും

ശിശുനാഥം കളിക്കാറില്ല മിത്രമിത്രസം
പുത്രമൗനാദിപ്രത്യയം 200

(പ്രശ്നം)

ശ്രീമാനാസൽക്കവിപ്രപ്രാഘക്കളിലൊരു
മുഖ്യനായ് നമ്പിയാരി-
യാമാസൻ കൊടുത്താരിലൊരു വികടത്തി-
പ്രീതിയോടെ ചൊല്ലുന്നാൻ
ലോകപ്രസിദ്ധ ചരിത്രത്തിലൊരു-
അത്താഴം മത്സ്യപുരാണി
സ്വർഗ്ഗലോകം കൊടുത്തു പിറകിൽ മ-
നോയാത്രയായ് കള്ളൻ? 201

(മത്സ്യപുരാണിസ്വരം.)

നാടകങ്ങളാതിരാനം പാലാഴിമിതിൽ ലോ-
ലി! തിരക്കളാളിത്തനം
പാടിക്കൊണ്ടും ചുവന്നിരിയിൽ നാരതമാലി-
പ്പിള്ളുടൻ പിള്ളകൾ
ആടിപ്പുറാടി ഓടമോടനാടിന നത-
ന്നതക്കാനാ തുല്യമാനസം
കൂടാതെ കള്ളത്തെട്ടിക്കടുകിന വെളിപി-
പ്പുരത്ത വല്ലാതെതാനന്തർ 202

കൊല്ലും പൊല്ലുകിലായിരത്തിയുപ-
    ത്തൊരാരെ മടത്തിലാ-
ണല്ലോ നല്ല ചെളുത്ത വാവൊട്ട വിശാ-
    ലം നാളു വാതം ത്യുയന
പുല്ലാഴിപിയമൊരത്താതത്തമുക്കാം
    ത്രിവേദ്രിനത്തിൽപ്പുകൾ
സ്വർല്ലോകത്തിലെ യാത്ര ചെയ്യു നരു-
    ന്താരാണുരാഴി സുഖം 203

([illegible])

ശാന്തമാകിയൊരു മംഗളകീർത്തി നിറ്റു-
    മേ നിളതകാപ്പിൽ-
കാന്താനിന നവകാരു വാണി വിളങ്ങ കട-
    ന്നാ വിധുമാകിൽ നീ
താനായാൽ ചമനകാരാണിയിലരട്ടു-
    പോട്ടു സ്വാനം ശേൽ.
കാന്തകലനാർ പുസ്സാളമിളുകന്ന
    വിക്രമത്വുതം 204

([illegible])

കാളേ നക്ഷത്രയമോടൊക്കെ തെളിഞ്ഞിതിൽ
    ഞാനെന്ന കാര്യങ്ങളിൽ-

കുരങ്ങന്മാരെന്താ കാനനാന്തത്തു വള്ളരെ-
　　ക്കാലം സ്വൈര്യമോടോ
കാശിൽ ചെന്നാ ഗംഗതന്നിൽ മുങ്ങി
　　സ്നാനത്തിനാം കൈവല്യം
വൈശാഖത്തിലകപ്പെട്ട മന്നോരെ-
　　നാളെയ്ക്കിൽ നല്ലതപ്പോഴും　　205

വെള്ളോടിതം ഭയം വിട്ടിരിക്കുവിൻ പോരുമോ
　　മാറു സങ്കോചമോ
ശ്ലോകമൊന്നിവിടെ ......
　　.......
മെല്ലെ ...... പുറത്തിൽ വിലസും-
　　......
......
　　......　　206

(ഇട്ടിരിക്കുന്നവർകളുടെ കട്ടിപ്പടവം കഴിച്ചു)

പോരും തോൽക്കടമേ ...... കല്ലനോ
മാക്കാച്ചിമകനോ കണി ...... മേ　　207

തോണിപ്പുള്ളക്ക് തുല്യം കടവയറുമഹോ
　　പപ്പടപ്പുള്ളിനാടം
നാണം നൽകുന്ന ...... വെള്ളിലും
　　തോൽക്കടപ്പോലെ തെച്ചും
കാണുന്നോർക്കൊക്കെ ...... വിശേഷം
　　ചേർത്ത് തട്ടിപ്പടച്ചി-

നാരദനൊത്തീര്‍ത്ത കണ്ടുനാപനാതിസ്വരസൻ
നാമമെത്തീര്‍ത്തതല്ലൂ. 208

(സന്ധ്യാകാലവർണ്ണനം)

താരാഹാരമലങ്കരിച്ചു തിമിര-
ദ്ദുകൂലമായത് പിന്നാക്കി-
ട്ടാരാകേന്ദുമുഖത്തിൽ പനി കിരണ-
സ്മേരം ചൊരിഞ്ഞങ്ങഹോ
ആരോമൽക്കനകാംശുകോരകരമാ
ത്തഞ്ചിക്കപ്രാദോഷമോ
ഭാരാലംഗനയെന്നപോലെ നിശയും
വന്നെത്തിനാളഹോ. 209

(വെണ്മണി ഇളയതമ്പുരാനുള്ള നമ്പിള്ളി ആറിനെ
കുറിച്ച്)

കൊത്തപ്പിടും മെഴുകും മെഴുവിന്നസക്കരാൻ
തെല്ലിലെവന്നീഴകും
വീര്‍ത്തതടക്കിൽ പുഴകും ദൃണ്ണാവുമിവകളും
മാറതമേറക്കുഴകും
തീര്‍ത്തിന്നൊക്കെപ്പുഴയ്ക്കും തെളിവുടയൊരു നമ്-
പിള്ളിയാറാൾകള-
ന്നൊത്തിടൊല്ലുണ്ടൊഴുകും നിരയുമയി കാടി-
ത്തൊറൊത്തുപ്പ കിഴകും. 210

ശർപ്പിത്താക്ഷന്റെ നൽപ്പൈതൊടിയതിലത്ത്രം
ഗംഗയായില്ലെ നമ്മോ –
കല്പിത്തല്ലെപ്പവാദനാതലിതശമകളിലം
മാതൃമാമനോദരപ്പാൽ
ശർപ്പത്തൃത്തം തെളിഞ്ഞിട്ടൊഴുതമഴകൈ –
ണ്ണോരു നാഴമ്പിള്ളിയാറി –
നാല്പ്പോൾ തിന്നു മുയലത്താടവനെ തലയുതനോ –
ന്നരു പൊളേളാ കാണ്മാം. 211

പോരുള്ളുതൊൾ പാമ്പ് കിഴക്കിടയിളകി –
പ്പോമ്പടിക്കമ്പിടാതി –
യാറിൽക്കത്തിക്കലുതിക്കട്ടകളെടുത്തൊഴുകം –
വെള്ളമത്തുള്ളലോടെ
പാറ്റുള്ള പാശ്ചമിതെത്തുടയൊമ്പിടമ –
ന്തിന്നുമുൾക്കനമ്പുമതൊ –
ക്കുറിക്കാലം കറപ്പോ ഓമന! നിന്ന കൊട്ട –
ക്കനാതിന്തിന്ന തെല്ലും. 212

(ഏ.-ക.) വഴിപാടുകൾ ചെയ്തിടാം വഴിപോലെ ഓമലേ നീ
(മകൻ) ഏഴാംനാളിലെയും ഞാനെൻ കഴിവേറി നടക്കു
ന്നം 213

(ഏ.-ക.) പിടിയാതെനാടിവന്നതെടിയാരികപടികൊണ്ടാല
(മകൻ) പിടിയാനെപ്പോലും കുട്ടി കടിയാകിടിയാതമ്മൊ?
114

പൊട്ടിക്കാം തോണ്ട ശ്രീതകര കുട്ടിക്കാരത്തറയാരാണു ഞാൻ
പൊട്ടശ്ലോകങ്ങളുണ്ടാക്കും ദുഷ്കൂട്ടം നശിക്കണം 215

(വല്ല സംഗതിയും അങ്ങനെയിരിക്കും മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചാൽ, വിചാരിച്ച കാര്യവും അതിനുത്തരവും ഉണ്ടാകുമോ ഭോജസംബോധനരൂപേണ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിന്നു പദ്യമായി പറഞ്ഞിരുന്നു)

മല്ലത്താർശരവൈരിയാം വരകവേ-
നിന്റെ പ്രസാദത്താലെ-
ന്നല്ലത്തകലായ ബോധമൊന്നു തന്നു മു-
ന്നമ്പോടു പ്രവർത്തിച്ചതാം
ചൊല്ലിത്തന്നതുമൊന്നു ചൊന്ന പുമാൻ
ചോദിച്ചിടുന്നതിടോ
ചെല്ലത്തൊന്നിനു ചൊല്ലുക ഭവാനിപ്പോ-
ളൊന്നോർത്തു കൈക്കൊണ്ടു മേ! 216

(ഉത്തരശ്ലോകത്തിന്)

(കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ തിരുമന
സ്സിലെ കവിത്വ)

കാലത്തും നിന്റെ കണ്ണോലകൾ മടങ്ങി വിടി-
ഞ്ഞുള്ളമാർ തെല്ലുപോലും
കാലംകൊണ്ടി കടാക്ഷാലികവിത മന-
സ്സിൽ ബലാൽ പ്രസിദ്ധി

ഫാലേ പാരം കൊറുത്തോപ്പിരിയമിനിപിന്ന-
ത്തെന്തലാറ് ഒന്നരക്കോൽ-
ക്കോലപ്പാകം ഗരിമസൌഭാഗ്യമിവയൊടുമൊ-
പ്പൂരുഷൻ ഭൂരിയോഗ്യൻ. 217

(ഒറവങ്കര നീലകണ്ഠൻ നമ്പൂരി (രാജാവ്)
അവർകളെ കുറിച്ച്)

അപ്പംപോലെ വിടൎന്ന പൊക്കിളുരസി-
ത്തല്പന്ന വൻചന്തി മെ-
യ്യില്ലം പിൻതെളിവാക്കവിൎത്തടമതിൽ
ച്ചേരുന്ന തേങ്ങടൊന്നപോ-
ലില്ലം പൊന്നനാടി സ്വഭാവഗുണമീ-
ശാതിക്കായ്ക്കവമൊവ്
ഇപ്പിത്തപ്പിപ്പതിന്നു തുംഗകവിയാ-
മിഷ്ടാളിത്തപ്പു ഒന്നം 218

നല്ലലിപ്പു ക്രൂരതയുമെന്നൊരുതു തോററയുണ്ട്
വാല്യന്റെ മംഗേരിയിൽ വളൎന്നോരു വഴ്ഴിയുണ്ട്
മേലൊക്കെ രോമപുരത്തൊരു പാച്ചിലുണ്ട്
കോലാഹലമാണു പരമാൎത്ഥമതല്ല ന്യൂനം. 219

(ഒരു കവിയോടുള്ള ഉന്മോദം.)

മുമ്പിൽ താനാഗ മുക്രകത്തി വക്കത്തായ്
ദുഃഖിച്ചു പല്ലവാഭം ക-

ണമ്പിൽ കമ്പമതായിതോ നാഥ! ഭവാ-
നൊന്നോനു ശങ്കിച്ചു ഞാൻ
ഇമ്പത്തോടുടനിപ്പൊഴും വിട്ടു കൃതിക-
ളെപ്പോളുമപ്പോൾ മഹാ-
കമ്പന്തന്നെയതെന്നുമുള്ളിളകി-
ട്ടാണെന്നുമതെങ്കിലും 220
എന്തോ വിസ്മയമേതുമില്ല കവിതാ-
സാമർത്ഥ്യമെന്നാൽ ഭവാ-
നിന്നൊരു കമ്പമണിച്ചിവന്നുളവാ-
ക്കിട്ടുന്നു സാമ്യം സഖേ!
മുന്നം ശാരിനിയായനാദിമുനിതയാ-
യ്മാതാവു നേർന്നിട്ടു-
ണ്ടെന്നോ? താൻ കവിയായ് ജനങ്ങളെ ഞെര-
ക്കീടേണമെന്നിങ്ങനെ ॥ 221

ഇതുകൊണ്ടും ഇംഗ്ലണ്ടിനികളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലസി-
ച്ചുളുവെന്നും കോഴിക്കുസചാറവുമടവും വട്ടമുഖവും
കരിമന്താണെന്നൈക്കുപ്പസ്സുകാരുമിടമഞ്ചാന്താതോഅവനി
വതപ്പെട്ടുന്നൽ കൂരൻകമതിനാകനോ തന്ത്യ മകനോ?

പൊക്കം പൂണ്ടുള്ള മൂക്കിൻപുറമൊരുകലവും
ശ്ലോണിയും ചുണ്ടുകുട്ടൻ
പൊക്കിട്ടും കുത്തപോളും മുഖമതിനൊരു കൂ-
ട്ടും കരിമഷ്യൻ കറുപ്പും
വക്കാണിച്ചുള്ളവാക്കും വലിയൊരുകരിരാ-
ക്കം പൊരുമ്പാതിയും വൻ-

ലോകത്തിൽ താനിരിപ്പും സൌഖ്യവുമതവും
ചോദതി ഭീതചാരോ! 223

ധരിച്ചീടേൺ കൃഷ്ണാ! വിജയനൊടെതിർത്തീടിലിഷ്ടാനി
തിരിച്ചോട്ടം നാട്ടെന്നൊടുയുമ്മടനേ കാട്ടതിലും
ഉരച്ചീടാത്തവം വിരുതുകളുമുള്ളോരവർ ദുര്യോ-
ധനച്ചീട്ടം ശൌര്യമെഴുമവർ കടിക്കില്ലാനിയതം.

ചാരേ കാലാന്തരങ്ങൾതന്നോട് കലഹങ്ങളും
വിട്ടയോജിച്ച രാജ്യം
പാരേ രാഗിച്ചു പാലിച്ചീടുകയി! കനിവി-
ല്ലെന്നോ! കുലസമരെന്നു
ആലോചിക്കുന്നതല്ലാതവരൊടു ചതിചെയ്-
തീടിലും വങ്കുതൊന്നാൻ
മേലാ മേലാലിവരൊന്നും കൃതികൾ വെറുതേ
കിട്ടിയാൽ കൂടുകില്ല. 225

താഴെ ചേർക്കുന്ന ശ്ലോകം അച്ഛൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലേക്കെഴുതിയതാണ്. ഒടുവിൽ കിട്ടിയതാകയാൽ ഇവിടെ ചേർക്കുന്നതാകുന്നു.

കൊച്ചിക്കോട്ട മഹാരാജ്യത്തെക്കുറിച്ച്

ഉണ്ണിത്തിരുവടിയപ്പവും മലരമിങ്ങുള്ളതാം പഴംപവും
പണ്ണിക്കുട്ടിയമ്മത്തിരുവയപ്പനാമവും നല്ലവിളക്കുനിൽക്കും
കണ്ണാലരുതമായൊരുപടികൾ ഇവിധം നിത്യം നടക്കുന്നമക-
ളുണ്ണിക്കുട്ടിയുടെ നൂറ്റുപാദനത്തിലെ ധാത്രീപതേ!

ഗണപതിപ്രാതൽ

ശീതങ്കൻ തുള്ളൽ.

പണ്ടൊരു ദിനം വിബുധലോകൻ ഗിരി-
കന്യാവെ കാഴ്ചയായ് വെച്ചു പരീക്ഷയാ
ഷണ്മുഖനോടു ഗണേശനൊടൊത്തു
തോഷമൊടുകൂടിയിരിക്കുന്നനേരത്ത്
കണ്ടുനില്ക്കുന്ന ധനാധിനാഥൻ ശിതി-
കണ്ഠനെത്താണുതൊഴുതുണർത്തിടിനാൻ.
കാലാന്തക! ഭവൽകാരുണ്യമല്ലാതെ-
മാലൊന്നും നമുക്കില്ലെന്നറിക നീ.
എന്നതിനാലിക്ക മനക്കാമ്പിലാഗ്രഹം
ചന്ദ്രചൂഡാ! വിഭോ! കേട്ടരുളേണമേ.
പ്രാലേയപർവതപുത്രിയോടൊന്നിച്ചു
ബാലകന്മാരെയും കൊണ്ടൊരു വാസരം
കാലത്തുതന്നെയെഴുന്നള്ളി നമ്മുടെ-
യാലയന്തന്നിൽ ഭുജിച്ചുപോന്നിടണം.
എന്നാലതുകൊണ്ടെനിക്കു മേന്മേൽ ശ്രേയ-
വന്നിടുമല്ലോ മഹാദേവശങ്കര!
എന്നതു കേട്ടു മഹേശൻ ചിരിച്ചൊന്നു
മന്ദസ്മിതം പൂണ്ടു ചൊന്നാൻ ധനേശ്വരം
നിന്നുടെയുള്ളിലെ ഭക്തിയും സ്നേഹവും.
മന്നവ! ഇപ്രാതലൂണാനായിന്നു ഞാൻ

എന്നതുകൊണ്ടു നമുക്കു സന്തോഷവും
നിന്നിൽ പ്രതിദിനമേറും ധനപതേ!
എന്നതു കേട്ടു ധനേശൻ പിന്നെയും
പനശുശ്രൂഷണനോടറിയിച്ചിതു.
ഭക്തികൊണ്ടീശൻ പ്രീതനാമെങ്കിലും
ഉക്ത്യാദി നല്ലവസ്തുക്കൾ നല്കും ജനം.
എന്നതുകൊണ്ടെഴുന്നള്ളി നമ്മുടെ
മന്ദിരം ശുദ്ധമാക്കേണം വിഭോ! ഭവാൻ
ഇങ്ങിനെ ചൊന്നതു കേട്ടു ധനേശനു-
മങ്ങിനെതന്നെയെന്നും പറഞ്ഞീടിനാൻ.
യാത്രയും ചൊല്ലിത്തൊഴുതു ഗണേശമൂ-
ർത്തിയെ നോക്കിച്ചിരിച്ചു പോന്നീടിനാൻ
ആലയംതന്നിലകത്തു വന്നാലെന്നു
കാലേ വരുത്തിത്തുടങ്ങി പൊന്നവസ്ത്രം
ഇമ്പകമന്യമത്തിനൊരത്താഴ തണ്ടുലം
സംഭരിച്ചീടിനാനേറം ധനേശൻ
സദ്യക്കു വേണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കെയു-
മുദ്യോഗമുള്ള ജനങ്ങൾ വരുത്തിനാർ.
നീളെ നെടുമ്പുര കെട്ടി ശ്രമിപ്പതി-
നാളുകളേയും ക്ഷണിച്ചു വരുത്തിനാൻ
ചോററിന്നു വേണ്ടും കറിസ്സാധനങ്ങളു-
മേററം പലതരം തത്ര വരുത്തിനാർ
ചിത്രം വരക്കുന്നതിലുള്ളാളുകൾ-
ക്കൊത്തതിൻവണ്ണം വരം കാര്യമൊക്കെയും
ചെയ്യും തുടങ്ങിച്ചു പിന്നെ ധനേശൻ

കല്പിച്ചു വേണ്ടുന്ന കാൎയ്യങ്ങളൊക്കെയും
വെട്ടുവഴികളടിച്ചുതെളിച്ചതിൽ
പട്ടുകൾ നീളെ വിരിച്ചുകൊണ്ടീടണം
നാലുനിറമുള്ള പട്ടുകൾ കൊണ്ടതിൻ
മേലെ വിതാനം ചമക്കേണമൊട്ടുമേ
മുത്തുപവിഴവും ചേൎത്ത മാലാഗ്രണം
ന മുത്തുനൂറായിരം തോരണം തൂക്കണം.
തെക്കുപുറത്തും നിറപറദീപവും
രണ്ടുലക്ഷം കദളിവാഴയും തൂക്കണം.
പൊന്നണിഞ്ഞൊന്നാകത്തിൽ പൊതമ്പര
പിണറായും വേണ്ടവാദ്യം വരുത്തീടണം.
ചിന്നന്ന പൊന്നിൻതളികയിൽ നൽത്തിരി
തന്നെ നാളു കൊളുത്തിപ്പിടിക്കണം.
മങ്കമാർ വേണമതിന്നവർ നല്ലോരു
തങ്കപ്പതക്കമണിഞ്ഞു വന്നീടണം.
കങ്കണം കൈവിരൽമോതിരം മാലയും
കൊങ്കതടങ്ങളിൽ മുത്തുതാവലി
കുങ്കുമം നല്ല മലയജംതന്നുടെ
പങ്കവും നന്നായണിഞ്ഞെത്തിടേണം.
ശങ്കരീശങ്കരന്മാരുടെ യാത്രക്കു
കിങ്കരന്മാരെ വേണമകമ്പടി
ആലവട്ടങ്ങളും വെൺചാമരങ്ങളും
കാലമൊട്ടും കളയാതെ വരുത്തണം.
ബാലമട്ടോൽമൊഴിമാർ പാടീടുവാൻ
നാലുകെട്ടിന്നിയും നാലഞ്ചു തീൎക്കണം

നന്ദിമുമ്പായ ഗണങ്ങൾക്കിരിപ്പവാൻ
മന്ദിരം മന്ദിയാതൊന്നു നിൎമ്മിക്കണം
എന്നതന്നെയല്ല വേണ്ടുന്നതൊക്കയു-
മൊന്നൊഴിയാതെ വരുത്തിവച്ചീടണം.
ഇത്തിനെയെല്ലാം പറഞ്ഞുറപ്പിച്ചുകൊ-
ണ്ടങ്ങറിയിപ്പാൻ ഗമിച്ചു ധനാധിപൻ
തമ്പുരാനേ! ഹര! നിൻകൃപകൊണ്ടു ഞാൻ
സമ്പ്രതി വേണ്ടുന്ന കോപ്പുകൂട്ടി വിഭോ! '
വെക്കമെവിടെന്നെഴുന്നള്ളി നമ്മുടെ
സൽക്കാരമേറ്റു തുണച്ചരുളേണമേ.
കാലുകഴുന്നാലുകേട്ടൊരനന്തരം
കാളപ്പുറത്തു കരേറിപ്പുറപ്പെട്ടു.
കൂട വിലോലവിലോചനാ പാൎവ്വതി
കൂടവേ കാളമുകളിൽ കരേറിനാൾ
സൂനൻ ഗണേശനും നന്ദിമുമ്പായുള്ള
വൃന്ദങ്ങളൊന്നൊഴിയാതെ പുറപ്പെട്ടു.
പട്ടുവിരിച്ച വഴിയിൽ ചവിട്ടാതെ
പെട്ടെന്നു കാള നടന്നുതുടങ്ങിനാൻ
നല്ലൊരു പട്ടു വിരിച്ച സ്ഥലങ്ങളി-
ലെല്ലാം ചവിട്ടി നടന്നു വിനായകൻ
എന്നതു കണ്ടു ധനാധിനാഥൻ പുന-
രൊന്നുമേ മിണ്ടാതെ നിന്നാനരക്ഷണം
കാളപ്പുറത്തുന്നിറങ്ങി മഹേശ്വരൻ
മാളികതന്നിലിരുന്നു മൃഡാനിയും
ഒപ്പമൊരാഴികകൊണ്ടു വരുത്തിയ

കോപ്പുകൾ കണ്ടാൽ വിചിത്രമല്ലോ! സഖേ!
കയ്യിൽപ്പണമുള്ളവൻ നിനച്ചീടുന്ന
കാര്യം വരുത്താൻ പ്രയാസമുണ്ടാകുമോ?
പുല്ലാമൊരു ജന്തുവെന്നാകിലും താമസം
തെല്ലുണ്ടതുകൊണ്ടു ബാലകന്മാരുടെ
ഭക്ഷണം വേഗം കഴിപ്പിച്ചു നമ്മുടെ
ഭക്ഷണത്തിന്നു ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടാൽമതി
എന്നതു കേട്ടു ചിരിച്ചു ഗണേശനെ
നന്ദനനോടും വിളിച്ചങ്ങിരുത്തീടിനാൻ
നല്ലയിലക്കെട്ടതതിലോരോന്നു
നല്ലവണ്ണം തുടച്ചിട്ടു വെച്ചാദരാൽ
പൊന്നുകൊണ്ടുള്ളൊരു കോരികതന്നില-
ക്കന്നം നിറച്ചതു കണ്ടു വിനായകൻ
ചട്ടുകം ചോറുമിലയുമിലയുടെ
കെട്ടുമാക്കോരികയും ഭുജിച്ചാദരാൽ
യക്ഷാധിനാഥനോടേവം പറഞ്ഞിതു
ഭക്ഷണത്തിന്നിലവെച്ചു വിളമ്പുക
രണ്ടാമതുമൊരു കെട്ടില വെച്ചതും
കൊണ്ടന്ന ചോറും ഭുജിച്ചുടൻ പിന്നെയും
കൊണ്ടുവാ പാത്രവും ചോറുള്ള പാത്രവു-
മുണ്ടു വിശപ്പതു തെല്ലുതീർന്നാൽ മതി.
അച്ഛനോടൊന്നിച്ചു പിന്നെ ഞാൻ സന്ധ്യയി-
ലിപ്പിച്ചവണ്ണം ഭുജിച്ചുകൊള്ളാം സുഖം.
പിന്നെയും പിന്നെയുമേവം പറഞ്ഞുകൊ-
ണ്ടന്നം വളരെ ഭുജിച്ചാനനന്തരം

ചോറുവിളമ്പി വിളമ്പി വലഞ്ഞവർ
മാറിപ്പുതുക്കെയൊളിച്ചുതുടങ്ങിനാർ.
നല്ലവണ്ണം നമുക്കന്നം വിളമ്പുവാ-
നില്ലാ മനസ്സു ധനാധിനാഥന്നഹോ
പിന്നെപ്പണം കെട്ടിവെച്ചും ജനങ്ങൾക്കു
ചോറു കൊടുപ്പാൻ മുതിർന്നില്ലൊരാസ്ഥയും
എന്നാലടുക്കളതന്നിൽ കടന്നു ഞാ-
നൊന്നൊഴിയാതെ ഭുജിക്കുന്നതുണ്ടിനി.

(മട്ടുമാറി)

മനതളിരിലിതി കരുതി മന്ദിപ്പുറപ്പാടാൻ
മന്ദം മഹാനസംപുക്കളൊന്നായ്ച്ചിലയോ
അതിധവളതരചികുരതതമധികതരമന്നവും
ഗരുളതമാർത്താനമിട്ടുവെച്ചതും
അത്ഭുതമൊടുസ്സകലമധുപരിപാലചാരക്കില-
ങ്ങൊരൂക്കൂട്ടം പ്രഥമനം കണ്ടിതു
പഴമ്പണിഗണമുടയ സിതമൊടിടചേർന്നൊരു
പാൽപ്പായസംനല്ലതന്നതിൽ കാൺകയാൽ
ഇതിലധികമധുരമിനിയപരമൊരു വസ്തുവി-
ന്നില്ലെന്നുറച്ചതു ഭക്ഷിച്ചനന്തരം
നലമൊടതിനരികിലഥ വളരെ മധുരക്കറി
നാലെട്ടു വാർപ്പിൽ കിടന്നതും പാത്രവും
അഴകിനൊടു സവിധമുപരിയരികഴകിൽവെച്ചതും
ഞാനവും പിന്നെക്കറിപലതുള്ളതും
എലചലകവിതക്കടുകുളുകളെല്ലാംശവും
എണ്ണയും നെയ്യും വെളിച്ചെണ്ണതേങ്ങയും

അതികഠിനതരമിക്ഷുമതിനിടയിലമരിയും
നാരിക്കേഴിക്കുലയും ചിരകയും
അടപലകകയറുകളുമധികമരിവട്ടിയും
അത്ഭുതമായുള്ള പപ്പടക്കൂട്ടവും
വടിവിനൊടു ഗജവദനനാകൊണ്ടു ഭുജിച്ചുടൻ
വന്ന കലവറതന്നിൽ കടന്നുടൻ
ഉപ്പുകളി കളികളുമഴകൊടു പപ്പടം
ഒന്നായായിരം തൊന്തുക്കലകളും
കറിവിനൊടു കരിവദനനതിരുചികളോടുടൻ
കണ്ണൻകറുകാളിയന്നൻപഴങ്ങളും
ഇതുപലതുമവിടെയഥ മണികളിലൊരു-
മിശ്രിച്ചിരുന്നോരു തേനും ഗുളങ്ങളും
ഗതിമധുരമുടയ സിത ലതാവുമഥ കണ്ടുടൻ
ആനന്ദമോടു ഭുജിച്ചാനശേഷവും
പുനരപി ച മണി കടമാവധികലങ്ങളും
കണ്ടു കറിയുള്ള കോപ്പു ഭുജിച്ചതും
ഇതു സകലമപി ച കരിവദനനഥ തിന്നുട-
നാനാമുഖൻതാൻ പുറത്തിറങ്ങീടിനാൻ
അതുസമയമരികിലഥ ധനദനെ വിളിച്ചുകൊ-
ണ്ടേലാക്ഷണമൊച്ചു ചൊല്ലിനാനിങ്ങിനെ
അയി കടിച! ധനദ! മമ തരിക പുനരൊരു-
മല്പമെന്നാകിലും കുട്ടവാനുള്ളതും
പെരിയ പരവശത മമ കളവതിനു ചോറു നീ
പ്രാതല്ലു മാത്രമെന്നാകിലും നൽകണം
അതിനുമതിനൊരുമവനിലയഴകിനൊടു വെച്ചുകൊ-

ഞാനാം കൊടുക്കാതയയ്ക്കുക യോഗ്യമോ?
അതിലധികമധികധനമുടയ ധനദ! ഭോ-
നാമന്ത്രണം ചെയ്തു കൊണ്ടുപോന്നിങ്ങനെ
ഞാനതേലമതിന്ന സമമൊരു കന്യകയെങ്കിലും
ബാലനായിട്ടും നമുക്കു തരാത്തതു്
ഉചിതമിതി തവ മനസി കരുതീടുക വേണ്ടതി-
ല്ലതുകൊണ്ടിയയ്ക്കുക വിനീതം
അയി ധനദ! പുരമതിലെ പെരിയ ധനമുണ്ടെങ്കി-
ലായവൻ ചെയ്യുന്ന നല്ല നേരാന്തരം
ഹൃദയമതിലിതു കരുതി മമമധികമുള്ള വി-
ഷ്യമിതു ബാലനെയെന്നാകൃതിപ്പതും
വചനമിതമതിപരുഷമനവധി പറഞ്ഞുടൻ
വായും പിളുന്നോടിയെത്തി പിശുക്കശേഖരൻ
അതുസമയമധികമുടയ നിധിനായക-
നാധിയും പൂണ്ടതുമിങ്ങോട്ടിടിനാൻ
അടിയനിഹ കരുതിയതു സകലവുമൊടുങ്ങിയി-
ന്നൊരുപോളമിന്നിയും വേഗമുണ്ടാമവൻ
അതിനു പുനരൊരു വചനമവനോടു ചെയ്യാതെ
ആർത്തനായ് പിന്നാലെ മണ്ടിയോടീട്ടയാൽ
കലിവരനാകലമൊതു കളുവതിനു നമ്മുടെ
കാലാരിപാദം പിടിക്കനല്ലു ഭവാൻ
ഇതി മനസി പെരു കരുതി സപദി നരവാഹനൻ
ഇന്ദുചൂഡാന്തികേ ചെന്നവിനോദവും
വിനയമൊടു വിമലതരമതിവചനമോതിനാൻ
വിശ്വൈകനാഥ! നമസ്തേ യമാന്തക!

അടിയനിഹ പിഴപലതുമധികമയി ചെയ്തിലു-
മാത്സര്യം മറന്നരുളിടേണമീശ്വര!
ജനനിയുടെ ജഠരമതിൽ മരുവുമൊരു ബാലകൻ
ജാതനാം മുമ്പിൽ ചവിട്ടിയെന്നോർക്കയാൽ
മനതളിരിലതിനു ബത കലഹമൊരുനാളുമാ-
മാതാവിനുണ്ടാകയില്ലെന്നു നിശ്ചയം
അടിമലരിലടിമപ്പെട്ടീടിയെന്നുടെ സകല-
മപരാധമീശ! ഭവാൻ ശീഘ്രം ക്ഷമിക്കണം
തവ ചരണയുഗളമതു ശരണമെന്നും ക്ഷണേ
താപം ശമിക്കുമെന്നല്ലോ ബുധമതം.
കുസുമശരമദഹര! ദിവസകരനിരകളും
ശ്രുതികളും കൂടിയൊന്നിച്ചിരിക്കുമോ?
കരലസിതകനകമൃഗ! കലിവായിലുള്ളതും
കാലാന്തക! കരിമെയ്യതു മന്നവും
ഘോരക ശിവ! വികതളി കരകമിവ പാത്രവും
ചെമ്പും ചരക്കം നെടുമ്പുരയുള്ളതും
പരമശിവ! പരിചിനൊടു ജഗദഖിലമശേഷവും
പാരാതെ ഭക്ഷിപ്പൊടുക്കി പുരാന്തക!
പുരമഥന! പുനരധികമലിനമൊടടുത്തുടൻ
പൂജ്യരെക്കൊണ്ടു പിടിക്കുന്ന ഹന്ത!മാം
ജിതമദന!തവ മാനസി ബാധകളൊക്കെക്കൊണ്ടു ഞാൻ
ജീവിച്ചിരിപ്പതിന്നുകാലമിരിക്കണം
അമൃതകരശകലധര! നതികളിതി ചെയ്തിട-
നഞ്ജലിപ്പുഷ്പി നമസ്കരിപ്പോരാൽ
അചലവരമകളുടയ ചരണകമലങ്ങളെ-

മൃത്യുന്തകേത്യാ വണങ്ങിനിന്നീടിനാൻ
അപ്പൊഴുതു ശിവനുമഥ ശിവയുമരുളീടിനാർ
ബുദ്ധി നിനക്കിനി വേണ്ടാ ധനാശയോ!
പലരൊരു ഫലമിവനധികമിഹ ചെയ്കിലും
പാദം പിടിച്ചാൽ ക്ഷമിക്കും മഹത്തുകൾ
ഇതിനുതവ പിഴ കിമപിയെന്നാതെവഴി നിനയ്ക്കിലു-
മില്ലെന്ന നിശ്ചയമുണ്ടു ഞങ്ങൾക്കെടോ
കരിവദന! ചിരമിനൊടു വരിക മമ സന്നിധൗ
കള്ളം കണക്കല്ല നിന്നുടെ ചേഷ്ടിതം
അയി തനയ ധനദനിഹമതു പെരികിട്ടിയോ
ചെയ്തതു നന്നല്ല കണ്ണിച്ചുവന്നതിനാൽ
ഉചിതമതു മൃദുവചനമവനോടു ചെയ്തുകൊ-
ണ്ടുണ്ണി നീ തന്നെ ചേർത്തുപോക്കീടണം
അപരാധമതുമിതിനുസമമാന-
നാസ്വദിപ്പിച്ചീടണമെന്നും വരും.
അതിരുചിരഫലമതിനു പരിചൊടു ധരിക നീ-
യന്നോരതാവിനെ നിന്ദചെയ്യുന്നതും
ഇതു സപദികതി ഭൂമിധനദനൊവിച്ചി നി-
യിട്ടുള്ളതെല്ലാം കൊടുത്തയച്ചീടണം
സകലജനപരമഗുരു പരമശിവനിതിവാ
സാധുവാമെന്നും പറഞ്ഞതു കേൾക്കയാൽ
അയിധനദ!മയി കിമപി പരിഭവമൊരിക്കലു-
മായിട്ടുമുണ്ടാകവേണ്ടാ ഗൃഹന്തരേ
ഇതിമൃദുലവചനമതു ഗണപതി പറഞ്ഞുട-
നാശാധിനാഥനെച്ചേർത്തു വക്ഷസ്ഥലേ

സകലപതിശിവനുമഥ പരിചരണകൃത്യം
സ്കന്ദനും ഞാനും മൃഡാനിയാം ദേവിയും
സരസമിഹ തവ മനസി കരുതിയതിലപ്പുറം
സാധുവാംവണ്ണം ഭുജിച്ചു സന്തുഷ്ടരായ്
ചതുരതയോടതു സകലമറിവതിനു ദിവ്യമാം
ചക്ഷുസ്സുകൊണ്ടു വിലോകനം ചെയ്യുനീ
സകലജനമാനതചരണനായ്ക്കൊണ്ടു ഗണേശനാൽ
സാദരം ചൊന്നതു കേട്ടു ധനേശനാൻ
ഹൃദയതലമതിലമലതരഭക്തിയാ-
ലീക്ഷിച്ചനേരമറിഞ്ഞു സമസ്തവും
അതുപൊഴുതു പുളകമതുമധികമുളവാകയാൽ
ആനന്ദമോടെ തൊഴുതുനിന്നു ചിരം
അതുസമയമഥ ചപലകൾ ഗിരിശനുമരുളിയാ-
ലന്നവും സമൃദ്ധിയും നികടത്തിങ്കലും
വടിവിനൊടു കരിവരവദനകമലാന്തരാൽ
വീണതുണ്ടെങ്കിൽ സമസ്തവസ്തുക്കളും
പുനരഥ തദനുപൊഴുതു നിധിപതിയൊടിങ്ങനെ
പുഞ്ചിരിതൂകിയരുൾചെയ്തു സാദരം
ഇവനുടെ മുഖഗളിതമിതു തവ സമസ്തവു-
മീക്ഷണംചെയ്തു കണക്കറ്റൊരു ഗുണം
പരിചിനൊടു ജഠരകുഹരമതിലിഹ പാത്രവും
പണിയനോടത്തു വഹിച്ചുകൊള്ളുക
അമരകലമഖിലമിഹ ഭവിതനലനാവുകൊ-
ണ്ടാസ്വദിക്കുന്നതുപോലെയെല്ലാവരും
തവ സകലവിഭവമിഹ ഗണപതിമുഖംകൊണ്ടു

താല്പര്യമോടേ ഉമിപ്പൂസന്തുഷ്ടരായ്
തവ ഭവതു ശുഭമിനിയുമഖിലധന്യഭാഗ്യം
താമസമില്ലിനിപ്പോകുന്നു ഞാനെടോ
ഇനിയുമിഹ വിരവിനൊടു പോക തവ വേണ്ടതെ-
ന്നീശ്വരൻ ചൊന്നതു കേട്ടവൻ ചൊല്ലിനാൻ
പരിചിനൊടു ജടമുടിയിലണിമതിയണിഞ്ഞതും
പാമ്പും പലതരം ഇമ്പവും ചാമ്പലും
സന്തതമൊഴുകുമൊരമരതടിനിതന്നുടെ
സാരമായുള്ളോരു കാന്തിപ്രവാഹവും
നിടിലതടനയനമതുമപരനയനങ്ങളും
നെറ്റിത്തടം നല്ലനാസികാഭംഗിയും
മിളിതമണിപവിഴമതിലധികമിഹ ശോണമാം
ദന്തവാസസ്സിന്റെ സൌഭാഗ്യമുള്ളതും
കുന്ദമതിലതിധവളതരമുടയ ദന്തവും
തുല്യമായുള്ളോരു കപോലഭാഗവും
പരശുവരമൃഗമിവ പലതുമുള്ളൊരു
പാണിപത്മങ്ങളും നീലമാം കണ്ഠവും
മടിയിൽ മലമകളു പുനരഴകൊടു വസിപ്പതും
മത്തേഭചർമ്മത്തിന്റെ ചാർത്തുമുടുത്തതും
തുടയിണയുമടിമലരുമടിയനു ഹൃദി സദാ
തോന്നേണമെന്നും മഹാദേവ! ശങ്കര!
തൊഴുതു പുനരിതു പറയു * * * * കുമാരനോ-
ടീശ്വരൻ പിന്നെയും ചൊല്ലിനാനിങ്ങനെ
“ഇഷ്ടസന്തതമഥ ഭവതി ഭവതു” ഭവാനിങ്ങിനെ
ഈപ്സിതം നൽകി മറഞ്ഞു ഭവാനിയും

തന്റെ പുനരിരവരാനപരമുയൎന്ന പദവും
താരകാരാതിപാദാംഭോരുഹങ്ങളും
അതിവിനയമൊടു തൊഴുതു ധനപതിയോടോതിനാൽ
അസ്തു തേ മംഗളമെന്നവർ ചൊല്ലിനാർ
പുനരവരതെതുടൎന്നഥ പരിജനമശേഷവും
പുണ്യജനേശ്വരൻ കാൺകെ മറഞ്ഞിതു.

ശുഭം

വെണ്മണി വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാട്.

രഘുവംശം.

ചെന്താർശരാന്തകനൊന്നിടെ ദൈവത-
മന്തരംഗത്തിലുമയോടുകൂടവെ
സന്തതം വാണരുളീടേണമായതി-
നന്തികെ വീണു നമസ്കരിക്കുന്നു ഞാൻ
തുമ്പികരത്തിൽ സ്വദന്തങ്കശം പുന-
രൊമ്പതുമൊന്നും ഭുജങ്ങളിലൊക്കയും
കൊമ്പും കരിമ്പും ഗദയും ശരാസനം
ജംബീരപോതകം തൽഫലമത്തും
നീലോല്പലം നല്ല പാശവും നല്ലൊരു
ശൂലവും ചക്രവും കൈക്കൊണ്ട നാഥനാം
തൻപദം സേവിച്ചമേവും ജനങ്ങൾക്കു
സമ്പത്തു നൽകിയനുഗ്രഹിച്ചീടുവാൻ
കരിമുഖാകൃതികൊണ്ടു വസിക്കുന്ന

തമ്പുരാനൊന്നുതുണച്ചുതരേണമേ.
വാണിയും മൽഗുരുനാഥനാം വ്യാസനും
പാണിനിമുമ്പായ മാമുനിവൎഗ്ഗവും
ദക്ഷിണാമൂൎത്തിയും കാരുണ്യമോടെന്നെ
രക്ഷണംചെയ്യുവാൻ തൊഴുന്നു ഞാനെപ്പൊഴും
ശ്രീരുദ്രമന്ദിരംതന്നിൽ വിളങ്ങുന്ന
ശ്രീദേവിഭൂദേവിമാരുടെ വല്ലഭൻ
ശ്രീനാരദാദിമുനിജനസേവിതൻ
ശ്രീവാസുദേവൻ തുണച്ചരുളേണമേ
കാലാരിതന്നുടെ ഫാലനേത്രാനല-
ജ്വാലാകരാളാളിമാലാസമാകൃതി
കാലാഗ്നികല്പാസിധാരയാ ദൈതേയ
ജാലമറുത്തു നിണം കുടിച്ചീടുന്ന
കാളീഭഗവതിതന്റെ പദദ്വയ-
നാളീകമാശ്രയിക്കുന്നേൻ ഞാൻ സന്തതം
ഈരേഴുലോകം മുടിപ്പാനൊരുമ്പെട്ട
താരകദൈത്യശിരം ശരംകൊണ്ടു
ദാരണംചെയ്തു പിളൎന്നവൻതന്നുടെ
മാരണംചെയ്തു ജഗൽസ്ഥിതിതീൎത്തോരു
കാൎത്തികേയൻതന്റെ പാദാംബുജമുള്ളി-
ലോൎത്തു നമസ്കരിച്ചീടുന്നു നിത്യവും
സ്വൎഗ്ഗാപഗമാം സുധാവാരിരാശിയി-
ലീരേഴുലോകപ്രസിദ്ധൻ ദിലീപനാം
ശരച്ചന്ദ്രൻ ജനിച്ചു കുവലയ-
കോരകപുഷ്ടിവരുത്തി ദിനേദിനേ

സത്തുകൾക്കാനന്ദമേറ്റം വളൎന്നിതു
വൃത്തം തദീയം വിലോകനം ചെയ്കയാൽ
ശത്രുജനത്തെജ്ജയിച്ചു ഭൂമണ്ഡല-
മത്രയും രക്ഷിച്ചുവാണോരയോദ്ധ്യയിൽ
മന്നവമൌലി സുദക്ഷിണയാകുന്ന
കന്യകതന്റെ വിവാഹം കഴിച്ചുടൻ
കുന്തൽക്കഴൽമണിയാളുമവളോടു-
മൊന്നിച്ചിരുന്നു സുഖിച്ചുവാഴുംവിധൌ
ഭൂമിയിലെങ്ങുമധൎമ്മമെന്നുള്ളതു
കാണ്മതിനില്ല നൃപാലശിക്ഷാവശാൽ.
തസ്കരന്മാരിൽനിന്നുള്ള ഭയമതു-
മക്കാലമില്ലാ ധരിത്രിയിലെങ്ങുമേ
നെല്ലും പണവും നരന്മാൎക്കവൎദ്ധിച്ചു
ചെല്ലവുമില്ലവും പൂൎണ്ണമായിതുലോം
ധാതാവുപണ്ടു വിധിച്ചകൎമ്മം നാലു-
ജാതിയുള്ളോരാൽ ചെയ്യുന്ന സൎവ്വദാ
കൎഷകന്മാരും നിനച്ചവണ്ണംതന്നെ
വൎഷിക്കുമന്നു നവാംബുദജാലവും
ഭൂമിയിൽ വാരിവിതയ്ക്കുന്ന വിത്തുകൾ
സീമകൂടാതെ വിളയുന്ന സൎവ്വദാ
ആധിയും ബാധയും ദുൎബ്ബോധവും മഹാ-
വ്യാധിയുമക്കാലമില്ല ഭൂമണ്ഡലേ
•നേരുവെടിഞ്ഞു നടക്കവാനാഗ്രഹം
പാരിടവാസികൾക്കില്ലൊരുനേരവും
തങ്ങടെ ഭൎത്താവു ദൈവമെന്നുള്ളതു

തന്വംഗിമാരുടെ ചിത്തത്തിലെപ്പോഴും
വാരിധി ചുററി വളഞ്ഞൊരു ഭൂമിയിൽ
കാര്യമല്ലാതൊരു വസ്തുവില്ലെന്നുമേ
രാജ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു വർദ്ധിച്ച ഭൂമിയും
രാജധാനിസ്ഥമാം സമ്പൽസമൃദ്ധിയും
സന്തതം കണ്ടു സുഖിക്കുന്ന ഭൂപതി-
ക്കെന്തൊരു കഷ്ടം! സ്വയം കരഞ്ഞീടുവോം
സന്തതം സൌഖ്യേന വാഴും ജനത്തിനും
സന്താപമുണ്ടാകിലെന്തുമല്ലോ വിധി
സന്തതിയില്ലാത്തമൂലം സ്വന്തരേ
ചിന്തിച്ചുചിന്തിച്ചൊരുദിനം ഭൂപതി
സന്തതംകാന്തമാർമൌലിയാം തന്നുടെ
കാന്തയോടേവം പറഞ്ഞിതു രാത്രിയിൽ
“പുണ്യവതീകമലലോചനേ! നമ്മുടെ
പുണ്യം പരിപൂർണ്ണമായതില്ലൊട്ടുമേ
കണ്ണിന്നു സൌഖ്യം വരുത്തും സുതാനനാ-
പുണ്ഡരീകം നമുക്കില്ല കാണ്മാൻ പ്രിയേ!
മേലിൽപിതൃക്രിയ ചെയ്യുതിന്നും നാലു
വാരിധിതന്നകം കാപ്പതിന്നുമൊരു
ബാലകനുണ്ടായതില്ലതിനെന്തൊരു
മൂലമെന്നുള്ളതറിവാൻ മുനിപദ-
കാലിണ കണ്ടു നമസ്കരിച്ചീടുവാൻ
കാലവിളംബനം വേണ്ട നമുക്കിനി
പണ്ടുകഴിഞ്ഞതുമിന്നു ഭൂതസ്ഥല-
ത്തുണ്ടായ വൃത്താന്തവും മേലാൽ വരുന്നതും

കണ്ടറിഞ്ഞാലും പറവാൻ വിലോചനാ-
മുണ്ടു തപോധനന്മാർക്കറിഞ്ഞീടുക
എന്നല്ല നമ്മുടെ വംശത്തിലിന്നോള-
മുണ്ടായ മന്നവന്മാരെപ്പോലെ ചൊല്ലാതെ
പങ്കജസംഭവനായവൻ നമ്മുടെ
സങ്കടം തീർക്കുന്നതിനില്ല സംശയം"
എന്നു പറഞ്ഞങ്ങവരി വിശ്രാന്ത്യയും
വന്നോരനന്തരമന്നം കഴിച്ചവൻ
സന്ധ്യയ്ക്കു വേണ്ടുന്ന കർമ്മം കഴിച്ചു തൽ-
സംബന്ധിച്ചുകൊണ്ടന്നതിൽ കയറീടിനാൻ
തേരതിൽത്തന്നെ കയറി സുഖത്തിനാ
പാരാതെ തേരും നടന്നു തുടങ്ങിതു
ആഹാരം തീർത്തും കയറിട്ട കാലിയും
ആശ്രമസൌഖ്യം വരുത്തീടും പശുക്കളും
ആശ്രിതപാലന കാര്യങ്ങൾ മറ്റതും
തൽക്ഷണം വിപ്രഭാര്യയും കൊണ്ടുമായ്
വന്നതു കണ്ടു തെളിഞ്ഞു ഹൃദന്തരം
മന്നവനും മധുവാണികൾമാരായും
വന്ദിച്ചു കഴലിണ കൂപ്പിയോടു മന്നവൻ
കണ്ടിലയോ നീ വിഭീതമെന്നിങ്ങിനെ
കൊണ്ടാടിയുള്ളിൽ കനക്കെ കാണിച്ചു-
കൊണ്ടു സവിസ്മയം പൂണ്ടു ചൊല്ലീടിനാൻ
"പണ്ടു നീ കണ്ടറിവില്ലാത്ത കാനനം
കണ്ടാൽ ഭയം തേടുമെന്നാകിലും
കണ്ടാലതിശയമായ വഴിയുടെ

രണ്ടുപുറവും കറുത്തിരുണ്ടങ്ങിനെ
നീണ്ടുയർന്നുള്ള മരങ്ങളും മാറാത്ത
കൊണ്ടുയർന്നീടും മലകളും കാണ്ക നീ.
കണ്ടകജാലം നിറഞ്ഞുള്ള വല്ലികൾ
കൊണ്ടുവിതാനിച്ചമാർഗ്ഗത്തിലുള്ളൊരു
കണ്ടും കഴിയും തിരിച്ചറിഞ്ഞീടുവാ-
നേറ്റു വളരെ പ്രയാസം മമ പ്രിയേ!
തണ്ടാരിലുണ്ടാം മധുരസത്തെയുണ്ടി-
ച്ചുണ്ടായ മോദേന മണ്ടിപ്പറക്കുന്ന
വണ്ടിന്റെ ഝങ്കാരമങ്ങിങ്ങുമെഴു-
ന്നുണ്ടൽവേണിമണി! കേൾക്കുന്നതില്ലയോ
കണ്ഠീരവത്തിന്റെ കണ്ഠധ്വനി കേട്ടു
ഞെട്ടിത്തിരിക്കുന്ന മാതംഗസംഘവും
ഉണ്ടെന്നുതോന്നുന്ന മാറാമലകളും
പണ്ടുകാണാത്തുള്ള സത്വജാലങ്ങളും
കണ്ടാലുമിന്നു ഭയധ്വനി കേൾക്കുകൊ-
ണ്ടുണ്ടായ സംഭ്രമാൽ പാരമൊളിച്ചീടുന്ന
കണ്ഠീരവാരിയായുള്ള മൃഗങ്ങളെ
കണ്ടിവാർകേശി! നീ കണ്ടാലുമന്തികേ
ആളിത്തുവള്ളികളിട്ടിക്കിരാലങ്ങളെ
ബാധിക്കയില്ലെന്നു ബോധിക്ക മൽപ്രിയേ!
ഖേദിക്കവേണ്ട കൃശോദരി! നിന്നെ നാം
മോദിച്ചുകൊണ്ടാലുമീവനം ഭേദമാം
മത്തദ്വിപത്തോടടുത്തുടൻ കേസരി
മസ്തകത്തിന്നിലടിച്ചുപിളർക്കയാൽ

കൃത്തരത്തം വഴിനീളെക്കിടക്കുന്നോ-
രത്യുജ്ജ്വലം മൃഗരോമചയം! കണ്ടേ നി
പന്തരമാറുള്ള ശകുനിവക
ക്കൂത്തരെക്കാണിച്ചു മാലയണിഞ്ഞി നിൻ-
കണ്ഠതലത്തിലലങ്കരിച്ചീടുവാൻ
ചിത്തേ കുതുകമെഴുന്നോ വനാന്തരേ!
ഉത്തുംഗപീനസ്തനങ്ങളേ! കേകികൾ
നൃത്തം തുടങ്ങി ഘനനാദം കേൾക്കയാൽ
അത്യുഗ്രശാർദ്ദൂലനാദമേറെയും
മത്തമാതംഗസമൂഹം വരാഹവും
പഞ്ചാസ്യവൃന്ദവും വൻതരക്ഷുഗ-
സംഘവും മാൻപേടമാരും കുലകളും
കാടകത്തിങ്കൽ കടന്നവരൊക്കെയും
പാടേ മുടിച്ചു താനാനന്ദമാർന്നിതു
വേടനാഥൻതൻ ശൗര്യപരാക്രമ-
പാടവം കണ്ടുകൊണ്ടാലും മൃഗേക്ഷണേ!
നീലമേഘമയമാകുംപോലെ മുഴങ്ങുന്ന
ഭേരികളിൻ്റെ നിനാദങ്ങൾ കേൾക്കയാൽ
അവരുടെ തേരൊന്നോടിപ്പാൻ വരും വേട-
നാരീജനങ്ങളെ കണ്ടിതോ സുന്ദരി!
ഇണയിന്നയോരോന്നു കണ്ടുകൊണ്ടവർ
തങ്ങളിലോരോന്നു ചൊല്ലിയും മെല്ലവേ
തേരിൻ്റെ വേഗമതുകൊണ്ടു മിക്കക-
ളോരോന്നു ലംഘനം ചെയ്തതറിയാതെ
അശ്വങ്ങളെ സംഭാവനനാർത്തനങ്ങളെ

പർണ്ണശാലാന്തികേ ചെന്ന മഹാബലൻ
പണ്ടു താൻ കാണാത്ത വസ്തുക്കളോരോന്നു
കണ്ടു മൃഗേക്ഷണനോടു ചൊന്നാൻ നൃപൻ
മൂർത്തിത്രയത്തോടു തുല്യരാം താപസർ
പാർത്തരുളീടും പ്രദേശമടുത്തു കേൾ
തേർത്തടത്തിൽനിന്നിങ്ങുപോരികയല്ലയോ–
ന്നോർത്താൽ സമയമടുത്തു നൃപോത്തമ!
മാന്യമാം താപസന്മാരുടെയാശ്രമേ–
യത്യുന്നതന്മാരും ഭവിക്കയില്ലാക്ഷമ.
പണ്ടൊരാശ്രമത്തിൻ സമീപത്തു മാതംഗ–
സംഘവും സഞ്ചരിക്കുന്നു കാൺക നീ
ശല്യം ഭേദങ്ങളും മറ്റും കലഹവും
കൈവിട്ടു പുലിയുടെ സന്നിധൌ വാഴുന്നു.
കീരിയും പാമ്പുമൊന്നിച്ചു തങ്ങളിൽ
ചേരുന്നതായിക്കണ്ടിതോ നൃപതി!
തീയിൽക്കിടന്നു ഭേദിക്കാതെ പിന്നെയു–
മീയൽ പോന്ന വനങ്ങളും കാൺക നീ
ഉന്നമസൌഖ്യമായുള്ള തപോബല–
ധന്യരായുള്ള മുനിജനങ്ങൾക്കഹോ
ഇവ്വണ്ണം പറഞ്ഞുടൻ സൂതനോടൊന്നിച്ചു
സാവധാനം നൃപൻ തേരിൽനിന്നിറങ്ങിനാൻ
പിന്നെയും മന്നവൻ സൂതനോടൊന്നിച്ചു
മന്ദം നടന്നു ചെന്നൊരു നേരത്തു
വല്കലം തേക്കുവാനുള്ള ചമതയും
കണ്ടുമുനിവരരായുള്ള പാലങ്ങളും

വെയിലത്തു ചിക്കിയുണക്കി നില്ക്കും മുനി-
ബാലകന്മാരെസ്സമീപത്തു കാൺകയാൽ
വന്ദനം ചെയ്തുടൻ പിന്നാക്കമാറത്തെന്നു
മന്നവനിൽ നടന്നോരനന്തരം
ആഹുതിഗന്ധവുമാകാശമാർഗ്ഗത്തി-
ലാകവേ ഹോമധൂമങ്ങളും കാൺകയാൽ
ആശ്രമമാമമടുത്തു ഭൂപാലനെ
വിശ്രമിപ്പാനു വിശ്രുതി വരുത്തിനാൻ
മാർഗ്ഗാനുയാനശ്രമമകന്നോടു
വാർത്തകളെല്ലാമറിയിപ്പുകൊള്ളുവാൻ
വാസ്തവമെല്ലാം മുനിവസിഷ്ഠന്റെ
ചിത്തത്തിലാക്കിയശേഷമനന്തരം
പ്രാണനാഥനരുന്ധതിയിപ്പു തൽക്ഷണ-
മാദരവും കൈക്കൊണ്ടു കൊണ്ടുപോയീടിനാൻ
ബ്രഹ്മജാതസംഭവപുത്രൻ നൃപതിയെ-
സ്സൽക്കാരം ചെയ്തു ചൊല്ലിനാനിതിങ്ങനെ:—
“സ്വാഗതം ഭൂപതേ! സൌഖ്യമല്ലേ പുരേ
സാകേതവാസിജനത്തിന്നശേഷവും
പൌരജനത്തിനും ജാനപദത്തിനും
പാരമറിവുള്ള മന്ത്രിജനത്തിനും
സേനാധിനായകന്മാർക്കുമവരുടെ
സേനാജനത്തിനും മിത്രവർഗ്ഗത്തിനും
കീർത്തിയാകുന്ന ധനത്തിന്നു നിത്യവും
വൃത്തി വരുത്തി വസിക്കുന്നതില്ലയോ?
രക്ഷിച്ചിടേണം ധനമതെന്നു പുരി

ശിക്ഷയിൽച്ചിന്തിക്കവേണം മഹീപതേ!"
ഇത്യാദി മാമുനി തന്നുടെ വാക്യങ്ങ-
ളത്യാദരാൽ കേട്ടു നില്പും നൃപനോടു
വിഘ്നം തന്നിലിയന്ന മാത്സര്യം
നഷ്ടമാക്കീടേണമെന്നു ചൊന്നാൻ മുനി
"അന്തഃപുരത്തിലയോധ്യതിന്നുടെ-
യന്തികേ ചെന്നു വസിക്ക നൃപാംഗനേ!
പിന്നെയൊരു കാര്യം നിനച്ചു ഭവാനെന്റെ-
യന്തികേ വന്നിതു രാജപുരന്ദരനേ!
ഭാര്യയൊന്നിച്ചുമിവിടെ വന്നീടുവാൻ
കാര്യം വലുതായതുണ്ടെന്നു നിർണ്ണയം
ക്ഷോണീസംരക്ഷണം ചെയ്യും നൃപന്മാർക്കു
കാണിനേരമിട കിട്ടുകില്ലെന്നിഹ
കാര്യങ്ങളെല്ലാമുപേക്ഷിച്ചു താനിന്നു
പോരുവാൻ കാരണമെന്തെന്നു കേൾക്കുവാൻ
പാരം കുതൂഹലമുണ്ടതുകൊണ്ടു നീ
പാരാതെ കേൾപ്പിക്ക വേണം മഹീപതേ!"
ഇത്തരം മാമുനിശ്രേഷ്ഠൻ പറഞ്ഞതി-
നുത്തരം മെല്ലെത്തൊഴുതു ചൊന്നാൻ നൃപൻ
"ആദിത്യവംശത്തിലുള്ള നൃപന്മാർക്കു-
മാധിവന്നാലതു നീക്കി രക്ഷിക്കുവാൻ
ആലംബമായ ഭവാനെന്നു മഹാമുനേ-
പാരായണം ചെയ്തു പോരുന്നു സന്തതം
സന്തതിയില്ലായ്കകൊണ്ടു ഏറ്റവും
സന്താപമേറെയും വളരുന്നു മാമുനേ!

എന്തിന്നതിന്നു തടവെന്നു മാനവേ-
ചിന്തിച്ചിരുന്നതൊക്കെയും കൃപാനിധേ!
സങ്കടം തീൎക്കണമേവമോടു തന്നുടെ
സങ്കടം ചൊന്നു പാൎത്ഥനം ദുഃഖിതൻ
എന്നുമുകൊണ്ടറിയിക്കുന്നു താവക-
സന്നിധൌ വന്നു ഞാൻ കാരുണ്യവാരിധേ!"

(ഒരു മാറി)

ധരണിപതിതിലകനൊട വരവാചാലികളിതാ
ധാതാവുതാമകൻ കേട്ടുമനന്തരം
മനതളിരിലതമതി വിമലതരമാക്കിനാൻ
മാൎഗ്ഗനംചെയ്തുടനിത്ഥ സമസ്തവും
സന്ധ്യമതു സകലമപി നൃപരവോടകത്തിൽചെയ്തു
സാക്ഷാൽ പിതാമഹനോടു തുല്യൻ മുനി
ഭൂസുരവരനിയമതിനു കുലനായകൻ
ആദരാൽ നിന്നോടു മുന്നം പറകയാൽ
അതിരമ്പുനരമരവരപുരിയിലിഹ ചെന്നു നി-
യമായധാനം ചെയ്യുവരെ വധിച്ചുടൻ
സുരവരനോടതു സകലമഴകോടറിയിച്ചുടൻ
സുതനോടൊന്നിച്ചു പോരുംവഴി ഭവാൻ
സുരഭി സുരതരുനികരങ്ങളിൽ മരുവുന്നു
ശുഷ്കിച്ചിരുന്നതു തൊഴുതുപോന്നില നീ
കഴിയുമുതുസമയമതു കരുതി നൃപനൊന്നുടെ
കാലിണവന്ദനം ചെയ്യാതെ പോകയാൽ
തനയനിനിയിവനിൽ മമ പരിചൊടുളവാകുന്ന
കാലം ഭവിച്ചും സുതനിവനിങ്ങിതാ

മാതളിരിലത്തുസമയമവളുടെ നിന്ദ്യയാൽ
മാന്ദ്യം വെടിഞ്ഞു സ്വതോത്ഭവത്തിന്നു തേ.
അതിന്നു പുരാവെള്ളുടയ പരിവേഷമശേഷവു-
മാശ്രയിച്ചപ്പോഴു തിങ്ങണം ഭൂപതേ!
അതിന്നു ബുദ്ധ്യവിശേഷമഖില സുരരിലുടെ സേവനാ-
മായിരം വത്സരം ചെന്നു കഴിവതു
അതുവരെയുമവനിതലവലമഥനാ! വാഴുവാ-
നായുസ്സു പോരാ ഭവാനെന്നു നിർണ്ണയം
വരുണനൊരു യജ്ഞവിധികൾകൊണ്ടു തുടങ്ങി കേൾ
വത്സരമായിരംകൊണ്ടു പൂർണ്ണമാം
അതിനു കലശസമിധാദിവിവിധപലതു വേണ്ടതി-
ന്നായവയെല്ലാമൊക്കി നൽകുന്നു നിത്യവും.
അതിനിടയിലപ്രമേയി ഗമനമതു ചെയ്യയി-
ല്ലായതുവുച്ചവരോം പാർന്ന തൽപുരം
വരുണനുടെ വിമലപുരമതിലടങ്ങുവാൻ
വൈഷമ്യമേറ്റം വിശിഷ്ടനൊന്നാകിലും
അതികഠിനവിഷമകടയാദനനികരമാരോ-
പ്പുരം കാക്കുന്നു ഭൃത്യരെല്ലാപ്പോഴും
അവരൊടടർ പൊരുതി ജയമഴകൊടു വരികവാ-
നാകും വിചാരിക്കവേണ്ടാ മഹീപതേ!
പുരാതന പല വഴിയുമഴകൊടു നിനച്ചു ഞാൻ
പൊരുതുവതരുതാന്നു കണ്ടു ഹൃദന്തരേ!
അമരപുരസുന്ദരിയുടെ മകളിവിടെയുണ്ടൊരു
ആശ്രയിച്ചാലുമവളെ നീ സാമ്പ്രതം
വിധിവിഹിതകരണമതിനധികതരദുർഘടം

വന്നാൽ കഴിയും പ്രകാരമുണ്ടാം വിധി
മക്കളുടെ മനങ്ങളിൽ തെളിവുകളേറാവും
മാതാവിനും പ്രീതിയുണ്ടാമസംശയം
താവകരുടെ പരികർമ്മങ്ങളാം വിധി കേട്ടു നീ
യാവതുപോലെ ചെയ്തുകൊൾക ഭൂപ!
വിവിധങ്ങളാം മന്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞ
വസുമതിയോ വരം ഭൂപ! നിത്യവും
നിശി നൃപ! പത്രഗേഹത്തിലന്ന ചെയ്തുകൊ-
ണ്ടതിനിതരെൻ സമീപത്തു നിന്നെല്ലാം
സന്ധി മുതലായവയതിൽകൊണ്ടു കളിച്ചുടൻ
സായന്താനകർമ്മമെല്ലാം കഴിക്കണം
ദിവസകരകുലതിലക! ശയനത്തു വസിച്ചുടൻ
ഉമ്പതിമാത്രം ചെയ്തു വിശ്രമിച്ചാൽ
തൊപരമിനാമവരുടെ പരികർമ്മങ്ങൾ
മാത്രം കഴിച്ചു വിശ്രമിച്ചാൽ ചെയ്യണം
വിവിധങ്ങളാം പത്രുശരണമതിൽ മുതിരം വിധം
വീതശങ്കം ഭവാൻ കൂടെ ശമിക്കണം
ദുർന്നയമിവ പലതുമർകൊണ്ടു കൊണ്ടുന്നു നി
താല്പര്യമോടിച്ചയാട്ടിയിരിക്കണം
നരികരടി പുലി കിടികൾ മറിമാനുകളിവക
ഹാനി വരാതെ കാത്തുകൊണ്ടിടണം
പ്രതിദിനവുമലങ്ങനെ! പത്രുവിനെ പാലനം
പാർത്ഥിവശ്രേഷ്ഠ! ഭവാൻ ചെയ്തുകൊള്ളുക
മനുജവര! തവ മാനസി വളരെയാശ്വസിച്ചിതം
ഞാനുരചെയ്തതിൽനിന്നാൽ ഭൂപോത്തമ!

നൃപതിലകവചനമിതി മുദിതമതിദ്രുപതി
നൃപശ്രേഷ്ഠരൊടു തൊഴുതു കേട്ടീടിനാൻ
നൃപവൃന്ദവചനമതിനൊത്തകൌതുകൂടാതെ
നൃപപുത്രരൊഴ്‌വതും വാസരം ചെയ്തിതു
അപരദിനമമലമപ്പൊഴുതു ദ്രുപദപതിതന്നോടെ
അന്തികെ നിന്നവൻ ചൊല്ലി തിനമവിധം
ശിശിരഗിരികന്ദരമതിലമരുമൊരു കേസരി
ശിരസ്സുടനുത്തു പിടിച്ചിതു ഗോവിനെ
അതുസമയമധികതരപാപമതെ പൂണ്ടുകൊ-
ണ്ടാ ധേനു രോദനം ചെയ്തതു കേൾക്കയാൽ
ഭൂപതിസമ ദ്രുപനന്ദനവല്ലഭ ചെന്നവൻ
തുണിയുമിളത്തു കരവും പതിച്ചിതു
അവനിപതികലവരകരതലമിതുക്കവാ-
നാവതില്ലാതതു ചരണതാരിനാൽ
അതുസമയമധികതരമലറിയ കേസരി
സംക്ഷണമെച്ചു ചൊല്ലിനാനിങ്ങിനെ
'നൃപതികലതിലക! തവ ദൃതി കലതമൃദ്ധം
നിഷ്ഫലം നിഷ്ഫലം നമ്മോടു ദ്രുപതെ!
ക്ഷിതിപ! തവ കരബലവുമധികതരമസ്ത്രവും
ക്ഷിപ്രം ഫലം ചെയ്കയില്ല മൽസന്നിധൌ
പവനനുടെ പടുഗതികൾ മമ്മതു പറിക്കുന്ന
പയ്യതന്നോടു ഫലിക്കുമോ ദ്രുപതെ?
അടവിയതിലമരുമൊരു മൃഗപതിയല്ലതൊ-
നാഥകൃത്തിപാദസേവിയാം കിങ്കരൻ
ഭുവനാധിപർപോരതു ജയമൊടു കൊടു ലഭിക്കവാ-

ന്ത്രിലോകത്തിലൊരുത്തനുമില്ലെടോ
സവിധമുപരി മരുവുമൊരു സുരവിടപി കാരണമെടോ
സാരമിതു പണ്ടു ചെയ്താണിന്നുറ്റതാം
ശുനികരമിതിനുടയ തൊലികളുരുകളെപ്പൊഴും
ഗണ്ഡകണ്ഡൂതി കളവാനുരസ്സുമാൽ
അതിനു പുറമതിനുപരി തിറകിലെന്തുമെ-
ന്മാന വരാതെ തടുത്തു രക്ഷിക്കണം
മൃഗനിവഹമതിനടിയിൽ ചിതമൊടു ധരിച്ചു നി
മാതംഗസംഘവുമധ്വപ്പെട്ടവറ്റയും
തരുമിതിൽ വരുമത്തു സകലമഴകൊടുണരിച്ചുകൊ-
ണ്ടൊത്തുരുമിക്കാരം വസിച്ചുകൊണ്ടങ്ങു മേവാൻ.
സകലജനജനനി ശിവയതളിരിലുകാരണം
സാകേതമഹതി! വരിന്നു തൊന്നിന്ന
പശുപതിനുതിസമയമഴകൊടു ചമിക്കയാൽ
പാണിതലംതന്നിൽ വരദമിന്നു പൊരോ!
ഇവളുടയ സ്ഥലത്തുവാഴ്കൊടു ലസിച്ചുകൊ-
ണ്ടിന്ന സുഖേന വസിക്കുന്നിതല്ലെടോ
ഭവ ചരണകമലയുഗപരിചരണ ചെയ്യുന്ന
ഭൃത്യൻ പറഞ്ഞതു കേട്ടു ചൊന്നാൻ നൃപൻ
പശുധനനിസ്വാനിധനാമതിലധികമില്ലൊരു
പാതകമെന്നു ജഗൽപ്രസിദ്ധം പരെ!
പരമശിവസവിധമുപരി മരുവുമൊരു കിങ്കരൻ
പശ്ശിമനെന്നല്ലന്നതത്ഭുതമത്ഭുതം!!
ഉരിതവിധികളതിനുഴകൊടു ഇടങ്ങുന്ന
മൂഢനോ രാജാവു ശിക്ഷചെയ്യിടണം.

അതിന ബാലമവനിതലവരന പുറത്തില്ലെങ്കി-
ലന്ന മരിയ്ക്കുന്നമെന്നങ്ങു ശൌര്യവും
സമസ്തവഹവസുതൻ സമിധഹവിരാജ്യാദി
സംഭരിച്ചീടുന്ന കാമധേനുവിഭവം
അതു കരുതിയിവിടുടയ നിധനമതു ചെയ്യൊലാ
അശോരവസ്യകം വേദാന്തതാമകം
നരവരനോടതുസമയമവനേവം ചൊല്ലിനാൻ
നമ്മുടെ സന്നിധൌ വരാതെ തിന്നു ഞാൻ
സവിധമതി പുരാണമായുമവരവരുടെ
സത്ഭാവമെന്തിനു ചിന്ത ചെയ്യുന്നു ഞാൻ
അരികിൽ വരുമതിനുടയ ഭോഗമതു ചെയ്യുകൊ-
ണ്ടാഹരിച്ചീടാനതല്ലയല്ലോ ശിവ
അഖിലജഗദധിപനുടെ ഭണിതിയതും ചെയ്യുമി-
മിത്ഥ്യാവാക്യവും ഭേദമൊന്നോ നൃപ!
പശ്ചാത്തിനെ വിടുവതിനു പകരമിഹ വിഗ്രഹം
പാർത്ഥിവ! താവകം തന്നുവെന്നാൽ മതി
നൃപതികുലമകുടമണി ഭഗിനിപതിയിങ്ങിനെ
നിശ്ചയിച്ചേവം പറഞ്ഞതു കേൾക്കയാൽ
പശ്ചാത്തിനെയൊഴിവതിനു പകരമിഹ മാമകം
പാർത്തെന്നു ഭേദം തരാമെന്നു ചൊല്ലിനാൻ
അതിമൃദുലഹസിതമൊടു നൃപതിയെ വിളിച്ചുടൻ
അഥ പാദചൂഡം സമീക്ഷ്യ ചൊന്നാനവൻ
മതിരവി തവ ഹൃദയമതിലധികതരമില്ലയെ-
ന്നാശയത്തിങ്കലുറച്ചു ഞാൻ ഭൂപതേ!
അഖിലഭുവനവിഭവമതിനുടെകൊടിമ പാത്രമാ-

മാകാരമിന്നു കളഞ്ഞിതോ ഭവാൻ?
സകലദിശി മരവുമൊരു നൃപതികലസേവ്യമാം
സാമ്രാജ്യസൈശ്വര്യവും ദേഹസൗഭാഗ്യവും
ശശിയൊടെതിരൊത്തുമതിധവളനിറമായൊരു
ഛത്രവും ചാമരമാലവട്ടങ്ങളും
ഇതിനു സമമധികമൃപവിഭവങ്ങൾ സകലവു-
മിപ്പിതൃഭിന്നം കളഞ്ഞുപോയാൽ നൃപ!
നിൻപാദസേവാപുഷ്പവിനയമൊരുമാത്രമാചാര്യവാ-
നാമഭേദം കളഞ്ഞിടുന്നതത്ഭുതം.
ഇതുപോലെ മഹാന്റെ വചനത്തിന്നുത്തരം
ഇങ്ങിനെ ഭൂപതി താനും പറഞ്ഞിതു—
ക്ഷിതിപമണിയിനിയവമൊഴികളുകകൊണ്ടോ
ക്ഷത്രിയനെന്നു ജന്മത്തിനു നാമവും
അവനിതലമണിയുമതിനാലതിലൊട്ടിലി-
ന്നാമങ്ങൾഗോപനപാലനം ചെയ്യണം
അതിനുചിത മമവിനമയധികതരമാകയാ-
ലാലവട്ടാദികൾ യോഗ്യമായീടുമോ?
വിഗതഫലവചനമതു മതി മതി പറഞ്ഞതു
വീതസന്ദേഹം തടസ്ഥിതനിസ്ഥലം
മൃഗനിവഹപതിയൊടിതു പരിചൊടു പറഞ്ഞുടൻ
മാധവപാദേ മനസ്സുറപ്പിച്ചവൻ
അമലതരമതിവചനമാർക്കൊട്ടുമേ ചൊല്ലുകൊ-
ണ്ടുജ്ജ്വലിപ്പിച്ചുപറഞ്ഞിതു പിന്നെയും
ശിവഫലമൊഴിവതിനവിവാചമന്നേവിത-
നാനാവിധം ഭേദമാറ്റുതി ചെയ്യുന്നോൻ

പരവശതകലർന്നൊരു പശുവിന്റെ ജീവിതം
പാരാതെ രക്ഷണം ചെയ്യുമെന്നിങ്ങിനെ
ദിവസമണികുലജനൃപനെച്ചെയ്തുടൻ
ധന്യനാമസ്തുതി ചെയ്തു ഗുണമയനേ
കരാഘാനികരമതതികളിലെ നമ്മുടെ
കഷ്ടം തരുമെന്നോർത്തുവാഴുംവിധൗ
അമരതരുസമനികരമമരവരസനാ-
ലപ്പൂമന്നീജനം കേരളപ്പാരിലെന്നിതു
വിരവിനൊടു വിവിധതരമവനിപതിവിഗ്രഹേ
വീണിതു ചരുവാമരിസംസിക്തമായ്
വിവിധതനുമണികളുമപിമമലിതളും
വീഴുവാൻ കാരണമെന്തിതെന്നാശുവൻ
പശുവിനായുമതിന്നപിമതവ്യതിരേകമാം
പഞ്ചാസ്യവിഗ്രഹം തന്നായും നോക്കിനാൻ
ഉചിതമിതു തവ വിമലകുലമതിനസാദൃശം
ഉത്തിഷ്ഠഭൂപാല! ഇപ്പൊതായന്നാരം
ധരണിപതികുലതിലക! തവപൃഥ്വിയഗ്രുമലിയും
ധൈര്യവുമാഗ്രഹരക്ഷണനിഷ്ഠയും
അറിവതിനുമനഘവര! ഞങ്ങൾകേളുണ്ട-
ങ്ങുമായാജാലതകർന്നുറങ്ങിപ്പോൾഞാൻ
സരസതരമിതിവചനമഴകിനൊടുകേട്ടതിൽ-
സന്തോഷം ചേർന്ന പശുവിനോടഞ്ജയോൽ
നതിതകസമവനിപതി സന്തോഷമോടുടൻ
അഞ്ജലിക്കൂപ്പി നമിച്ചു ചൊല്ലീടിനാൻ
ജനനിയിതാ മഹിമപൂരമറിവതിന്ന വൈഭവം

ജീർണ്ണപർണ്ണാശനന്മാർക്കുണ്ടാകുമോ?
ജലധിയതിലമരുമതിവിമലമണിനിചയവും
ജലചരന്മാരറിഞ്ഞീടുമോ കേവലം?
അടികളുടെ പൊടിപടലിമകുടതടകോടിയി-
ലാശാധിപന്മാരലങ്കരിച്ചീടുന്നതു.
അപരമൊരുളരുതഖിലമഴകൊടുളവാക്കുവാ-
നാത്മമാഹാത്മ്യം കവിസ്തുതമല്ലോ തവ
പെരുമയൊരുമാതിരി വിചിത്രമെന്നോർക്കിലീ-
പ്പ്രപഞ്ചസ്ഥിതിരണമെന്തിതിനുള്ളതും?
കരികുസൃതകരപുരിതബലവുമമലാന്നവും
കുത്തുകൾത്തുള്ളി ശരീരബലവും ഭാഗ്യവും
മനാരി! തവ സവിധഭുവി വിഫലതമമാകയാൽ
ജാതിയുംകൂടെ വെടിഞ്ഞു മഹാമുനി.
അവനിവസമടിയലതതൊഴുതു കൃപാവേണമേ-
ന്നർത്ഥിക്കമാത്രമേയാവതുള്ളൂ ഗുരോ!
സമസമിതിനിതിവചനമഴകൊടുരചെയ്യുന്ന
സാകേതപുരപാലനോടാഗ്ഗുരു ചൊന്നാൻ പരം
അമലഗുണനുരവര! തവ ഭവതു ശിവമെപ്പൊഴു-
മായുസ്സുമേറിയ കാലമുണ്ടാവതും
ക്ഷിതിപവര! സരസിജമതിനൊട ഒരു ഭവാൻ
ക്ഷീരം മഹീയം കരനേ സേവിച്ചുണ്ണും
തപനകുലതിലക! തവ തപനസമമാനനാൻ
താമസംകൂടാതെയുണ്ടാമസംശയം
വചനമിതു പറയുമളവവനൊടു രഘൂത്തമൻ
വന്ദനംചെയ്തു പറഞ്ഞിതു പിന്നെയും

വിപിനാളുഖി മതവുമൊത്ത തവ പദവൃന്ദമാ-
വത്സപിതാദ്യുതിരംഗം പരമായ്മേ
ഇപ്രകാരമുചിതമിതെന്നെ പറ്റു കേൾക്കയാൽ
മുൻപിൽ നടന്നു തുടങ്ങി സകൗതുകം!!

സംസാരിയുടെ പാരവശ്യം

വിശേഷാല്പത്തിസ്ഥിതിലയമതിന്നീശനൊന്നെന്ന ചിത്തേ
പ്രശോഭിനാം ജഗജ്ജനാനാ ബോധമുണ്ടാകയില്ലാ
ദിഷ്ട്യാ പ്രാകൃഷ്ടം കലികാലമതിൽ ജാതനായെങ്കിലും ഞാൻ
കഷ്ടം ദേവസ്തുതിയതു ചെയ്തിട്ടില്ലാനിതുമെന്നലേ!

2

സ്നാനം തീർത്ഥാദികമതിലഹോ ചെയ്തതില്ലാപരന്മാം
ദാനം ചെയ്തില്ലയി ചിലതിലും ശ്രദ്ധിയന്യേ ദിഷ്ടു.
ധ്യാനം ചെയ്തീലതതിനാലപി ത്വത്പദാംഭോജയുഗ്മം
കേനാഭ്യന്നാഭിചായമലം നീക്കുവാൻ പാർവ്വതീശ!

3

കൃത്യം വിധിച്ച സമയം വഴിപോലെ ചെയ്തു
ചിത്തത്തിനുള്ള പരിശുദ്ധി വരുത്തിയെങ്കിൽ
മൃത്യുഞ്ജയന്റെ ചരണാംബുജയാം തദീയ-
ചിന്താ വിശുദ്ധമതിനാം കഴിവന്നതില്ലാ!

4

ക്ഷീണിതൻ വഴി നടന്നു വലഞ്ഞു വന്നാൽ
കാമിച്ചപോലെയവനാശുകൊടുത്തു പിന്നെ.

താദൃശമായ ദുരിതം കളവാനായന്നു
താംബൂലപുഷ്പഗന്ധംകൊണ്ടു കൊടുത്തിടേണം!!

5

ഇവണ്ണമുള്ള ഗുണമപ്പൊടു ചെയ്യുമെങ്കിൽ
ജീവാവസാനസമയത്തൊരു പേടി വേണ്ട;
ശ്രീവാസുദേവ! ഭഗവന്നാമമന്ത്രരൂപ-
മാവാരഥോ നസ്പൃതജീവക ചെയ്യുതില്ലാ.

6

പണ്ടെയുള്ളതുമിന്നുമിനിയുമുളവാ-
യിടുന്ന പാപങ്ങളെ
കൊണ്ടും ഭീതിനമുക്കു പാരമധുനാ
മുരവൈരുദ്ധവാമണേ!
ഉണ്ടല്ലോ തിരുനാമമാത്രമപി
ച്ചിടാനെനിക്കിന്നഹോ!
തണ്ടാർബാണനിഭ! പാപിതജീവകന്നോ
ലോകം രചിച്ചീടണം.

7

നാമംകൊണ്ടിഹ പാപജാലമഖിലം
പോമെന്നാദരാ ശ്രീശുകൻ
സാമോദം നൃപനോടജാമിളകഥാം
കേൾപ്പിച്ചതും കേട്ടു ഞാൻ
സന്ദേഹം പുനരില്ലതെല്ലുമതിനാൽ
നാമാമൃതോച്ചാരണം
ഞാനായിട്ടു തുടങ്ങുവാൻ മുരരിപോ!
കാരുണ്യമുണ്ടാകണം.

8

ദക്ഷാദ്ധ്വരേ കുപിതയായ മഹേശപത്നി
ദക്ഷപ്രജാപതിയൊടേവമുരച്ചു മുന്നം
ദക്ഷാത്മജാഖ്യയെ ശിവേതി തഴിയന്നാമം
കക്ഷേഗ്നിവത്സകലപാപമൊടുക്കുമല്ലോ.

9

ചാപാനടക്കമതിനുള്ളിലഹോ ഗുണങ്ങ-
ളാവുന്നവണ്ണമഴകോടു തുടങ്ങിടേണം
കണ്ണും പുരസ്സു കിടന്നാർത്തി ജലം ചൊരത്തി
വിഘ്നങ്ങളൊക്കെ വിനാശം മനുജൻ നിനച്ചാൽ.

10

ഈവണ്ണമുള്ള മഹതാം വചനങ്ങൾ കേട്ടി-
ട്ടാവുന്നപോലെ തിരുനാമജപം തുടങ്ങി
ദൈവം നമുക്ക വിപരീതമതല്ലയെങ്കിൽ
ഭാവിച്ചപോലെ വരുമെന്റെ മനോരഥങ്ങൾ.

11

വിഷ്ണോ കൃഷ്ണ ഹരേ മുകുന്ദ നരസിംഹാനന്തനാരായണ
ശ്രീശൗരേച്യുത രാമ രാമസഹജ ശ്രീവാസുദേവ പ്രഭോ
വൃഷ്ണീശേശ പതഗേശ നരകാരാതേ മുരാരേ കൃപാ-
രാശേ പാപവിനാശമാശു കൃപയാ കുർവ്വംബുദശ്യാമള!!

12

ശംഭോ ശങ്കര ശർവ്വ പാർവ്വതസുതാനാഥ ത്രിണേത്രേശ്വര
ശ്രീകണ്ഠ ത്രിപുരേക്ഷുചാപദഹനശ്രീനീലകണ്ഠപ്രഭോ!
ഗംഗാചന്ദ്രകലാവതംസ ഗരളാഹാരേഭചർമ്മാംബര
പ്രേതാധീശരിപോ പ്രസീദ സതതം ഇത്യന്നമസ്തുംഭവേ!!

13

ദണ്ഡം പിടിച്ചു വലയുമെന്നാത്മരോഗങ്ങളിൽ
ഖണ്ഡേന്ദുചൂഡഭഗവാൻ വിളയാടവേണം
പുണ്യം നമുക്കു പുരാതില്ലതിനെങ്കിൽ ഞാനി-
ന്നെണ്ണി കഴിയതിനൊരാമയമേകഴിച്ചൂടാം.

14

ഇന്നിന്നാളത്തിലധികം പുരാണ്ടു ദണ്ഡ-
മെന്നന്തികത്തിൽ വരുമാളുകൾ ചൊല്ലുമപ്പോൾ
വെണ്ണീറു തേച്ച തിരുമേനിയടുത്തു കാണ്മാൻ
കണ്ണിനു പുണ്യമുളവാകണമംബികേശ!

15

മുറ്റും പുത്രകളത്രബന്ധുസഹിതോ
ദ്വേഷേണമത്സന്നിധൌ
ചുറ്റുമിരുന്നു കരഞ്ഞിടുന്ന സമയേ
മറ്റൊന്നു ചെയ്യുന്ന ഞാൻ
ഏറ്റൊറ്റീടിന കണ്ണീരുമൊഴുകി-
ത്തെറ്റെന്ന നാമാമൃതം
പോറ്റീ കൃഷ്ണ! മുകുന്ദ! മാധവ! ഹരാ
നാഥേതിചൊല്ലീടണം.

16

കണ്ടീലയോ പലതരമിന്നു മത്സരിക്കെ
കണ്ടിട്ടു പോവതിനു വന്നിഹ നിന്നിടുന്ന
മിണ്ടാതെ തെക്കിലുമുപചെയ്യുന്നുണ്ടു ഞാനും
വേണ്ടുന്ന കാര്യമിതിനെ പറയാം പുരീശ.

17

മൃത്യ്വന്തകാലമധികം വലയുന്ന നേരം
കാർത്തസ്വരം, പശു, തിലം, വസനം ദ്വിജാനാം
ഛന്ദേന നൽകി വഴിപോലെ സഹസ്രനാമ-
ത്തിന്നോർമ്മപോകാതിനും കഴിവായിടേണം.

18

മിണ്ടാനില്ല വിളിക്കുമ്പൊളറിയാ പാരം പകർന്നു മുഖം
കണ്ടാലും പുനരെല്ലുതിന്നാതവനാവേണ്ടോരസാമർത്ഥ്യങ്ങളും
തൊണ്ടെല്ലാം ചിലരെപ്പൊഴുങ്ങമ്പുരം താനേ തിരഞ്ഞീടുവാ-
നുണ്ടാവാനതിനിന്നിതാ കൈകൂപ്പുവൻ കാരുണ്യവാരാന്നിധേ!

19

ശ്വാസം പകരം പുറത്തിനു കഫമാർത്തുകൊണ്ടു
നാസാഗ്രമഞ്ചനൊട്ടെത്തൊടാൻ തുടങ്ങീടുന്നേരം
ദാസാളിപോലുമിവിടന്ന ഗമിച്ചുവേണം
വാസസ്സുഖം പഠിച്ചിട്ടൊട്ട് വണങ്ങിടേണം.

20

നേരത്തുപോണമതിനായിട്ടു ദൂതന്മാരെ-
നീരിൽക്കൊടുക്ക ശമനം വരവിപ്പതില്ല
പാരാതെയേവമിതു ചെയ്യുക വൈകൃതാംഗം
ക്രൂരൻ ശഠിച്ചുമിളവിശകനാശ്രയം മേ.

21

പ്രാണൻ പോവാനടുക്കുന്നൊരു സമയമഹോ
മൃത്യുഭൃത്യസ്വരൂപം
കാണും കാലാവധികളും കയറുമൊരുകരേ
മറ്റതിൽ കാലദണ്ഡം

ക്കാണീദേശം കല്പിച്ചിട്ടുവരഷ വരവും-
ഒരാകമനോരമെന്നോ
ത്രാണനചെയ്യുന്നതെന്നാലപരനൊരു പുമാ
നില്ലഹോ നീലകണ്ഠ!

22

ഭക്താഗ്രം ചെമ്മ മാം തപം തുടരുമാരികെ
വന്ന ത്രിക്ഷണത്താൽ
പ്രക്ഷാളിച്ചുതടിപ്പാൻ തുടങ്ങുമളവെനി-
ക്കുന്നമില്ല സ്വഭാവം
ഭക്തസ്യപാണ്ഡ പുപായമാം തവ ചരണയുഗം
ചിന്തതാരിങ്കലെന്നും
നികത്തപാഴ്പോലെ വാണീടണ്ടമതിന ളരേം
തപ്പിൽ ചാരമെന്നും!

23

ചന്തത്തോടെന്നു ചന്ദ്രം കലപൊരിവതുതിൽ
കണ്ടിരോ നേരമേലാം
ചെന്തീക്കൂട്ടുള്ള തുല്യം നരസ്വാതയ്യിരാ-
സകതമത്യുന്നതമാം
ഭവിന്നൻ കിറുമാനുപ്പുനയോട സദൃശം
കത്തി ഞാൻ മറുകിറി
സ്വാമേന്ത തേവുന്നു ജീവൻ പരിചിലനാടയുന്ന
ലീംഗിനപേയം കണ്ടുകൊൾക.

24

ചൊല്ലേറും കാലമെന്യേ നിരവധി മനുജ-
ന്മാരെ ഞാൻ തല്ലിയെല്ലാം
പല്ലുംകൂടിക്കൊഴിക്കും പ്രതിദിവസമഹോ
ധർമ്മരാജാജ്ഞയെക്കൊണ്ട്
കൊല്ലാനും തെല്ലുപോലും മടി പുനരിവനി-
ല്ലിങ്ങനം ചെല്ലുമപ്പോൾ
കല്ലുംകൂടിട്ടുയത്താൽ കരയുമതിനഹോ
തെല്ലു സന്ദേഹമില്ല.

25

അടിയിലൊരു പുഞ്ചിരിവം സുരമുനിജനത്തൊപ്പിതമഹോ
മുടിയിലുമവം തേ സുരജനനായികചന്ദ്രകലാ
മടിയിലും കാമാരേ! തുഹിനഗിരികന്യാതിലകാ
കടിയിലെന്തിവന്നു കരിവരചർമ്മമല്ലായൊ വിഭോ?

26

നാഗാധിനാഥഭൂഷണം ഗുരുര്യോ
നാഗാധിരാജതനയാധവശ്ചേൽ
നാഗാധിനാഥാജിനവാസസം തം
നാഗാളവേദിപ്രണമാമി കാന്തം.

27

ഭാനാവാരി സതതം ചരണയുഗ്മേ
ഭാനാവാരിമപി യദ്ദൃശ്യതേ
ഭാനാവാരി കരണാകുലേ സമം
തം ശരണമശേഷം നമാമ്യഹം.

28

കാലംകൊണ്ടുവരും ഗുണം പുനരിനി-
യെന്നോർത്തിരിക്കും വിധൌ
കാലംകൊണ്ടുവരും ഗുണം ഗതമലേ
സാധിപ്പിച്ചീടുവാൻ
കാലമാരാതിപദാരവിന്ദഭജനം
കാലേ തുടങ്ങീടുകിൽ
കാലംകൊണ്ടു വരുംഗുണം വിമലമാം
കൈവല്യവും സിദ്ധമാം

29

പേരായിരത്തിലധികം ഗുണമാം മുരാരേ!
പേരാകുമെന്നു നിയമേന ജപിച്ചുകൊണ്ടു
പേരാറുതന്നിൽ മുഴുകിത്തിരുനാമമെന്നാ-
മീരാറുനാളുതൊഴുതാലകന്നില്ല പാപം

30

പൊന്നാലുംപുരി ഭൂമിയും ഭവനവും
പുത്രാദിമിത്രത്തെയും
കണ്ണിന്മാതിനതുല്യയെന്നപ്രിയയെ
ചിന്തിച്ചീടും കാന്തയും
ഒന്നും നിന്നൊടുകൂടിയിന്നുവരികയില്ലെന്നോ-
ർക്കേണം താനേകനായ്
ചൊന്നാലും യമസന്നിധൌ പുനരഹോ
വീഴാം തമിസ്രാദിയിൽ

41

കത്തിത്തല്ലിയിടിച്ചിഴച്ചു വരുമെ-
ദ്ദൂരത്തണ്ണംചൊല്ലുകൊ-
ണ്ടെത്തിച്ചെന്ന ധർമ്മരാജസവിധേ
ചിത്രഗുപ്തിതാം ഹാ ഹാ!
അത്യുഗ്രാനനലോചനം പുനരസ്യ
മാം വീക്ഷ്യ, നീ ചൊല്ലുവാം
ചൊല്ലെന്നാജ്ഞയൊടു ചൊല്ലമപ്പോളഖിലം
ചൊല്ലീടുകെല്ലാവരും.

42

കേൾക്കേണം നൃപ ചിത്രഗുപ്തനിവനി-
ച്ചൊല്ലുന്നതും, സാധിത-
ദോഷം, മാത്രവിലംബവും, ഭൂരിശമം
ചൊല്ലുന്ന ശാസ്ത്രാന്വിതം
ഒക്കെക്കണ്ടൊരു ധർമ്മപുത്രനെഴുതി-
ട്ടിപ്പോളിവൻതന്നുടെ
കൈക്കൽത്തന്നെ കൊടുത്തയച്ചു നരകാ-
ധീശൻ കരേ നൽകുക.

43

അഷ്ടാവിംശതി കോടിയുണ്ടു നരകം
ഘോരം മരീചേ പുര
കഷ്ടം മർത്ത്യനതാത്തുകൊണ്ടു ഋഷിതം
ചെയ്യുന്നതത്യുദ്ഭുതം!

ചെയ്യാവും പല പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ കൊ-
ണ്ടേർപ്പോടു തീർക്കാമെന്നും
ചെയ്യാൻ ശക്തനാതല്ലയെങ്കിലവനം
ചൊല്ലാം മറ്റൊന്നാകം.

84

ദുഷ്കർമ്മമൂലമുളവായൊരു പാപമെല്ലാം
സൽക്കർമ്മജാലമതുകൊണ്ടു കളഞ്ഞിടേണം
അന്ധതമസ്സു കളവാൻ വഴിപോലെ നല്ല
ദീപം കൊളുത്തുകയതൊന്നു ഗുണാകരമോർത്താൽ.

85

പോരേണമിന്നു മരണാവധി വന്നവന്റെ
ജീവൻ ക്ഷണത്തിലിഹ കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന്
പുണ്യങ്ങൾ ചെയ്തു ജനമോടു കലമ്പിയെങ്കിൽ
ബന്ധിച്ചിടും ഗുണഗണങ്ങളൊന്നുംകൊണ്ടുവിൻ

86

ഇവണ്ണമൊക്കെയുരചെയ്ത ധർമ്മരാജൻ
ജീവം പകർന്നു സദ തന്നിലിരുന്നുകൊണ്ടു
ബോധിതമാനസനായ് മുനിവര ചൊല്ലും
ശ്രീവാസുദേവചരിതം തത കേട്ടിരുന്നാൻ.

87

എന്തിനിന്നിഹ ഘോരമൊന്നു യമനോ-
ടുല്ലുന്ന മൗഢ്യത്തോടെ
താനതാൻ ചെയ്യാത ദുഷ്കർമ്മങ്ങളവിടെ-
ച്ചൊന്നു പേടിപ്പവൻ

ചിന്തിച്ചീടുകിലക്കാറു സുജനർ
തൻ്റെ സ്വരൂപം അന്നാശ്ലേഷം
സ്വാന്തം തന്നിലുറച്ചുകൊണ്ടു സതതം
ചെയ്യേണമാം ധ്യാനമാം.

൩൮

പൊന്നു തിങ്കളെ വെല്ലുകൊണ്ടധികശു-
ത്തി തൻ്റെ കളത്തിരിടിൽ
നന്നിതിന്ന വിശേഷിയാതെ വി-
ലപ്പെട്ടൊരു പാപം ഞാൻ
എന്നപോലെ മനസ്സാവാചാ സ്വയമെ
ചൊല്ലധികമായി വ-
ന്നതിന്നു വഴി നൽകാതെയാക്കി
നല്ലതു വരുത്തണം.

൩൯

ദുഷ്ടപാപത്തിന്റെ ഘോരമെന്നധമർക്കു
തോന്നിയൊരിക്കലും
കഷ്ടമെന്ന പാപങ്ങളിൽ പുണ്യങ്ങളു-
മെന്ന കരുതീടണം
ദുഷ്ടപാതകമൊഴിപ്പതിന്ന വിധികളു-
ണ്ടനവധി ചൊല്ലുവാൻ
നഷ്ടപാതകന്മാരാം അവർ തുല്യ-
രായിപ്പുലർകണം.

40

ഏറിയോരു ബലമുള്ള നമ്മുടെ രിപുക്ക-
ളാറു ജനമെപ്പൊഴും
കേറിവന്നു പുരി മന്ദിരമതിൽ ലോഭ-
മീശ! തുടരുന്നു മേ
ആറു ചൂടിയോരു നിന്പദാംബുജമാരാധിപ്പു-
ള്ളായവരെ നീക്കി മേ
മാറുതന്നെടയകത്തുള്ളതന്നൊ ശിവ കാത്തു
കൊണ്ടു മരുവീടണം.

41

കണ്ടൊടുത്തു കട ചൂടിനിന്ന നിജദാസ-
ശോക പൂരവാസിനാം
വന്ന താപമൊടുക്കീടിയന്ന മമമിന്നു-
ളുള്ളിലുള്ള വാഞ്ഛയും
ഒന്നുപോലെയഥ ഒന്നുമയ്യനൊടു കളഞ്ഞു
തന്നിടെ കരാംബുജാൽ
കണ്ണുവെള്ളം കഴല്ലതിന്നിന്നു മറിതന്ന-
ടേ കരുണ വേണമേ

42

ചൊല്ലീടുന്നൊരു വിസ്തൃതമെൻ ചരിതം
നന്നൊപ്പിഴച്ചെങ്കിലും
അല്ലാതുള്ളതിലൊരെയുമെങ്ങു പാലകെ-
ന്നല്ലോ മതം യോഗിനാം
ചൊല്ലുന്ന വിലപനങ്ങളാം വിധവാ
കേട്ടുന്നതിൽ കൌതുകം

തെല്ലേറുന്ന സുമംഗലീടെ ചാടി-
    ന്നൊന്നിനു ചൊല്ലും ജനം.

43

ഇന്നു ഞാനിതു പറഞ്ഞതിനു പിഴയേ-
    റെയുണ്ടു പുനരെങ്കിലും
വന്ദ്യരായ ബുധവര്യരായതു സഹിക്കു-
    മെന്നു കരുതുന്നു ഞാൻ
ഇന്നു ഭൂതലമശേഷമർത്ഥമൊടു കഴി-
    ച്ചുള്ളധിയതിലാകിയാൽ
ഇന്നു ദേവി ഹരിവല്ലഭേ ക്ഷിതിയൊരിക്ക-
    ലും പരിഭവിക്കുമോ?

44

ഇപ്രകാരമതിവിപ്രിയം ഗിരമുരത്തു
    കൊണ്ടരികിൽ നില്ക്കുമാ-
ക്ഷിപ്രകാരി യമരാജകിങ്കരരെ നീക്ക-
    വാൻ കരുണ വേണമേ
സുപ്രസന്നമുഖപത്മ! പത്മനിലയാമ-
    മാധിപതിസേവിതം
ത്വൽപദാംബുജമതെപ്പൊഴും ഹൃദിയിരിക്ക-
    ണം ഗന്ധവാഹനാ!

45

കനംതനറിയാത്ത ഞാൻ ഹരശിവേ-
    ത്യേവം ഭവനാമമി-
ന്നൊന്നാർത്തൊടു ജപിക്കിലാശു കരുണാ
    ലേശമേ ലഭിക്കും ദൃഢം

കന്നിൻമാനിനി ജ്ഞാനമേറിയ മിറാം
സേവിച്ചുയാൽ കാൽക്ഷണം
പിന്നെത്താമസിയാതെ നിന്നടലാനാ
നേർപാതി നൽകീലയോ?

46

ജ്ഞാനം ചെയ്യാത്ത പുണ്യമിന്നു സകലം
തീരുന്ന കാലം ധരാ
തന്നിൽത്തന്നെ പതിച്ചു പിന്നെ മനുജാ-
കാരം വഹിച്ചും ചിരാൽ
ദീനന്മാരോ ദുരിതങ്ങൾ ചെയ്തു നരകം
തന്നിൽ പതിക്കും ജനം
എന്നാൽ സംയമിനീപുരത്തിൽ നരകം
കാണ്മാൻ പ്രിയേ! പോക നാം.

47

ഇത്ഥം പറഞ്ഞു പുനരമ്പൊടു സിദ്ധനാകൻ
ഭാര്യയെയാമവളെക്കൂടൊത്തു വിമാനമേറി
പോകുന്ന നേരമതിലപ്പൊഴുവേഗമങ്ങു
ജീവന്നരകതരമതും നരകങ്ങൾ കണ്ടാൻ.

48

ചെമ്പിച്ചുള്ളം ചുവണ്ടുള്ളൊരു കചഭരവും
ചെമ്പരത്തിപ്രസൂനം
കമ്പിച്ചീടുന്ന കണ്ണും കറുത്ത കലരം
കയ്യിലാക്കാലദണ്ഡും
വമ്പിച്ചീടുന്ന നാസാപുടവുമുടലുമാ
രൗദ്രമെന്നല്ല ഭീമം.

ഘോരവും ഗംഭീരസിംഹധ്വനിയോടുമധികം
വങ്കാരം കിങ്കരന്മാർ.

49

എന്നും കൂടാതണഞ്ഞങ്ങതികഠിനതമാ
കണ്ണും രണ്ടും ചുവപ്പി-
ച്ചുന്നം പാരിടെ നടുങ്ങുംപടി വികടതരമാ-
ട്ടഹസിച്ചും ചിരിച്ചും
ഒന്നടം ചൊല്ലുന്ന ഹാഹാ! ദുരിതനിരതനാം
ദുഷ്ടജീവന്നല്ലേ നീ
തിന്നും കണ്ണാലെ കണ്ടീടുക കഠിനമഹോ
കാലഭൃത്യപ്രയോഗം.

50

കണ്ടീലയോ കഠിനമേകനെ വാളുകൊണ്ടു
രണ്ടായറുത്തു പിളർന്നിതു പാകമാക്കി!
പണ്ടീയിവൻ പല ശത്രുക്കളെ കണ്ടറാളും
രണ്ടായറുത്തരികയാലിതു വേണ്ടിവന്നു

51

തിയ്യിൽത്തള്ളിയിറക്കി നിന്റിരയോടവൻ
തന്റെ തലേൽ കൊട്ട വെ
ച്ചിട്ടും കോരി നിറച്ചതിപ്പോളുമകി-
ട്ടേഹോ പതിയ്ക്കുന്നഹാ
ഇട്ടാമ്മെരിയനാദം സഖ്യന്നതുണി
മാരെന്നതിദുഷ്ടരാവും
മെയ്യിൽ ചേർത്തു പുണർന്നപോലപായമാം
വിപ്രസ്ത്രീയും കാമനു.

52

ചൊട്ടപ്പാൺ നീണ്ട ചന്നിച്ചിതറിന മുടിയും
വട്ടമൊത്തുള്ള കണ്ണിൽ
പൊട്ടിച്ചൊടുന്ന നൽക്കണ്ണുയുമതികുടില-
ഭ്രൂഭംഗങ്ങളോടും
ചട്ടറീടും കരത്തിൽക്കയറുമതിനവാ-
ണ്ടപുരൊഞ്ഞിപ്പടന്മാർ
തട്ടിക്കേറുന്ന പാരം ദ്രുതമറിവികളോ-
ടിന്നരം നാലുമൊന്നം.

53

ചെമ്പവന്റെക്കാലുള്ള തിണ്ണിലയുറാ
വെള്ളിട്ടഫോ നിസ്സകം
മുൻപോതന്നെ തിളച്ചതിൽ പൂറാലിവൻ
മുങ്ങിക്കിടന്നീടണം
മുൻപിൽ തന്നുടെ ഭാൎയ്യതന്റെ ഹൃദയം
പാരം മുടിച്ചന്നുയിൽ
കമ്പംവിട്ടുമ ചൊന്നതിന്റെ ഫലമി-
ന്നിവനുണ്ണുമെന്നോർക്കണം.

54

വമ്പുറുന്നോരു നിന്റെ വേട്ടമയിതേ-
ഞൊള്ളിട്ടഫോ മാൎദ്ദ്യമാം
കരമെപോലെയത്തുമ്പിയുള്ള കലടാ-
സംഗം പുരാ ചെയ്തയാൽ
ചെമ്പിൽ തൈലമൊഴിച്ചു പിന്നെ വച്ചുമെ
ത്തിട്ടിട്ട കന്നിച്ചതിൽ

ത്തുമ്പില്ലാത്തൊരു മൂഢനൊ പ്രതിദിനം
നന്നായ്പ്പുലത്തിടണം.

55

കൈക്കൂലി വാങ്ങിയധികം ധനവാന്റെ പക്കൽ
നില്ക്കുന്നവന്റെ കരയുഗ്മമതിൽ ഞണ്ണേന്ന
വസ്ത്രങ്ങളാലിനാൽ തലതാഴ്ന്നിലുമേറെ നേരം
തിളച്ചുൽ പഴുത്ത കനകം പ്രതിവാസരം കേറ്റം.

56

കണ്ടാലും പണ്ടിവൻ താനൊരു ദിനമൊരു പ-
ക്ഷിന്റെ കണ്ഠം കഴുത്തും
കണ്ടിച്ചിട്ടങ്ങതിന്റെ നവലതിയു മഠാ
പാപിയങ്ങെപ്പി ഭൂതൻ
ശ്രുത്തിച്ചുംകൊണ്ടന്നതിട്ടാര കഴുവിലുടൻ
കേറി നിന്നിക്കിടത്തി-
ക്കൊണ്ടൊന്നത്താണിതേ ചോദ്യം മിഴിയിണ കഴുകെ
കൊണ്ടു കൊത്തിച്ചിടുന്നു.

'വരിക കണികാണുവാൻ'

അമ്മമ്മേ പരിചിൽ നിറമൊന്നായതു-
ഞാനെന്നഭിപ്രായാൽ നിത്യമൊടൊന്നോടു
കരുണാകര! വാകച്ചാർത്തിലൊരുകാലം!
ഞാരികെ പരമേ! വരിക കണികാണുവാൻ;
പദതാമരതാരിൽ കരുണാ ജനത്തിന്റെ
പരിതാപങ്ങൾ നീക്കിപ്പ്രതിപാലിച്ചുകൊള്ളും

'ഇളവംകുള'ത്തന്നിൽ തെളിവോടമർന്നിടും
നയനാമനോഹര! വരിക കണികാണ്മാൻ.

കമലമുകുളങ്ങളും വിരിവാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴും
വരിവണ്ടുകളും മൂളാനൊന്നു തുടങ്ങിനാർ
കമ്രകൈകളാലുണ്ണിക്കിങ്ങിണിയണിയും താങ്ങി-
യരികെ വരികന്റെ പൈതലേ! കണികാണ്മാൻ

പുലർന്നുതുടങ്ങിതേ മങ്ങി കൂനാരി
കമ്രമനാത്തിന കഴപ്പം പെരുത്തുടൻ
പൂനീർരാഗം പാടിക്കളയും വിളിച്ചുടൻ
പുതഭേവാത്മ! വരികരികെ കണികാണ്മാൻ

ഉറങ്ങും ജനങ്ങളെല്ലാരുമുദയമണിഞ്ഞു വെ-
ണ്ണണിഞ്ഞതുപോലെ കൂന്നു പൂങ്കോഴികളും
ഉലകിലെല്ലാം വെളിച്ചീടിന പരദൈവം
ഉദിവരികന്റെ കൺമുന്നിൽ കണികാണ്മാൻ.

തങ്കണിതടമുലനാട്ടുവിലിട ചേർന്ന
തങ്കക്കമലമലരുന്നതുപോലെ
തിരുമുഖപ്പൂ ചേർന്നുതെളിഞ്ഞു മിഴിമിഴി
കരുണാകരാ! വാ! വരിക കണികാണ്മാൻ.

മുറികളൊളിവായൊടുങ്ങു പൊഴിച്ചുനിൽ
മുഖമാം മുഴുമതി മുൻപിൽ വന്നലിച്ചെന്റെ
നയനം കളിപ്പിച്ചു മനവും തെളിയിച്ചു
നയനാമനോഹര! വരിക കണികാണ്മാൻ.

കമലം തൊഴും മിഴിമണിമങ്കനേറ്റിട്ടു
കലിതാദരം മണിവിളക്കു കൊളുത്തുന്നു

കരളിപ്പഴം കരതളിരിൽ പിടിപ്പിച്ച
കരുണാകര! വരികരികെ കണികാണ്മാൻ.

മണികാഞ്ചികൾ വള തള താലി മോതിര-
മണിഞ്ഞു കാറിൻനിറം തൊഴുന്ന തിരുമേനി
മമ കണ്ടിടാഞ്ഞിട്ടും മനതാരുഴലുന്നു
മധുസൂദന! വരികരികെ കണികാണ്മാൻ

പൊന്നിറമുടിയിലും മഞ്ഞപ്പട്ടൊന്നു ചാർത്തി-
പ്പൊന്നരഞ്ഞാണുംകൊണ്ടു ശോഭിയിലലങ്കരി-
ച്ചന്നേരം യശോദയ്ക്കാമോദമകനായ
തമ്പുരാൻ തിരിഞ്ഞെഴുന്നള്ളുക കണികാണ്മാൻ

പശുപാലമക്കൾ പരിചിൽ വിളിച്ച പാൽ-
പണ്യം പാരാതെമടുത്തു പുണർന്നുടൻ
അവധിക്കൂടാതൊരു പരമാനന്ദം തേടും
പശുപാലനന്ദന! വരിക കണികാണ്മാൻ.

എടുപ്പാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ തിരിച്ചോടിയുടൻ
തിരിഞ്ഞു നോക്കിക്കൊണ്ടു ചിരിച്ചാക്കളികളും
പേടമാൻമിഴിമാർക്കുള്ളകം വളർക്കുന്ന
വസുദേവനന്ദന! വരിക കണികാണ്മാൻ.

ഉറക്കം വരുന്നോളമെടുത്താദരിച്ചമ്മ
ഓരോരോ കഥകളെപ്പാടിത്താലോലിക്കുമ്പോൾ
വാരിജദളമിഴി പരിചിലുറങ്ങീടും
വാരിജവിലോചന! വരിക കണികാണ്മാൻ

അപ്പന്റെ മുമ്പിൽ മെല്ലെക്കൈത്തളിർ കർത്തിക്കൊ
പിച്ച പിച്ചയെന്നോതിനൊരു നിലതിന്നായി (അ

പുഞ്ചിരിയിട്ടു മെഴുക്കാടിവെച്ചും വീണ-
ഴിപ്പുഴയിൽക്കളിച്ചും കാർവർണ്ണാ! വാ കണികാണ്മാൻ

നൃത്താടീടുക കണ്ണാ! ഞങ്ങൾക്കു കണ്ടിടുവാൻ
നൃത്താടുന്നാകിൽ പാലും തൈരും വെണ്ണയും തരാം
ഇത്തരം ചെയ്യും ഗോപകന്യകമാരുടെ മുന്നിൽ
നൃത്താടും പൈതലേ! നീ വരിക കണികാണ്മാൻ.

കിങ്ങിണി കിലുകിലുമാറാ,പ്പരം വിയന്മാ-
റാനന്ദമായപ്പൊൻകൊടിമാലകൾ തന്നിൽ
മുട്ടിടുമാറു മെല്ലെപ്പിടിക്കൊണ്ടീടുന്നോ-
രാനന്ദമപ്പൈതലേ! നീ വരിക കണികാണ്മാൻ.

വെള്ളത്തിൽ തിട്ടിൽക്കാലിക്കൂട്ടത്തിൽ വാനത്തിലും
ഇസ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം കാണുകൊള്ളുവാനായി
വല്ലാതെ വലഞ്ഞിടുമമ്മമാർ മോദം കണ്ടാൽ
പുഞ്ചിരിക്കൊള്ളും ബാല! വരിക കണികാണ്മാൻ.

ഇന്നലെപ്പുലർകാലേ 'തൈർ കട്ടുപോയെ'ന്നിഷ-
വെണ്ണ കണ്ടിവനിഷ്ട പാൽകട്ടു കണ്ണനെന്ന
നാരിമാരമ്മതന്നോടന്യായം പറയുമ്പോൾ
ഓമനമുഖം താഴ്ത്തുന്നോ! വാ കണികാണ്മാൻ.

കലത്തെപ്പൊളിപ്പാനും കളികം വരുപ്പാനും
മുണ്ടമരിടുന്നോരു മക്കളെയിന്നോപ്പോൾ
കള്ളനാം നിന്നെത്തന്നെ തൈർവെണ്ണോർമിപ്പൂ ഞാൻ
ചൊല്ലുമ്പോൾ ചിരിപ്പും കാണുന്നി! വാ കണികാ
(ണ്മാൻ

ചാരവെ കണ്ണാടിയിൽ തന്നുടെ പൂമെയ് കണ്ടു
മറ്റൊരു ബാലനെന്നു കല്പിച്ചു കൗതുകത്താൽ
ഉണ്ണി വാ വാ വാ യെന്നു കോമളകൈകാട്ടി-
വിളിച്ചും മുകിൽവർണ്ണ! വരിക കണികാണ്മാൻ

കേട്ടാലും കാർവർണ്ണ! ദിയാമിനാഥന്റെ കഥ
കേട്ടോളും ബാലം കെട്ടുമെന്നുള്ളൻ വിളിക്കുമ്പോൾ
ഉറങ്ങിമാറി മടിയിൽപ്പൊന്നിരുന്നു കൗതുകത്താ-
ലിഴുമാറ് കേൾക്കുമെന്നാഥാ! വരിക കണികാണ്മാൻ

ഉണ്ണി! വാനാലും കണ്ണാ! മണ്ണുണ്ണു തിന്നീടുവാ-
നെന്നമ്മ കോപിച്ചുടൻ ഭർത്സിച്ചു ചോദിക്കുമ്പോൾ
മണ്ണു ഞാൻ തിന്നില്ലെന്നു വാപിളർന്നുലകെല്ലാം
വായിൽ കാട്ടീടുംനാഥ! വരിക കണികാണ്മാൻ

നാരിമാർമണികൾ തൈർകടവാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ
കടകോലെടുത്തുകൊണ്ടോടിപ്പോയ് ദൂരെനിന്നും
വെണ്ണതന്നീടുന്നാകിൽ തരുന്നതിതു ഞാനെ-
ന്നമ്പോടു ചൊല്ലുന്നോരേ! വരിക കണികാണ്മാൻ

കായാമ്പൂ, കരിമുകിൽ, കാളിന്ദികല്ലോലങ്ങൾ,
കാർവണ്ടു, കുവലയമന്യമിവയെല്ലാം
കാണിച്ചുവെച്ചു കാണ്കിൽ കുമ്പിടും തിരുമേനി
കാർവർണ്ണ! വിധിമുഖരാരാധിത! കണികാണ്മാൻ

കാർകുഴൽ പകുത്തുകൊണ്ടൊരിക്കലോടെ കെട്ടി-
ച്ചുഴിയിൽ പലതരം പീലികൾ തിരുകിക്കൊണ്ടു
വനമാലചാർത്തീടും കല്പകമലർച്ചുട്ടും
കാർവർണ്ണ! വിധിമുഖരാരാധിത! കണികാണ്മാൻ

കാറണിമറച്ചീടും പഞ്ചമിച്ചന്ദ്രനോട്
ചിരമേറ്റീടുന്നോരു പൂനെറ്റിത്തടം തന്നിൽ
മിന്നീടും തിലകവും ചില്ലികൾതൻ വിലാസവും
കാർവർണ്ണാ! വിധിയുണ്ടോയെനിക്ക കണികാണ്മാൻ

മുല്ലപ്പൂബാണനിട്ടുവല്ലാതെ വലച്ചീടും
വല്ലവമാനിനിമാർക്കുള്ളിൽ തൃപ്തിക്കായി
വാരിജദളംപോലെ പൂതിച്ച തിരുമിഴി
കാർവർണ്ണാ! വിധിയുണ്ടോയെനിക്ക കണികാണ്മാൻ

മല്ലികാമുകുളത്തെ വെല്ലുമത്തിരുമുഖം
ഉല്ലാസമാർന്നീടുന്ന ഗണ്ഡമണ്ഡലങ്ങളും
മംഗലമാർന്നീടുന്ന കുണ്ഡലമണികളും
കാർവർണ്ണാ! വിധിയുണ്ടോയെനിക്ക കണികാണ്മാൻ

ചെന്തൊണ്ടിപ്പഴത്തിനും ചെമ്പരത്തിപ്പൂവിനും
നാണമേകും നിറമേറും മധുരാധരവിലാസം
ചന്തമേറീടും നല്ല ചാരുവാക്കുകളും
കാർവർണ്ണാ! വിധിയുണ്ടോയെനിക്ക കണികാണ്മാൻ

താമരമലർതന്നിൽ താർശരവീരനായ
പൊൻകൊലുസുകൾപോലെ വിളങ്ങും പൊൻതിരുവടിയും
തൂമ കലരുന്ന കൈകാലുകൾ വന്നണഞ്ഞീടും_
നാഥാ! ഇന്നെന്തേ! വരിക കണികാണ്മാൻ

ശംഖിനും വെണ്മ തിരുകണ്ഠത്തിലണിഞ്ഞീടും
മംഗലമായ വനമാലയും മാറിടവും
ശോഭിച്ചിടും കങ്കണവും കേയൂരവും
കാർവർണ്ണാ! വിധിയുണ്ടോയെനിക്ക കണികാണ്മാൻ

നറുകസ്തൂരിപ്പൊട്ടുമണിത്തലചാർത്ത്വാൻ
വിരുതുള്ള കോമളകരപല്ലവങ്ങളും
അലർമാതിനിണങ്ങുന്ന കളിമഞ്ചമായുള്ള
തിരുമാറിടവുമിന്നങ്ങാക കണികാണ്മാൻ

ആരതാലിലയോടു വിളങ്ങു പരന്നുടൻ
പൊന്നഞ്ഞു വിരവോടു ജയിച്ചുതദരവും
ഉദിക്കും ഭംഗമൊന്നാക്കിച്ചീടുമാടവും
ഉദിയ്ക്കുന്നിതപ്പോഴും വരിക കണികാണ്മാൻ

വടിവിൽ കൊടിമരവടിവു തടവിയ
തുടകളുമഴകൊഴുകും മുഴങ്കാലും
ഇളകും കളിത്ത നൽകണങ്കാലിണകളും
ഭാകമാമ്പിലെപ്പോഴും വരിക കണികാണ്മാൻ
നഖയിൽ വിളങ്ങീടും കൈതാമ്രമതാംകൊണ്ടും
ചിത്രമാം കേതാരുമാകെ കണ്ടുല്ലസിച്ചിടും
കരളുകവ്വാവും തെളിഞ്ഞമൃതവിലോചന!
കാർവർണ്ണാ! വിധിയുണ്ടാമെന്നിക്ക കണികാണ്മാൻ
കടക്കണ്ണാളികൾകൊണ്ടു ഭ്രമിതമായ പാണി-
പങ്കജയുഗംകൊണ്ടു മെല്ലവേ പിടിച്ചുടൻ
കോമളാധരം ചേർത്ത വേണുവിൻ സൌഭാഗ്യവും
കാർവർണ്ണാ! വിധിയുണ്ടാമെന്നിക്ക കണികാണ്മാൻ
മിന്നുന്ന രത്നാവലിവനമാലകൾകൊണ്ടും
അന്യൂനപ്രഭയൊടും ശ്രീവത്സലക്ഷ്മംകൊണ്ടും
നന്നായി വിളങ്ങീടും തിരുമാറിടമതും
കാർവർണ്ണാ! വിധിയുണ്ടാമെന്നിക്ക കണികാണ്മാൻ

ഉല്ലസൽപുഷ്പത്തിന്റെ വിളക്കനാൽ നല്ലൊ-
ഉല്പത്തി വരുത്തീടും ഭാഗ്യവും സൗഭാഗ്യവും
ശില്പമായ് വിളങ്ങീടും ത്രിവലീവീചികളും
കാർവർണ്ണാ! വിധിയുണ്ടോ നേരിൽക്കണികാണ്മാൻ
കാഞ്ചനാകൃതിയെല്ലും പട്ടുടയാടകൊണ്ടും
സഞ്ചിതകാഞ്ചികൊണ്ടുമെത്രയും ശോഭിച്ചിടും
ശ്രോണീഭാരം കടിതടഭാഗവും തവ വിഭോ!
കാർവർണ്ണനേരിക്കണ്ടു കണികാണ്മാനെന്തു യോഗം!
മന്ദമന്ദമായ്ത്തിരിഞ്ഞ വന്ദ്യമാംഗതിയെല്ലും
ത്രുന്ദരത്തിനും വിളങ്ങും ഭാവനാദിഭേദങ്ങളും
കാന്ത്യുജ്ജ്വലിതമാന ജാനുയുഗ്മവും തവ
കാർവർണ്ണാ നേരിട്ടുകണ്ടു കണികാണ്മാനെന്തുയോഗം
ഗുല്ഫത്തിൻ ഭംഗിയതും പുറവടികളും വിളങ്ങു
വിരലുകളും നഖനിരകളും
സൗന്ദര്യത്തിയെല്ലും ശ്രീപാദപങ്കജങ്ങളും
കാർവർണ്ണാ! വിധിയുണ്ടോ നേരിൽ കണികാണ്മാൻ
ചെന്താമരയിതൾക്കൊടിയുമ്പാദതലത്തിങ്കലും
നിരന്തരമായ് കളഭചന്ദനാനുലേപനം
ഗോപകാമിനീമനസ്സു വിളങ്ങും തവ രൂപം
കാർവർണ്ണാ! വിധിയുണ്ടോ നേരിൽ കണികാണ്മാൻ
സന്താപാദികളെല്ലാം പാപനാശനവും തവ
ഭക്തന്മാരുടെ താപം ശമനാർത്ഥം തീർത്തിടാൻ
കനിഞ്ഞിടുക ഭഗവാനേ പരിപാലിച്ചീടുക വിഭോ
കാർവർണ്ണാ! നിത്യം വരിക കണികാണ്മാൻ

ആളിപാളിതൾതൊട്ടൊളിയെ കാണാകുന്നു
മധുരം കുഴൽവിളിയിതല്ലോ കേൾക്കാകുന്നു;
വളകളും കിങ്ങിണികളും തളകളും കിലുങ്ങവേ
വെളിച്ചത്തെഴുന്നള്ളു കാർവർണ്ണാ! കണികാണ്മാൻ

കരളും ജനത്തിന്റെ പരിതാപത്തെ നീക്കി
പരിപാലിച്ചുകൊള്ളും ഇരുവംകുളന്തന്നിൽ
തെളിവോടമർന്നീടും കരുണാകര! കൃഷ്ണ!
വരിക പരിചോടെന്നരികിൽ കണികാണ്മാൻ!

—※—

ഒന്നാംതരം

പുസ്തകങ്ങൾ.

വെണ്മണികൃതികൾ	1-ാംഭാഗം	1—4—0
"	2-ാംഭാഗം	0-12—0
"	3-ാംഭാഗം	1—0—0
കഥാമൃതം		1—0—0
ചെറുകഥകൾ 1-ാംഭാഗം		1—0—0
വിനോദിനി നോവൽ		1—8—0
ഐതിഹ്യമാല 6 ഭാഗം		6—0—0
വെള്ളുവക്കമ്മാരൻ		1—0—0
ഇന്ത്യയിലെ മഹാന്മാർ	1-ാംഭാഗം	1—4—0
"	2-ാംഭാഗം	1—0—0
ഭാഷാഭഗവൽഗീത		1—0—0

മാനേജർ,

മംഗളോദയം പ്രസ്സ്,

തൃശ്ശിവപേരൂർ.